

الله
يُعَزِّزُ
الْمُجْتَمِعَ

در حالی که برای خودم او از میخوندم و از خجالت اعتماد به نفسم درمیومدم از اتاق زدم بیرون من : ننم دختری که شاهه ندادره همه ... صورتی داره که ماااه نداره همه ... به همه کسونش نمیدهم همه ...

با دیدن بابا دستامو بالا بردم و بلند و پرانرژی گفتم : سلام بر پدر گرامی مامام

بابا : علیکم سلام دختر خلmmmam

با اخم گفتم : من خلیم ؟؟؟

بابا : او مم .... الان که فکر میکنم میبینم چل هم هستی

با دلخولی و لب و لوچه اویزون گفتم : دو ساعته دارم به خودم اعتماد به نفس میدم بعد شما میای میزنی به حالم

دماغمو کشید و گفت : د همین میگم خلی دیگه

من : چه خل باشم , چه چل باشم , دختر شمام

گوشمو کشید و گفت : الان یعنی من خل و چلم ؟؟؟ ..

همونطور که با گوشم کشیده میشدم بالا گفتم : ای ای ... من کی اینو گفتم اخه ؟ .... ایییی گوشmmmm .... ماماننننن

تا مامان رو صدا کردم ولم کرد و گفت : خب دخترم دیگه چه خبر ؟

ای من فدای بابای زن ذلیلم که عین موش از فیل میترسه

+ موش از فیل میترسه یا فیل از موش ؟ :

اصل نیت و جدان عزیزم

لپ تپلی بابا رو ب*و*سیدم که ...

مامان : باز تو از شوهر من اویزون شدی ؟ ... چی از جونش میخوای اخه ؟

از بابا جدا شدم و گفتم: وووییی صاحب این او مرد

دستمو گذاشتم تو جیب شلوارم و سوت زنان از کنار مامان رد شدم و انگار نه انگاز من شوهر عزیزتر از دخترشو میب*و*سیدم ...

سه تایی دور میز نشستیم و مشغول صحونه شدیم.

تند تند صبحانمو خوردم و بلند شدم و درحالی لقمه اخربو با ته مونده چایی شیرینم قورت میدادم گفتمن: من برم که امروز روز اول دانشگاه

مامان: حالا اروم صباحونتو بخور ... اینطوری که خفه میشی جناز تو باید ببریم

کشته مرده این مادر با احساسم بودم:))

تندی لباسامو پوشیدم و چادر خوشگل اتو کشیدمو هم سرم کردم و کیفم برداشتم و .. بابای اتفاق ممکن

در حالی که جلو در کفشم می‌پوشیدم بلند گفتم: من دارم میرم، شلوغی نکنید، درم رو کسی باز نکنیدهایا... گرگ میاد میخوردتون

بابا : تو مارو نخوری گرگ نمیخوره

من : نترس گرگ میدونه چه گوه...

ھیئت علیحدہ خالیہ کا تدوین سر میں

سرمو بلند کردم دیدم بابا دست به سینه وایستاده و نگاهم میکنه

بلند شدم و گفتم: چیزه ... میدونی بابا ... منظورم این بود که ...

بابا : نه همون که خودت داشتی میگفتی ...

سرشو با تاسف تكون داد و گفت: منو باش میخواستم ماشینمو بدم بہت ... نوج نوج

ذوق زده گفتم: جو ووون منننننن

بابا : نه دیگه ... ما رو گرگ هم نمیخوره ... برو خدا حافظ

خودمو مظلوم کردم و گفتم: بھی هشید دیه ...

پاپا : قیافتو اونجور نکن ، خر اقا خدا بیامزرم پادم میفته

11

من : راستشو بگو پاپا ... از کدوم جوب پیدام کردی ؟

یانا کمی فکر کرد و گفت: یادم حیوب نیوید... تو په پاکت زیاله بودی

با جیغم خنده داد و گفت: ها، تا تو باشی دیگه از اون حرف نزنی ... حالام اینو بگیر و برو که دیرت شد

سویچ رو از دستش قاپیدم و یه ماج خوشگلم از لپش گرفتم و زدم بیرون

تا دانشگاه راه زیادی نبود و سر بیست دقیقه رسیدم

دانشجوی ترم چهار باستان‌شناسی بودم و عالی‌الاشق رشتم

به نظر خودم هیجان داشت

اونقدر حال میده وقتی بڑی اردو و تحقیق و اپنا

ترم پیش یعنی ترم سه رو پاس کردم درفتست

یعنی فقط پاس کردم، نمره و معدل و اینا ... بیخیختی (دانشجوی نمونه:)

تو پارکینگ پارک کردم و پیاده شدم، تو شیشه ماشین چادرمو مرتب کردم و رفتم سمت ساختمون اصلی ...

اولین کلاس بود، اونم با استاد صالحی

پہ استاد... لا!

دیدی تو خیاپون پکی بد رانندگی کنه میگن هووووی کی بہت گواہی نامه داد ؟؟؟

به این استاد صالحی، هم باید میگفتی، هووووویی، که، بہت مدر ک داده ...

باور، کند... به حوزه، شو ما

رویا تو محوطه نبود و مطمئن عین ننه مرده ها تو کلاس کپیده بود

بچم خستس همیشه ... اخه ماموریت داره شبا ...

ماموریت چرت و پرت گویی شبانه تو تلگرام ... :|

همین که وارد کلاس شدم دیدمش ...

عین اهوی گوسفندنما تو خودش مچاله شده بود و خوابیده بود

چندتایی از بچه ها تو کلاس بودن ، دوتا غریبه داشتیم که اونم حالا بعد اشنا میشدیم

برای اشناها چشم و ابرو او مدم و سمت رویا رفتم

اروم زدم پس کلش

اونقدر اروم که با صندلی و مخش کم مونده بود بره تو زمین

همه زدن زیر خنده

قاہ قاہ قاہ

رویا با چشمای به خون نشسته (اونم بخارتر بی خوابی و گرنه عصبانیت این در حد پشت چشم نازک کردن) نگاهم کرد و گفت : خیلی خری
فاطمه ... خیلی بی بی

بلند جیغ زد : کثافط زانوم شکست .... بمیرررررری فاطمی

همه صدا برگشتیم

یه پسر جلو در واایستاده بود و تا دید نگاهش میکنیم گفت : جنازه کو ؟ ... او مدم ببرمش

من : نعش کش نداشتیم که حمدا... پیدا شد

کل کلاس ترکید از خنده

_ نعش تورو میبرم

من : باهم ایشالا

یکم نگاهم کرد و خواست چیزی بگه که چندتایی از بچه ها با سر و صدا او مدن تو

نسیم : سلاممممم چطور بد برو بکس ؟؟؟

مشغول حرف با دخترها شدیم و متوجه اون پسره نشدم که کجا رفت و چی نشد

با او مدن استاد صالحی کلاس ساكت شد .

استاد : سلام به همگی ، خوبید ؟ ... خوشحالم که این ترم هم با شما دوستان هستم و ...

و چندتا هندونه دیگه زیر بغلمون داد و برای تازه وارد از روش تدریس و این چیزا گفت که برای ما قدیمی ها چرت و پرت حساب میشد چون

اصلا به چیزایی که میگفت عمل نمیکرد ...

به قول خومون ، قومپوز بود

اون روز با بچه های جدید هم اشنا شدیم ... اکثرا ترم سه و چهار بودیم و رده سنی هامون یکی بود

اون پسره هم فهمیدم اسمش صدرا ملکی ... مشنگی بود و اسه خودش که نگو

آخر کلاس که همه خودشونو معرفی میکردند و نوبت اون شد گفت صدرا ملکی ، اروم طوری که فقط خودم و رویا بشنویم گفتم صدرا خجسته دل
بیشتر بهش میاش

والا ... بس که میخندید و خوش بود

از اونجایی که خوش شانسم استاد شنید و حرفمو بلند و اینطوری ماجراهی کل انداختن و بحث ما شروع شد

بعد از رسوندن رویا رفتم خونه

بابا که نبود، و ماما نم یاداشت گذاشته بود که رفته خونه مليحه خانم که حالش بده

مليحه خانم میشد دوست بچگی مامان که خیلی باهم صمیمی بودن ، منتهی بنده خدا از همون بچگی مشکل تنفسی داشته و این مدت هم
مریضش به لطف هوای تهران بدتر شده بود ...

بعد از عوض کردن لباسم و نمازم ، ناهاری که رو گاز بود خوردم و گرفتم خوابیدم .

۴#

یه هفته از شروع ترم جدید میگذشت و تو این یه هفته دوتا کلاس با استاد صالحی داشتم و هر دو جلسه این پسر سعی داشت با مثلا منو ضایع
کنه و تیکه بندازه ..

ولی خب کیه که اهمیت بده

هرچی میگفت جواب درشتتر میگرفت .

درسته دختر چادری و محجبه بودم اما محدودیت نداشتم از اد بودم ..

در عین خانم بودن زبون تند و تیزی داشتم و جانماز اب نمیکشیدم ... راحت بودم .

هفته دوم شروع شد

با رویا مشغول حرف تو محوطه نشسته بودیم

من : هی رویا ... چته ؟ دمغی چیزی شده ؟

رویا : نه خوبیم

زدم به شونش و گفتم : هی هی .... خر خودتی , بگو ببدنم چی شده و گرنه خودم مغور میاما !!!

خندید و گفت : خل و چل اونی که باید مغور بیاد منم نه تو

کلمو خاروندم و گفتم : خو حالا .. همون ... حالا بیا بالا بینیم چته

غمگین شد و گفت : هیچی بابا ... بازم مامانم حالش بد شد نصف شبی بردم بیمارستان

من : عزیزم ... نگران نباش انشالله خوب میشن

اهی کشید و گفت: میخواست خوب شه تو این سالها خوب میشد

قطره اشکی رو گونش چکید که دلم گرفت

رویا بهترین دوستم بود

شاید ظاهره‌امون بهم نمیخورد اما دلامون یکی بود

رویا بر عکس من که تک فرزندبودم ، تو یه خانواده پر جمعیت بود ... سه تا داداش و یه خواهر ... خواهرش ازدواج کرده بود و شهر دیگه زندگی میکرد

و برادر بزرگش هم تو عسلویه کار میکرد و دوتای دیگه هم درس میخوندن

وضع مالی متوسطی داشتن اما مریضی مادرش اذیتشون میکرد

رویا : پاشو بربیم کلاس ... الان صالحی خله میاد

بلند شدم و گفتم : خل پیش این فیناغورث

با این حرفم رویا پوکید از خنده و تا خود کلاس خنده کنان رفت

همین که وارد کلاس شدمیم اون پسره خجسته دل با نیشن باز و ادا گفت : خواهر بسیجی اوmd ... از جلو نظامم خودش سلام نظامی داد که همه زدن زیر خنده

پشت چشم نازک کردم و گفتم : جلبک دریابی هم نیستیا ، موندم این نمکا رو از کجا میاری

صدرا : جلبک بودن بهتر از اینکه الکی خودمو مومن و خدا پرست نشون بدم

از اول مشکلش با چادر من بود و تمام تیکه هاش برمیگشت به حجابم و من چقدر متنفر بودم از این کار

من : شعورت در همین حد و بیشتر از این ازت انتظار نمیره

یه تای ابروشو بالا داد و گفت : شعورمو تو میسنجدی ؟

من : ایمان منو تو میسنجدی ؟

نراشتیم حرفی بزنه و بی تفاوت بهش رقتم سمت نسیم و تو جای همیشگیم که ردیف دوم و سمت دیوار بود ، نشستم .

نسیم : به دل نگیر چرت و پرت زیاد میگه

من : به دل نمیگیرم چون مهم نیست ولی میدونی که جواب میدم

نسیم ریز خندید و گفت : عاشق همین جواب دادنام دختر

ادامه داد : اولش که دیدمت ازت بدم میومد ، دختر چادری کلاس فقط تو بودی و میگفتم از اون اب کشایی اما وقتی بیشتر شناختم دیدم نه باها از خودمونی

خندیدم و گفتم : ما اینیم دیگه

جدی گفتم : میدونی مشکل خیلیا همین ... هر کی چادری باشه یا ابکش یا بچه امام ... ولی نه من ابکشم و نه معصوم

نسیم : میدونم خواهری ... تو فقط خودتی

رویا : وووشوووو بسه دیگه ... هندونه هی قاج میکنی و اسه این میمون

سمتش برگشتم و گفتم : میمونی از شوهرت عزیزم

تا خواست حرفی بزنه استاد او مد تو

رویا : خدایا مخمو به تو سپردم

من : اههههه ایول تو مخم داریبی .... جلل خالق

با این حرفم نسیم زد زیر خنده

استاد : به مام بگید بخندیم

رویا که مثلا میخواست مارو بچزونه گفت : خلن دیگه ، نمیشه کاریشون کرد و اسه خودشون میخندن

من : نه استاد ، راستش خانم احمدی (رویا) مسئله ای رو که من خیلی دنبالش بودم برام روشن کرد مام از خوشحالی خنديديم

استاد : چه جالب .... چه مسئله ای ؟

کاملا با اعتماد به نفس و جدی گفتم: اينكه دلفين ها هم پرواز میکنن

نسیم که خبر از ماجرا داشت پقی زد زیر خنده و رویا هم عین زودپز فقط نفسشو فوت میکرد بیرون

استاد: متوجه نمیشم و بهتر بیخیال بشیم و به درسمون بررسیم

نسیم: تو کی و چی رو متوجہ میشی اونو بگو

صالحی شروع کرد به تدریس

تدریسی کہ خیلی پر بار بود

طوری که خود کار امون نمینوشت و به احترام بار علمی صالحی، سکوت کرده بودن ... بعللله همراهه :

و سط کلاس ان ترکی داد و رفته بیرون تا اب بخورم

از اونچایی که دانشگاه ما خیلی مجهز بود تا کمر رو شیر اب سرد کنی خم شدم بلکه خدا قبول کنه و یه قطره اب برد تو دهنم

بعد از کلی جانفشانی یه قلوب اب خوردم و یه پارچ اب رفت تو استینم ...

خداوکیلی موندم اون شهريه هايي که ما ميريزيم کجا ميره که دوتا دونه ليوان نميزارن بلکه مثل ادم اب بخوريم .

با همون مقنعه و چادر خیس رفتم سر کلاس

صالحی تا منو دید گفت: خانم محمدی شنا رفته بودید؟

او مدم جواب بدم که اون پسره گفت: نه استاد فکر کنم دهنش پارس و هرچی اب میخورده ریخته رو لباسش

سمنتیش برگشتم

با پیروزی نگاهم میکرد

هه ... بدیخت خاک برسر عقده ای

پشت چشم نازک کردم و رفتم نشستم سرجام

رویا : چی شدی ؟

من : میگم یهت

چهل دقیقه اخر کلاس هم

با مسخره بازی های این پسره تمام شد .

تا یه چی نمیگفت دخترها قاه قاه میخندیدن

من نمیدونم چی این گو نوید شیرین و بامزه بود که اینا واسش روده میبریدن

والا به خدا ...

جزوه خوشگلمو تو کیفم گذاشتم و تو دلم گفتمن نشوونت میدم دهن پاره کیه

با نسیم و رویا رفتیم سلف

سلف دانشگاهمون طوری بود که از وسط پارتیشن میخورد و دخترها و پسره ها رو از هم جدا میکرد

و از اونجایی که خودشون زده بودن خواهان برادران ... ما عشقی مینشستیم

خوادم که از برادرش فرار نمیکنه ... میکنه ؟؟؟

نسیم و رویا نشستن و من رفتم خوراکی بخرم بخوریم

اینم بگما ، من هیچ وقت خوراکی نمیخریدم و اون دوتا میرفتن و الانم برای عملیات قبول کردم

صدرای کنار دخترا وایستاده بود و میخندید

پسره چندش حال بهم زن

ولی خدایی دروغ نگم ، سرش به تنش می ارزید

بد نبود چهرش و نصف دخترا واسه قیافه و زبونش دورش بودن

چهارتا لیوان ابمیوه و کیک خریدم

گذاشتم رو میز

خوشبختانه اونجا کسی نبود و میتونستم راحت کارمو بکنم

نگاهی به خودکار خوشگالم کردم و بعد از وداع جانسوز ، سرشو کندم و جوهرشو فوت کردم تو ابمیوه ...

و خودکار بعدی ...

در اخر برای خوش بو شدن معجونم ، شیطله عطر نازنینم خالی کردم توش

باشیشه خودکار به طور یکنواخت همش زدم ...

اوممم ... به به ، چه رنگی ، چه عطری

سمت میز خودمون رفتم

روبا خواست اون معجون رو برداره که گفتم : این مال یکی دیگس

معجون رو براشتم و سمت صدرا رفتم

صداش زدم و گفتم بیاد

بعد از خداحافظی با اون دخترا سمتم او مد

صدرا : هان چیه ؟

هان و مرض پسره بی تربیت

اگه تا اون لحظه عذاب و جدان داشتم دیگه از بین رفت

با چهره ای بسی معموم گفتم : راستش ... میدونید اقای ملکی میخواستم بابت همه چی عذرخواهی کنم ... اگه حرفی زدم یا کاری کردم ازتون
معدرت میخوام

با قیافه مغورو و حق به جانب گفت : مشکلی نیست ... امیدوارم تکرار نشه

من : امیدوارم ...

با مکث کوتاه گفتم : برای دوستام ابیوه خریدم ، اینم برای شما گرفتم ... به عنوان شیرینی اتش بس

لبخندی زد و گفت : اوه مرسی ... لطف کردید

لیوان رو ازم گرفت و خواست بخوره که گفت : خودتون چی ؟

به میز دخترا که با دهن باز نگاهم میکردن اشاره کردم و گفتم : برای من اونجاست شما بخورید ... با اجازه

سری تکون داد و برگشتم پیش دخترا

رویا : چی میگفتی بهش ؟

نسیم : واسه اون چرا ابمیوه خریدی ؟؟؟؟

من : الان میفهممید

با صدای اوق زدن هایی که تو سلف پیچید همه برگشتن سمت صدا

صدرا هرجی ابمیوه خورده بود روی میز کناریش بالا اورده بود

با خنده و پیروزی گفتم : دهن خودت پارس اق صدرا

رویا : نههههههههه

نسیم : چیکارش کردی ؟؟؟؟ الان که کلتو بکنه

سمت صدرا برگشتم

با چشمای به خون نشسته نگاهم میکرد

واي دده ... الان مياد نيسست و نابودم ميكنه

تندي بلند شدم و د برو كه رفته ممممم

اونقدر تند تند راه ميرفتم که کم مونده بود چادرم بيچه به پام و با مخ برم زمين

اولين سرويس که او مد پريدم توش و رويا و نسيم هم پشت سرم

خودمونو روی صندلی ول کردیم و يهو هرسه زدیم زیر خنده

نسيم : واي خدا ... دمت گرم فاطى ... دك و پزش رو ريختى بېھ

من : هرکى بخواد با فاطى كماندو درييغىه ....

اون دوتا همزمان گفتن : ور ميفته

من : آ باريکلا

رويا : ولی فاطى اينكار تو بد تلافى ميكنه حالا بىين کي گفتى

من : چيكار ميخداد بكنه ؟ ... مثل اين رманا تو دستشويي زندانيم ميكنه يا سوسك مينداره تو كيغم ؟

نسيم : نه ولی رويا راست ميگه , جلو دوست دخترash خرابش کردى , بد خرابت ميكنه

داش مشتی گفتم : من که خراب رفاقتی

رویا زد پس کلمو گفت: خاک برسرت

نسیم : الکی زبون نریزا .. خراب رفاقتی و اینا ... ما رو قاطی نکن تو خراب کاریات

من : خاک تو وجود بی وجودت ... تو چس فیل هم نیستی موندم چرا اسمتو نسیم گذاشت

من : ارده مگه چیه ... اینقدر خوشمز سنتست

پشت چشم نازک کرد و گفت: وقتی اون صدرای بزپنه حالتو گرفت ای بیهت بخندم ... صیر کن

تا رسیدن به خونه فقط تو سر و کله هم زدیم و هر کدام به پیشینی میکردیم که حرکت صدرا چی میتونه باشه

حرکت ... جو و و نم مم

انگا، بشت من شط نجحه :

اون هفته یه خیر و خوشی تموم شد و خحسته دل یه طور کاملا عجیبی هیچ کاری نکرد :::

هه هه ... فکر کر ده من خنگیم و نمیدونم داره توطئه میکنه

شاید ظاهرا خنگ باشما، اما باطننا کاملاً دختر باهوش، و زیر کم، هستیم ...

۱۰۷

شما مو میبینید و من تا بشو

+ منظورت پیچش مو دیگه اره ؟؟؟

تو اتنیم مشغول چت با بچہ ها دانشگاہ بودم ، همه دختر بودیم و صمیمی ...

بهو مهسا او مد و نوشت:

تنها جوابی که میتوانستم بدم په استیکر قوریاغه بود که خودشو با تفنج خلاص کرده بود

بدبختی اینه حالا باقی دختران چنان با حسرت مینوشتن خوشبختال و واای چه خوب ، که یه لحظه شک کردم نکنه پسر الن دلون به مهسا جواب داده ... والا بی خودا

مامان : فاطمه مادر پیا که خونه خراب شدم

با صدای گریه مامان گوشی رو گرت کردم روی تخت و دویدم بیرون

با دیدن مامان که پای تلفن نشسته بود و گریه میکرد قلبم اومد زیر زبونم ...

با دو خودمو بهش رسوندم و گفتم: چی شده مامان؟؟ چرا گریه میکنی؟؟؟

با گریه گفت: پاپا ... فاطمه بابام ...

من : بابا بزرگ چی ماما ن؟؟؟ جون به لبم کردی خو

مامان : بردنش بیمارستان .. قلبش گرفته

بیهو بلند شد و گفت: باید برم بیمارستان ... باید برم

من : ای بابا مامان ، صبر کن بزار زنگ بزنم بابا بیاد دنبالمون ... این وقت ظهر کجا میخوای بری اخه

نشنوندمش روی مبل و به بابا زنگ زدم و گفتم که زود بیاد خونه و خودمم رفتم تا حاضر شم و تو گروع فقط گفتم بابا بزرگم و چندتا استیکر گریه هم فرستادم تا پراش دعا کنن ...

با امدن بابا رفته بیرون و تا رسیدن به بیمارستان مامان یه بند فین فین و هع هع ::||

بابا : ثریا جان خانم میشه اینقدر گریه نکنی و بینیتو نکشی

بیچاره چنان با مظلومیت و ملتمسانه گفت که اشک تو چشم جم شد

ولی ماماننننن ...

مامان: چی رو گریه نکنم؟ ببابام رو تخت بیمارستان میفهممی؟؟؟؟

و برای نشون دادن عمق دردش بینیش رو چنان کشید که خیلی خوب پیچ رفتن معده بابا رو حس کردم [ ]

تا شب تو بیمارستان بودیم

حال بابا بزرگ اصلا خوب نبود، و همون اول کاری بردنش عمل

دکترا میگفتند چهارتا از رگ های قبلش گرفتن و عملش اورژانسی بود

یادمeh پارسال هم اینطور شده بود اما عمل نمیخواست ولی حالا ...

خیلی ناراحت بودم اخه بابا بزرگ خیلی خوب بود ... یه مرد واقعی و با ایمان

هرچی داشتم از اون بود و همیشه قدرشناسش بودم

بابا : فاطمه بابا بیا دخترم

از کنار مامان و زندایی بلند شدم و رفتم پیشش

من : جانم بابا

بابا : شما مامان و زندایی رو ببر خونه من و داییت هستیم

سوییچ رو داد دستم

من : باشه ولی خودتون راضیشون کنید

سرشو تکون داد و رفت سمت مامان اینا و با کلی کلنگار رفتن های بابا و دایی بالاخره تصمیم به برگشتن به خونه گرفتن

تو راه هی مامان گریه ، زندایی گریه

من : تورو خدا بسه سرم رفت ... برای چی اینقدر گریه میکنید اخه ، بابا بزرگ که عمل کرد و خدارو شکر الان حالش خوبه

با این حرفم شدت گریه مامان پیشتر شد

زندایی با حق حق گفت: اره خوب شد اما فقط تا یه ماه

گیج پرسیدم: یعنی چی؟

مامان : فاطمه ... دکترا بابا رو جواب کردن

با این حرفش چنان زدم رو ترمز که مامان پرت شد جلو

من : حجج حسبي؟؟؟؟

زندايی : اروم باش مادر ...

من : بابا بزرگ گفتید چی شده ؟ دکترا چی گفتن ؟؟؟

مامان که از گریه دیگه نفسش بالا نمیومد و اسه همین رو به زندایی کردم تا اون توضیح بده

اشکش رو با گوشه چادرش پاک کرد و گفت: قلب افاجون دیگه توان نداره فاطمه جان ... این عمل هم بیخود بود و فقط تا یه ماه میتوشه افاجون رو سر پا نگه داره

سما مودم ...

انا حم ميگفتند؟

بايانه، گ من فقط تا به ماه دیگه بشه میموند ۶۶۶

محلہ بند - محلہ بابا بنگو

اون قوي ... خودم ورزش کردنشو ديدم ، خودم ديدم سرحال هميشه

محل بمیره ... محالل

همه اینا رو بلند بلند میگفتم و گریه میکردم

اون شب مامان و زندایی به زور قرص خوابیدن اما من تا صبح فقط گریه کردم و دعا خوندم

طوری که کار چشام از کاسه رد شده بود، و شده بود دیگ خون

صبح کلاس داشتم اما اصلاً حالتی رو نداشتم

یه اصرار مامان که خونه مومند یدترت میکنه ، راهی دانشگاه شدم

با اون چشم ها واقعا ضایع بود رفتنم ولی خب خونه میموندم بدتر نمیشد

وارد سالن که شدم عینک افتاییم رو دراوردم و سر یه زیر رفتم تا کلاس

کہ میادا کسی چشممو بینے

پامو که تو کلاس گذاشتیم همه سلام سلام کردن و منم مجبور شدم سرمو بلند کنم

قبل از اینکه سوال پیچم کنن نشستم سرجام و سرمور روی دسته صندلیم گذاشتم

با پس گردنی که بهم خورد سرمو بلند کردم

رویا : چطو...

مات نگاهم کرد و گفت: هیبی چرا این ریختی شدی تو ؟؟؟؟

یهود بغضیم شکست و زدم زیر گریه

رویا : ببینمت فاطمه ... چت شده ؟

من : رویا ... بابا بزرگ‌ممم

رویا : ها .. دیشب تو گپ گفتی و رفتی بعدشم که نیومدی پرسم ازت ... بگو ببینم چی شده ؟

براش گفتم که اونم ناراحت شد و گریش گرفت

صدرا : اینجا کلاس یا مغازه ابغوره گیری ؟؟؟

حصله جواب دادن نداشتیم واسه همین بهش توجه نکردم و سر به زیر نشستیم

اونم رفت ...

یکم که گذشت صداشو از پشت سرم شنیدم

صدرا : چیه زبونتو موش خورد ه ؟؟؟

بازم چیزی نگفتم که پر حرص گفت : منو خراب میکنی اره ؟؟؟ ... دمار از روزگارت درمیارم حالا بین کی گفتم

نتونستیم دیگه طاقت بیارم و برگشتم سمتش

من : هیچ غلطی نمیتونی بکنی پس خفه شوووو

با چشمای گرد شده به چشمام نگاه کرد

اروم و متعجب گفت: گریه کردی؟

من : به تو یکی مربوط نیست

صف تو جام نشستم، اونقدر حالم بد بود و عصبی بودم که حتی رویا هم باهام حرف نمیزد

نسیم و استاد باهم وارد کلاس شدن

چنان گفت چشات یه لحظه فکر کردم چشام سفید شده یا کج شده ... والا

پشت بند، اون همه برگشتن سمتم .. حتی استاد

صالحی : خانم ریاحی مشکلی پیش اومده ؟؟؟

اعصابم دیگه خورد شد

هر کی از راہ میرسپد چشات چشات

کیفوم برداشتیم و با حرص بلند شدم و گفتیم : بسے هی چشات چشات میکنید ... حق ندارم گریه کنم و چشم قرمز بشه ؟؟ ؟ ... بسے دیگه

با قدم های بلند از کلاس زدم بیرون

بی توجه به نگاه های بقیه رفتم پارکینگ تا گورمو گم کنم که ...

ای تف به این شانس

پنچر شده بود...))

لگد بهش زدم که هم صدای اون بلند شد و هم اخ من :||:

لنگون لنگون سمت خروجی حرکت کردم که ...

_ خانم ریاحی ...

برگشتم ...

اع ... اینکه خجسته بود

اخم کردم و بی توجه بهش خواستم راهمو برم که جلو مو گرفت و نفس زنان گفت : صب..ر کن

با اخم گفتیم : بله ؟ ... چی میخوايد ؟

نفس عمیقی کشید و گفت : میرسونمت

من : هننننننننن ... چی چی ؟؟؟؟

سرش داد زدم : تو کی پاشی منو پرسرنی ؟ ها ها ؟؟؟ ...

پشت چشم نازک کردم و گفتم: هه ... چه رویی هم داری

اخم کرد و گفت: حرف نزن ... دیدم ماشینت پنچرتو گفتم کمک کنم که اونم لیاقت نداری

این مگہ تو کلاس نبود؟؟؟

پس چه جور فهمید ماشینم پنچر ؟؟؟

اینجا یہ چی مشکوک ...

مشکوک پرسیدم : صیر کن بینم ... تو از کجا فهمیدی ماشینم پنچر ؟؟؟ تو که تو کلاس بودی

هول شد و گفت: من ... خب داشتم میومدم کلاس دیدم پنچر

مشکوک و با اخمنگاهش کردم که یهود نفسشو فوت کرد بیرون و گفت: خیل خب ... اعتراف میکنم من پنچر کردم

ها ... اها دېدېد باهوشممم

با په حرفش فهمیدم په نیم کاسه زیر کاسش ... هاهاها

۱۱... ارہمہمہ

اخم کردم و یه قدم سمتش رفتم که بیچاره ترسید و رفت عقب

من : به چه حق ماشینمو پنجر کردی ؟؟ بزنم همین جا شیش و هشت بخونی ؟؟؟؟

با چشمای گرد شده نگاهم کرد و یهو پقی زد زیر خنده

میگم این خجسته دل کسی باور نمیکنه ... بیا اینها

من دارم سرش داد میزنم این میخنده ... واقعا براش متاسفم :|| ... بیچاره ... نوج نوج

صدرا : وای خدا ... خدایی خیلی دختر باحالی هستی

با غرور گفتم : بله که دختر باحالیم ... چی فکر کردی ... هه

خنده بلندی کرد که ردیف دندونای سفیدش که هیچچچچ ... تا ته معده و شام دیشبشم دیدم :|

صدرا : خله ... منظورم از باحال یعنی خیلی خللیست

پشت چشم نازک کردم و گفتم : جواب ابلهان خاموشیست

از کنارش رد شدم و به راهم ادامه دادم

تا سر خیابون تقریبا یه پنج دقیقه ای راه بود

سر خیابون منتظر تاکسی وایستاده بود ولی دریغ از یه دونه تاکسی یا اتوبُوس :)

خدا شانس دادنی من کجا بودم نمیدونم ...

+ در حال چرت و پرت گویی +

|| من :|

یه چند دقیقه ای گذشت که یه ماشین سفید خوشگل جلو پام زد رو ترمز

فکر کردم مزاحم واسه همین رفتم جلوتر، ولی اون بیخيال نشد

دوباره جامو عوض کردم و زیر لب هی فحش بارش میکردم که راهشو نمیکشه بره

صدری: هی منم ... بیا سوار شو

با صدای صدرا سر برگرداندم که دیدم از سقف ماشین بیرون او مده و عینکشیم با دستش گرفته بالا

صدراء: بیا دیگه به چی نگاه میکنی

خیلی دوست داشتم سوار اون عروسک بشم ولی خو او لا غرورم نمیزاشت چون صاحب این عروسک ماشین خوشگل بابایم رو پنچر کرده بود و از طرف دیگه بمیرمم سوار ماشین غریبه نمیشیم... اونم این خجسته ... کافیه یکی من و با این بینه خروار خروار حرف درمیارن واسم ... والا شناسی که ندارم

صدر: نترس هیچ کس اینجا نیست بیتت ... پس سوار شو که یخ بستم

این از کجا فهمید من به چی فکر میکنم ؟؟؟؟

صدر: بابا از قیافت تابلو داری به چی فکر میکنی، بیا سوار شو سر جدت یخ بستم

کثافت داشت منت میزاشتا ... خوبه خودش پنچرم کرده بود

عصبی سرمو بالا انداختم و گفتم: برای چی ماشینمو پنچر کردی که حالا داری منت سرم میزاری ؟؟؟

صدرا: اون موقع دلم میخواست کارتو تلافی کنم ولی الان دلم برات میسوزه، دوستت گفت که حال پدربرزگت خوب نیست

با یاداوری بابا بزرگ دوباره بغضنیم گرفت

صدریا : بیا میرسونمت .. اینجا تاکسی پیدا نمیشه و اتوبوْس هم حالا حالاها نمیاد

تو کل عمرش همین یه کلمه رو درست گفته بود

دانشگاه‌های پشت کوه بود و جز اتوبُوْس، حتی خر هم پیدا نمی‌شد سوار شیم چه بر سه تاکسی

مجبوری سوار شدم

تا درو بستم و اوون دک و دستگاه ها رو دیدم دهنم چسبید کف ماشین

عجائب چیزی بیووووددد

ال نود بابا چهارتا دکمه داشت که دوتاش خراب بود و یکیش مال کولر و بخاری بود

که اونم میزدی رو کولر، بخاری کار میکرد

میزدی رو بخاری ، تر تر صدا میکرد ... والا بو خودا

صدری: خواهر با موزیک که مشکل نداری؟؟

با تماسخ پرسید که چپکی نگاهش کردم

اوکی بلند بالایی گفت و پخش رو روشن کرد

با پخش شدن اهنگ تو جام پریدم ...

هله دان يه دان

یاروم مال ابادان

... ھلہ

صدر اہنگ دیگہ

اخم کردم و دستم بردم سمت پخش تا خاموش کنم

دکمه رو زدم یهו هوای سرد پخش شد تو صور تم

یکی دیگه رو زدم بخاری بود

یکی دیگه رو برف پاک کن کار کرد ....

والا ترسیدم دکمه دیگه رو بزنم و صندلیم کنده شه و برم فضا : |||

محکم زدم تو سرشن که خاموش شد ...

پر حرص گفتم : خاک تو سرت با این همه دک و پز باید بزنی تو سرشن تا خاموش شه ... هه

یهود صدرا زد زیر خنده

من : ها چیه ؟؟؟ ... به چی میخندی ؟؟؟

کف دستشو سمتنم گرفت

یه چیز سفید کوچولو کف دستش بود .... همون کنترل خودمون

صدرا : با این خاموش کردم خل خانم

صفاف نشستم و با اخم و عصبانیت گفتم : خل خودتی ... نکبت

بلند زد زیر خنده و دیگه حرفری نزدیم .

یکم که گذشت یه سوال برام پیش اوmd که اگه نمیپرسیدم میموند تو دلم و عفونت حاد میگرفتم ...

من : اوهمم ... میگم اقای ملکی ...

(خخخخ ... چه مودبم من :

ادامہ دادم : میشہ یہ سوال پرسُم؟

صدریا: اون موقع که داشتی اون معجون نمیدونم چی رو به خوردم میدادی، اینقدر مودب نبودیا!!

از گوشه عینکش نگاهم کرد که گفتیم : خب اون حقت بود ...

صدری: روتوبرمم همہ ہمعنی

با مکث گفت: پرس بینم سوالتو

با نیش باز گفتم : ماشین خودته ؟؟؟

اخم کرد و سرشو تكون داد

من : پس چرا هیچ وقت تو دانشگاه ندیدم ؟؟؟

صدرا: چون تو دانشگاه پارک نمیکنم

متعجب گفتم : وا چرا خو ؟

با اخم و جدی گفت: برای اینکه خوش نمیاد بخاطر ماشینم سمتم بیان ... ترجیح میدم خودمو بخوام نه پولمو

گیج نگاهش کردم که گفت: نمیخواهم تعریف کنم اما دقیق کنی من همیشه ساده میگردم و با همه هم حرف میزنم ...

من : بله بله ... بخصوص خانمًا

تک خنده ای کرد و گفت: ارہ

یکم که گذشت گفتم : پس خرپولی ؟ !!!

صدراً : شاپد

دیگه تا رسیدن به بیمارستان حرفی نزدیم.

حرف‌اش یه جوری بود

نمیتوانستم بفهم

یه لحظه تصویر اون صدرا یا این صدرا تو ذهنم عوض شد

اون صدرا خودخواه و شیطون بود ولی این صدرا اروم بود و انگار از چیزی ناراحته

+ وظيفم الان بیام و بگم ...

با فکر بابا زرگ یهودم زیر گریه

صدرًا متعجب برگشت و گفت: چته؟ چرا گریه میکنی؟؟؟

با گریه گفتم : بابا بزرگم ...

صدرا : دوستت گفت مريض ... چشه ؟

من : دكترا جوابش کردن ... ميگن که تا يه ماه ... فقط يه ماه ...

نتونستم بگم ... نميخواستم باور گنم و دربارش حرف بزنم

ناراحت و غمگين گفت : ميفهمم سخته ...

تا رسيدن به بيمارستان من اروم اشك ريختم و اونم بي حرف راندگي کرد

جلوي بيمارستان که نگه داشت و خواستم پياده شم گفت : راجع به ماشين به کسی چيزی نگو ... ميدونم چيز خاصی نيست ولی نميخوام کسی بدونه

سرمو تكون دادم و گفتم : باشه نميگم

درو باز کردم که گفت : اينطوریم نرو .... اگه قرار تا يه ماه پيشت باشه کاري کن خوشحال باشه

با اينکه گریم گرفت از اين واقعیت اما حرفش رو قبول داشتم ...

تشکر کردم و پياده شدم .

اول دست و صورتمو شستم و بعد با خنده اي که از زهر هم تلختر بود رفتم سمت اتاق بابازرگ

همين که وارد شدم مامان و بابا و بقیه رو دیدم

من : سلامممم به همگنگییی

دایی : سلام دایی جان ...

سمتشون رفتم و گفتم : برید کنار که میخوام بابا بزرگیمو ببینم

بابا بزرگ بی حال که به زور چشماش باز بود ، دلم گرفت

بابا بزرگ همیشه سرحالم ، حالا روی تخت بیمارستان بود و هر لحظه امکان داشت که ...

نخواستم به چیز منفی فکر کنم و ناراحت بشم تا بابا بزرگ بفهمه

خوشحال و خندون رو شو ب**و*سیدم

من : خوبی باباجونی ؟

سرشو تکون داد و اروم و به زور گفت : خو...به

بابا بزرگ که نمیتونست خوب حرف بزن و نمیخواستم با حرف اذیتش کنم واسه همین با دایی حرف زدم و سعی کردیم جو رو شاد کنم

بابا بزرگ همین یه پسر رو داشت و مامان تنها دخترش بود

مامان هم ناراحت بود و همش گریه میکرد اما دایی ...

میتونم به جرات بگم بدترین حال رو اون داشت

چون مجبور بود مرد باشه و خوددار ...

بغضش رو بخوره و مثل يه مرد سر پا وايسته

بالاخره تموم شد

بابابزرگ رفت ، برای همیشه

اون رفت و ما رو تو يه مصبيتی گذاشت که از کوه سنگين تر بود ...

دو هفته از مراسم بابابزرگ ميگذشت و تو اين مدت پا به دانشگاه نزاشتيم و بچه ها اومنده بودن دیدنم

هرچي ميگفتني بيا ، نميتوностم قبول کنم

تمرکز نداشتيم و رفتنم بي خود بود ...

توى اتاقم نشسته بودم و بي هدف به كتاب توى دستم نگاه ميکردم

كتابي که از بابابزرگ برام مونده بود

بابا : فاطمه سادات ... بابا جان يه لحظه بيا

از اتاقم بیرون رفتم

من : بله بابا

بابا : بيا بشين باهات کار دارم

کنار بابا نشستم و بابا با مکث شروع به حرف زدن کرد

بابا : میدونم رفتن اقابزرگ سخت بود و برای تو که عزیز کردم بودی سختتر اما بابا جان با این گوشه گیری هات هم خودت رو عذاب میدی و هم مادرت رو ... تو اگه پدربرزگت رو از دست دادی اون پدرش رو از دست داده

حرفash رو قبول داشتم اما نمیتونستم سختنم بود

من تک دختر مامان و بابام و تک دختر خانواده مادریم بودم

عزیزکرده مردی بودم که حالا کنارم نبود

من : میدونم بابا اما نمیتونم ... بابا بزرگ ...

نتونستم ادامه بدم و گریم گرفت

بابا : میدونم بابا جان برای من هم سخته ... اون مرد عزیز همه بود اما هیچ احدی ابدی نیست عزیزم ... نمیگم خودخوری کنی ولی ازت میخواهم
مراعات کنی

مراعات خودت و مادر تو ...

میزونی چند شب بی خوابه و به زور قرص میخوابه ... میدونی این قرص خوردن ها برآش سم ... پس خواهش میکنم کاری کن اروم باشه نه
اینکه با ناراحتیت دامن به غصش بزنی

هیچی نمیتونستم بگم و فقط گریه میکردم

بابای خودم عزیز بود ، خیلی خیلی

اما بابا بزرگ عزیزتر بود ... چشم باز کردم اونو دیدم ... روزم با دیدنش شب میشد ...

از خونه ما تا خونه دایی یه ساعت راه بود اما من هر روز میرفتم دیدنش و وقتایی که میومد خونمون دنیا مال من میشد

بابابزرگ بود که این راه رو پیش روم گذاشت

راهی که شاید به نظر خیلی سخت و محدود اما برای من لذت بخش بود و پر ارامش

شب رو به حرفای بابا فکر کردم ، به ناله های مامان که بخاطر سر دردش بود فکر کردم ...

یه لحظه یاد فوت مادربزرگم افتادم ، یاد اینکه ببابابزرگ چطور صبر کرد ...

+ اگه ادعا میکنی الگوت پدربزرگت بوده ، پس صبر کن ... مثل پدربزرگت

باید صبر میکردم ... چهل روز از رفتنش میگذشت و من تو این مدت شده بودم تارک دنیا

نه درس و دانشگاه و نه خواب و خوراک ...

باید برمیگشتم به قبل ...

باید میشدم همون فاطمه شاد و خل

+ افرین ... خشم او مد اعتراف کردی خلی (:))

|=

اون روز کلاس داشتم و میخواستم برم دانشگاه

بس بود عزاداری ...

صبح زود بلند شدم و بعد از دوش کوتاهی، صبحانه مفصل چیدم و منتظر مامان و بابا

بابا : به به ... خانم سحرخیز

من : پس چی که سحرخیزم

بابا: ارہ خب یہ روزی پنگوئن ہم پرواز میکرد

پشت چشم نازک کردم و گفتم: هر طور شده باید برم از مایش دی ان ای بدم اینطور نمیشه ... من به شما شک دارم

پشت میز نشست و گفت: خوبه کی بریم؟

من : بابا

خندید و گفت: ها... حق ندارم با تک دخترم شوختی کنم؟

چاپی برآش ریختم و خودمم نشستم

یکم بعد مامان هم او مد

از دیدن صورت لاغر و کبودی زیر چشمش دلم گرفت اما به رو نیاوردم

بعد از صبحانه حاضر شدم و رفتم دانشگاه

هیچ کس خبر از رفتنم نداشت و میخواستم بعد از یک و ماه و خورده ای همه رو سوپراایز کنم

وارد کلاس شدم و بلند و پر انرژی گفتم : سلاماً مامم

همه سمتم برگشتن

مهسا : وای سلام فاطیسی خله

رویا بدو اومد سمتم و پرید بغلم

رویا: وای فاطی ...

صدران: بابا ولش کن ... حالا فکر میکنه چه خبره

رویا برگشت و با اخم گفت: به تو چه ؟؟؟

من : از ازل تا ابد حسود بوده و خواهد بود ... پس بیخیختی

رویا گونمو ب**و*سید و باهم رفتهیم نشستیم سر جامون

صدرًا : خب خب ... کی به من میرسونه ؟؟؟

یکی از دخترها با جیغ گفت: وای نهمه‌هه من هیچی بلد نیستممممم

من : چه خبره مگه ؟؟؟

با ناله گفتم: اخه این چه شانسی من دا ارار ممممم ... اد باید امروز میومدم: (

صدراً : يه پیشنهاد دارم

خوشحال گفتم: چی؟ بگو بگو

صدرا: بیا یا کارخونه مای بی بی قرار داد بیند

گیج نگاهش کردم که گفتم: تو که شانست هی داره م...نه خو بیا با این قرار داد بیند دیگه

کتاب اافت داشت مسخرم میگرد؟؟؟؟

+ به نظرم اره

من: توام برو با کارخونه تولید پاکت زباله قرار داد بیند ... بوت همه جا رو برداشته

چشم‌ماش گرد شد و حالا نوبت اون بود که بچه‌ها بهش بخندن

هایها ... فکر کرده کم میارم

+ متسفانه تو چرت و پرت گویی مقام اولی =

با خنده و نگاه پیروزمندانه رو ازش گرفتیم که همون موقع استاد او مد تو

پشت میزش که نشست طبق معمول با چشم به بچه ها نگاه کرد و یه جورایی حضور و غیاب میکرد با این نگاه

تا چشمش به من افتاد لبشن به خنده باز شد و گفت : خوش او مدید

من : ممنون استاد

استاد : بپهتريد ؟

من : والا استاد خوب بودم ، او مدم بچه ها گفتن امتحان امروز حالم بد شد

تک خنده ای کرد و گفت : مشکلی نیست ... چون امتحان کنسل شده

با این حرفش کل کلاس رفت هوا و جیغ و دست و سوت

یه لحظه حس کردم تو برنامه عمو پورنگم و میخواستم پاشم بگم در قندون لب خندون ...

استاد : ساكت .. ساكت

بچه ها که ساكت شدن ، گفت : قرار بود امتحان رو بگيرم ولی امروز بهم خبر دادن که قرار یه اردو برييم خرمشهر و تحقيق اونجا و فعاليتتون رو
ميزارم جاي نمره ميان ترمتون

صدراء : شهر نبود استاد ؟ ... خرمشهر مگه اثار باستانی داره اخه ؟؟؟؟

استاد : نه .... اين سفر در اصل یه اردوی فرهنگی و ما هم ميريم ... ميشه گفت یه جور سفر راهيابان نور

رویا : ایول چه باحال ... من تا حالا نرفتم

من : والا منم میخوام برم ننه بابام میگن میری بعد مین میترکه میمیری متلاشی میشی : ||

اون روز استاد از سفر و روز حرکت و هزینه و ... گفت

خیلی دوست داشتم برم

یه بار با مدرسه رفته بودم جنوب ولی بازم میخواستم برم ...

فکر نمیکردم بابا راضی به رفتن بشه چون خوب یادم اون سال هم با کلی جانفشانی و التماس دعا قبول کرد

خب تک فرزند بودم و روم حساس بود دیگه :)

ساعت نه حرکت بود و من از ساعت هفت بیدار بودم و تند تند کارام رو انجام میدادم

اول از همه دوش گرفتم و بعدش ساک کوچولوم رو برداشتیم و چند تا وسیله شخصی برداشتیم و ریختیم تو ش

صبحانه کمی خوردم و بعد از خداحافظی از مامان و بابا رفتم دانشگاه

رویا تو محوطه نشسته بود و عمیق تو فکر بود

سمتش رفتم و یه پس گردنی نثارش کردم و گفتیم : الحق که اسمت برازندت ، همین تو هپروتی

پشت چشم نازک کرد و گفت : الهی دستت قلم بشه گردنم شکست خو

کثارش نشستم و گفتیم : همینی که هست ... خب بگو ببینم کجا سیر میکردم ؟

رویا : هیچ جا

میدونستم یه چیزش ... رویا خیلی اروم بود و پر از درد ، راحت میشد فهمید چیزیش هست ولی تا نمیرسیدی لب باز نمیکرد

من : چرت نگو از چشات میباره یه چیت

رویا : اره ...

من : چی اره ؟

رویا : بیخی فاطی ... حوصله ندارم

من : اه خب بگو چته دیگه ... میدونی بدم میاد از این حالت

مکث کرد و گفت : دیگه نمیکشم فاطمه ... خستم به خدا ... همچنین بحث ، دعوا ، حال مامانم ...

سمتم برگشت و گفت : مگه من چند سالم اخه ؟؟ همچنین داره درد میباره واسم ... اسماییست و یک سالمه ولی دلم هفتاد سالش ... نه حوصله
دارم نه ذوقی واسم مونده

من : میفهمم

رویا : نه فاطی ، نمیفهممی ... تو تک دختری و نازپرورده ... بابات کمتر از شما و عزیزم بہت نمیگه ولی من چی ؟ ... بابا که ندارم ، مامانم که
بیچاره حال خودشو نداره گیر کردم تو دست سه تا برادر که خونمو کردن تو شیشه

من : عزیزم ... چی شده مگه ؟

اهی کشید و گفت : چی میخواستی بشه ؟ ... علیرضا داداش دومیم رفته واسم خواستگار اورده ... طرف کیه ؟؟ پسرعموی مامانم که یه بار بیشتر ندیدم ... نه قیافه داره و نه شعور

با بعض ادامه داد : هیچ وقت نمیزارن خودم واسه زندگیم تصمیم بگیرم همش زور همش بحث و داد زدن سرم ... انکار کلفتشوونم نه خواهر

من : خب مامانت چی میگه ؟

نفسشو پر صدا بیرون داد و گفت : چی میخوای بگه ؟؟؟ ... او نم میگه خوبه ، هرچی باشه پول داره ... میگه من که معلوم نیست تا کی زندم پس قبول کن تا محتاج کسی نشی

واقعاً مونده بودم چی بگم

میتوونستم درکش کنم خودمم اسیر دست یه همچین اجباری بودم

تک دختر بودم اما اجبار رو سرم بود

اجباری که همیشه باعث عذابم بود

با صدا زدن های مسئول اردو بلند شدیم و رفتیم و سوار اتوب*و*س شدیم ...

تا راه اهن با اتوب*و*س رفتیم و بقیه راه رو با قطار طی کردیم

من و رویا و نسیم و دو تا دختر دیگه تو یه کوپه بودیم

از همون اول هم گرفتن خوابیدن و من تنها موندم

خوابم نمیومد و با گوشیم مشغول شدم .

یکم که گذشت خسته شدم و بلند شدم رفتیم بیرون تا حداقل یه چی بخرم بخورم بلکه مشغول بشم

تو سالن واگن خودمون بودم که در کوپه ای باز شد و صدرا بیرون اومد

بی توجه بهش از واگن رفته بیرون

با راهنمایی یکی از کارکنای قطار، واگنی که مخصوص خوارکی بود، پیدا کردم

برای خودم چیس و پاستیل خریدم و خواستم حساب کنم که صدرا هم اومد و یه پفک بزرگ برداشت و خیلی شیک رفت بیرون

پسر جوانی که مسؤول فروش بود صدایش زد تا پول پفک رو بده که اون هم خیلی خونسرد گفت: خانم حساب میکنن

alanمنظورش از خانم من بودم ؟؟؟

+ غیر تو خانم دیگه نیست پس در نتیجه منظورش تو بودی

تا خواستم حرفی بزنم رفت

خریدهای خودمو گذاشت تو پاکتی و پول اون پفک رو هم ازم گرفت

با حرص بیرون اومدم و بعد از رد شدن از سه تا واگن دیدمش

نکبت خان تو سالن بین واگن ها وایستاده بود و بیخیال داشت پفک کوفت میکرد و بیرون رو نگاه میکرد

من: به چه حقی اون کارو کردی ؟؟؟

برگشت سمتم و گفت : اع شمایید خانم ریاحی ... بفرمایید پفک

یعنی با این تعارف کردنش خونم چنان جوشید که صدای قلقش شنیده میشد

من : نه به اون ماشینت نه به این کارت ... هه

اخماش تو هم رفت ولی برام مهم نبود

خواستم از کنارش رد بشم که نمیدونم چادرم کجا گیر کرد و از سرم کشیده شد

برگشتم و دیدم به دسته واگن که شکسته بود گیر کرد

یکمی پاره شده بود ولی مهم نبود

مهنم موهم بود که از مقنעם زده بود بیرون

بغضیم گرفت و با حرص چادرمو کشیدم و از اونجا رفتیم

در کوپه رو باز کردم و با حرص نشستم که صدای اخ رویا بلند شد

رویا : اخخخ دستممممم

هولم داد و دستشو کشید بیرون

با حرص نگاهم کرد و گفت : چته ؟ ... کوری دستمو له کردی ؟؟؟

با بعض گفتم : ببخشید

انگار متوجه حالم شد که صاف نشست و گفت : چته ؟ خوبی ؟

من : هیچی

اخم ریزی کرد و گفت : لوس نشو ببینم ... میگم چته

از اونجایی که مشک و اشکم یکی بود زدم زیر گریه و با گریه گفتم : چادرم گیر کرد و پاره شد ....

رویا : واسه خاطر چادر داری گریه میکنی الان ؟؟؟؟

من : نخیرم ... موهم زد بیرون اون پسره هم بود ... صدرا

مکث کرد و بعد با تعجب گفت : یعنی الان چون موهات زده بیرون گریه میکنی ؟

سرمو تکون دادم که گفت : خیلی خری باو ... خو چهارتا مو دید که دید چشم و دلش روشن والا

اخم کردم و گفتم : برای تو مهم نی برای منی که جز بابام موهموندیده عذابه ... من تمیتونم مثل دخترای دیگه نسبت به حاجابم بیخیال باشم ...
حجابم از جونم مهم تر

با دهن باز نگاهم میکرد

رو ازش گرفتم و سرموری میز کوچولویی که به دیواره قطار نصب بود گذاشتیم و به بیرون نگاه کردم

از وقتی شدم نه ساله , به سن تکلیف رسیدم حجابم بود ... شاید اون موقع ها برام زیاد مهم نبود اما رفته رفته مهم شد اونقدری که شد نیمی از وجودم ...

با چادر و حجاب بزرگ شدم و همیشه تشویق شدم ...

اما خیلی ها بودن که سعی داشتن تحقیرم کنن

اما من اجازه نمیدارم

شیطنت میکردم و با همین شیطنت به همه میفهمندم که یه دختر محجبه هم میتونه ازاد باشه و شاد

چه بسا شادر و ازادتر از بقیه

مثل خیلی استرس این رو نداشتیم که وای الان ارایشم خراب شده وای مدل موهم خراب شد ...

راحت بودم و هیچ استرسی نداشتیم چون همیشه خودم بودم ...

برای ناهارمون قیمه اوردن که خیلی خیلی هم ... بد مزه بود

طوری که من نتوانستم بخورم و گذاشتیم کنار

هر پیاز توش با قد من برابری میکرد و لپه هاش اونقدر سفت بود که انگار اجر رنده شدس = ||=

ناهار رو بهمون دادن و نیم ساعت بعد نگه داشتن واسه نماز و سوار شدن مسافرهای دیگه که قرار بود تو اون ایستگاه سوار بشن

بهمون گفتن میتوانیم نیم ساعت اونجا باشیم

رویا و نسیم نیومدن و منم کیف و وسایل را بهشون سپردم و پیاده شدم

بعد از وضو گرفتن تندي رفتم نمازخونه و نمازم رو خوندم

میخواستم برم سوار قطار بشم که صدرا جلوم سبز شد

صدرا : یه ربع وقت داریم برم این فروشگاه ؟

به سمتی که گفت برگشتیم

به فروشگاه بزرگ که خوراکی و عروسک و ... میفروخت

یه دلم میگفت برم یه دلم میگفت نرم

صدرا : بیا دیگه ... بابا پدرم دراومد بس که نشستم

لبخند خبیثی زدم و گفتیم : میام ولی به یه شرط

صدرا : چی حالا

من : به جای اون پفک باید برام یه چی بخیری

دهنشو کج کرد و گفت : گدا

من : گدا که تویی اونطور پفک برداشتی در رفتی

منتظر جوابش نشدم و سمت فروشگاه رفتم

بین غرفه هاش میگشتم که چشمم به چندتا دستبند افتاد

دستبندهای بافت که خیلی جالب و خوشگل بودن

تصمیم گرفتم یکی برای خودم و یکی برای رویا بخرم نسیم که اهل این چیز نبود میره کنار

از بینشون دو تا رو انتخاب کردم و خواستم برم حساب کنم که صدرا سمتم او مدد و گفت: بیا اینو بین

باهم سمت غرفه دیگه رفتیم

وسایل زینتی و تقریبا میشه گفت سنتی میفروخت

من : کدوم ؟

صدراً: چه بدونم ... به نظرت کدوم خوبه؟

من : نمیدونم ... من میرم اللن دیگه قطار راه میفته

صدر: نه بابا فعلا که همونجا و تکون نخورده پس کمک کن دیگه

با حرص گفتم: خو من چی بگم .... یکی رو بردار دیگه

چاقوی کوچولوی که روی قلافش نگین های قرمز کار شده بود برداشت و گفت : این خوبه ؟؟ ؟

با تعجب گفتم : چااااقوووو ؟؟؟؟

خندید و چاقو رو سمتیم گرفت و گفت : اره میخوام با همین چاقو بکشمت

تو چشمای خندونش نگاه کردم و با تماسخر گفتم : بپا دستت او ف نشه خاله جون

یه اخم خفن هم او مدم که صدای خندش رفت هوا

من : مشنگ الدوله

با این حرفم با دهن باز نگاهم کرد و بعد بلندتر از دفعه قبل زد زیر خنده

با تاسف بر اش سر تکون دادم و رفتیم تا پول دستبندها رو حساب کنم

همین که سمت فروشنده رفتیم صدرا خودشو انداخت جلو و رفت پیش فروشنده و هی گرفتیش به حرف

از کارش و درامدش و منطقه و ... پرسید

کم مونده بود دیگه حال عمومی بابا بزرگ مادر شوهر خاله عمه طرف رو هم بپرسه

پسر که از اون پر حرفای بود با خنده جواب سوالاش رو میداد انگار نه انگار من اونجا منتظرم تا کارمو راه بندازه

با حرص گفتم : اقای ملکی بزارید من کارمو راه بندازم بعد شما اینجا حرف بزن

صدرا : اه صبر کن ببینم

با صدای بوق قطار پریدم و جیغ خفه‌ای کشیدم

من : هبیبعع بیچاره شدم الان قطار میره

پول دستبندها رو که دیگه نمیدونم کم بود یا زیاد گذاشتم روی میز و با دو رفتم بیرون

اما ...

چیزی رو که میدیدم باورم نمیشد ...

قطار رفت؟؟؟

بدون من ؟؟؟

وایسی نننه ہمہ ہمہ .....

در حالی که دنبالش میدویدم داد زدم : صبر کنید ... صبر کنید من ...

همون موقع چادرم پیچید به پام و با مخ رفتم رو زمین

درد پام از یه طرف و جا موندم از طرف دیگه باعث شد بعض کنم و به ثانیه نکشیده بزنم زیر گریه

نمیدونم چقدر گذشته بود که حس کردم کسی بالا سرم وایستاد

بینیم رو بالا کشیدم و سرمو بلند کردم

از دیدنش عصبی شدم و عین ماده بیر وحشی بلند شدم و داد زدم : همچنین تقصیر تو ... تقصیر تو که جا موندم

با مشت به سینش میزدم و فحش میدادم

با دادش دهنمو بستم

تو چشمای مشکیش زل زدم

چشمایی که از صاحب‌شون بیزار بودم و همیشه وسط بدختیام پیداش میشد ...

و باعث تموم بدختیا م همین ادم یود ...

با فشاری که به دستم وارد کرد به خودم اومدم

حس کردم از لپ نداشتیم اتیش زد بیرون و فوری دستمو پس کشیدم و سرموزیر انداختم

تو دلم هزار بار استغفرا... گفتم و از خدا طلب بخشن کردم

+ خدا جونی غلط کردم... دیگه تکرار نمیکنم ... خداجونم همش تقصیر این لندهور ... دیدی باهم چیکار کرد؟؟؟

با صدای خنده صدرا به خودم او مدم

و ۱۱۱۱ خل شد رفت ... به چی میخنده ؟؟؟

با تعجب و چشمای گرد شده نگاهش میکردم و همین که چشمش بهم افتاد بلندتر زد زیر خنده و از شدت خنده نشست رو زمین

من : خل بودی ... خلتر شدی

ایشیبی گفتم و از کنارش رد شدم

موقع رد شدن هم چادرم خاکیم رو جلو صورتش تکوندم و هرچی خاک و خول داشت کردم تو دهنش که یک متر و هفتاد سانت باز بود

صدای خندش قطع شد و با حرص گفت: چته روانی ... هرچی خاک چادرت کردی تو حلقم

من : حقته میخواستی دهنتو عین کروکدیل باز نکنی

منتظر جوابش نموندم و رفتم

با پاداوري قطار و چا موندم دوباره بعض کردم

صدر اکٹھا میری؟

برگشتم و پر حرص گفتم: سر قبرم میای؟؟؟

هه به همین خیال باش

من : صدر ۱۱

صدر ۱۲ : هووم

هووم و زهر مار پسره بی تربیت

من : میدونی من قبر خریدم ؟ ... یه قبر دو طبقه

متعجب گفت : ها !!! ... قبر رر ؟؟ دو طبقه به ؟؟

ناراحت گفت : او هووم

اخمو و پر سوال گفت : خو چرا ؟؟ اونم دو طبقه

به نقطه دوری خیره شدم و گفت : اخه میدونی ... من ...

مکث کردم که گفت : تو چی ؟

سرمو زیر انداختم و با خجالت و ناراحتی گفت : صدر ا من باید اعتراف کنم که ... که من ... تورو دوست دارم و نمیتونم ازت جدا بشم

سرمو بلند کردم به چشمаш که حالا قد ظرف سوب خوری شده بود نگاه کردم و گفت : نمیتونم ازت دور بمونم و اسه همین یه قبر دو طبقه خریدم که اونجام پیشست باشم ... پایینی و اسه تو ... و این دعنی اول تو باید بمیری و نمیشه حلما مو بخوری ...

بعد با لحن شاد و خندون گفت : ولی قول میدم من کلی حلوا تی تو رو بخورم و بالا سرت عربی برقصم

تو شوک بود و قیافش اونقدر بامزه شده بود که زدم زیر خنده

چشمای گرد ... دهن باز ... دستای شل شده و افتاده کنار بدنش ...

وای خد

جلو صورتش بشکنی زدم و گفتم : یوووهووو

به خودش او مد و اخم کرد و دهنشو باز کرد حرف بزنی که از کنارش رد شدم

حتم داشتم دهنش باز مونده

عصبی و تهدیدوار گفت: وقتی اینجا تو شهر غریب مردی بہت میگم کی اول حلواں کیو میخوره

برنگشتم اما بلند گفتم: خرجش یه دربستی

صدراً : اها ... اونوقت با کدوم پوپول

وایی نہ ہھھھ ...

پیوووو لللالل

من چقدر بد بختم؟

پول و کارت بانکیم تو کیفم بود

کیفم پیش رویا بود

رویام تو قطار بود

قطار هم الان تو راه بود ...

از من بدبختتر کسی هست ؟؟؟

+ بخواییم واقع بینانه نگاه کنم باید بگم جوابت منفی و از تو بدبختتر کسی نیست :]]

روی سکویی که اونجا بود نشستم و سرمو بین دستام گرفتم

باید فکر میکردم ...

زنگ بزنم بابا پول بفرسته ؟

+ به کدوم کارت ؟؟؟

درست بگیرم برم اهواز ؟

+ با کدوم پول ؟؟

پس چه غلطیی کنمممم ؟؟؟

اخه مت نمیفهمم اون صالحی تا این حدده خنگ که نفهمیده من جا موندم ؟؟؟

اخ من گل بگیرم سر در اون دانشگاهی که به اون مدرک داده

درگیر فکرهای خودم بودم که صدرا جلوم سبز شد

صدرا : میتونم کمکت کنم

خوشحال پریدم پایین و گفتم : جدی ؟؟؟

سرشو تكون داد که گفتم : خو چه کمکی ؟

صورتش رو نزدیک صورتم اورد و گفت : بِوَسْمٍ كُنْ تا بَّغْمٍ

با این حرفش گر گرفتم و دستام مشت شد

کنافت عوضی ...

خجالتم خوب چیزه ولی این خره خنده دار ندارتش

کاش میشد بزنه تو صورتش ولی نه .. حیف دستم با پوست صورت این نجس بشه

با عصبانیت از کنارش رد شدم

صداش رو شنیدم که با تمسخر گفت : خیل خو حالا ... تو قدیسه

جوابش رو ندادم به راهم ادامه دادم

میدونستم باهام لج

از همون اول که جلو ب

چه ها جوابش رو دادم باهام لج شد و تمام سعیش خرد کردن شخصیتم و مسخره کردنم بود

وارد ساختمون ایستگاه شدم و سمت گیشه ای که بلیط میفرخت رفتم

من : ببخشید اقا قطار بعدی اهواز کی حرکت میکنه ؟؟؟

- فردا ظهر

سرم سوت کشید

من : تهران چی ؟ ساعت حرکتش کیه ؟

_ فردا هشت صبح

چرا خودکشی گ**ن*ا*ه ۵ ؟؟؟

نه واقعا چو!!!!!! ؟؟؟؟؟

دلم میخواست با مخ برم تو همون شیشه و خودمو خلاص کنم

روی صندلی های توی سالن نشستم

اگه میخواستم زنگ بزنم بابا بیاد دن بالم مطممن تا رسیدن یه پنج شیش تا سکته رو رد میکرد

خودم که پول نداشم و اینجا رو هم نمیشناختم و کسی رو نداشتم

ای خدا ... الان من چه غلطی کنم ؟؟؟

یادش بخیر همیشه رویا میگفت تو بچه ای ، یه جا گیر کنی و یه مشکل پیش بیاد میزند زیر گریه

راستم میگفت ...

شاید بخاطر اینکه تک فرزندم و هیچ مسولیتی رو دوشم نبوده که بخواهم تو همچین شرایطی تصمیم درست بگیرم

صدرا : بلند شو بریم

حتی سر بلند نکردم قیافش رو ببینم

ازش بیزار بودم ...

هم بخاطر کارش و هم بخاطر حرفش

صدرا : با توام میگم بلند شو بریم ... درستی گرفتم

من : من با تو هیچ جا نمیام

صدرا : تا فردا اینجا گدایی هم کنی نمیتونی پول رفتن تو درست کنی پس مث بچه ادم بلند شو بریم

حروفش خیلی بهم برخورد و فقط اخم کردم

با حرص گفت: به درر کنیا!... همینجا بمون تا حونت دراد

خم شد سمتم و با چشم به اطراف اشاره کرد و گفت: الیته اگه شب رو زنده سر کنی

ترس یہ جونم افتاد

اونجا کسی رو نمیشناختم و معلوم نبود اون چند نفر ادمی که اونجا بودن چه جور ادمین و شب اگه میموندم چه بلایی سرم میاوردن

باز حداقل این بوزینه رو میشنناختم و دستم یه جا بند بود و میتونستم یقه این مشنگ الدوله رو بگیرم

رسما در برابر عقل عزیزم ساکت شدم

... ۱۱۱۱۱

کیه که گوش بده ؟؟ ؟ بزار واسه خودش پارازیت رد کنه از قدیم گفتن جواب ابلهان خاموشیست ... بعللهممه

خیلی شیک و خانم وار راه افتادم سمت پیرون

صدر را رو دیدم که سمت پراید نقره ای رنگی میرفت

پا تند کردم و همین که اون نشست منم در عقب رو باز کردم و نشستم و درو هم محکم کوییدم

صدرا و راننده برگشتن سمت

شونه بالا انداختم و رو به راننده گفتیم : مشکل در به من چه

رو به صدرا هم گفتیم : دلم نیومد جواب رد به سینت بزنم و درخواستتو قبول نکنم
تا اینو گفتیم راننده که از قضا یه نمه جوون بود گفت : اع شما قرار باهم ازدواج کنید ؟ به سلامتی ...

تا هواستیم بگیم نننههههه که گفت : اینم یه اهنگ شاد و اسه عروس و دوماد

و یه اهنگ شاد بندری هم گذاشت =]]

رو به صدرا شونه بالا انداختم و چادرمو کشیدم رو سرم و خوابیدم ...

صدرا : هوووی خرس بلند شو ... هوووییی با توام

صدرا رو میشنیدم اما حس جواب نداشتیم

با لگدی که به پام خورد شیخ نشستیم

من : اخ اخ ... الهی بمیری الهی پات قلم شه خودم باهاش ابگوشت ختمتو بیزم ... پسره روانی

صدرا : کم حرف بزن پیاده شو بینم تا یکی دیگه نزدم

تازه متوجه اطراف شدم

خاک تو سرممم اینجا کجاست ؟؟؟

چرا همه جا تاریک ؟؟؟

تا چشم کار میکرد تاریکی بود و کوه .... یه فضای وحشتناک

با ترس اب گلوم رو قورت دادم و گفتیم : ای ... اینجا کجاست ؟؟؟ منو کجا اوردی ؟؟؟

صدرا : خونه اخترت

از دیدن برق عجیبی که تو نگاهش بود تا مرز سکته رفتیم

من : من ... منظورت چیه ؟

صدرا : پس هرچی ازت کشیدم ... همینجا میخوام دخلتو بیارم

نمیدونم چی شد که یهو زدم زیر گریه

باورم نمیشد عاقبت اون همه ناز و نعمت مردن تو این بیابون و اونم توسط این پسر

های های گریه میکردم که حس کردم که رفتیم هوا و فروود او مدم تو یه جای گرم و محکم

موقعیت رو ا naliz کردم

سرم یه جای سفت که بالا و پایین میشند

دو تا چوب خشک دورم پیچیده شده بود مثل دوتا دست

یه چی کنار گوشم صدا میداد مثل صدای نفس کشیدن

همه این را که کنار هم بزارم ... به این نتیجه میرسم که ... که ...

یا خدا

صدرا منو بغل کرد همراه

بی ابرو شدم رفتست

خودمو پس کشیدم و عقب رفتم

و با عصبانیت و گریه گفتم: به چه حقی منو بغل کردی ؟؟؟؟

خواست حرفی بزنه که تقریباً جیغ زدم : خیلی عوضی ... خیلی بسیاری

شوکه شده نگاهم میکرد و میخواست حرف بزنه اما انگار نمیتونست و فقط لباش تكون میخورد

دلم میخواست اون لحظه بمیرم ...

حس میکردم بدترین دختر روی زمینم

صدراً : من ... باور کن ...

من : خفه شووووو ... خودت اشغالی فکر کردی همه مثل خودتن ...

اخم و حشتگری کرد و سمتم هجوم اورد که با ترس عقب رفتیم

صدر: بفهم چی زر میزني

من : نفهم چه غلطی میکنی ؟؟؟

پوزخندی زد و گفت: دخلتو میارم

با این حرفش یاد موقعيتمن افتادم

من الان اسيير دست اون بودم چ هر بلايي ميتوينست سرم بياره

شدت گریم بیشتر شد و ملتمسانه گفتم : باهام کاری نداشته باش ... هرچی بخوای بهت میدم ، هرچقدر پول بگی میدم ولی کاریم نداشته باش

با هق هق گفتم: اصلاً منو بکشن اما تو رو خدا ابرومو نبر ... التما...

صدری: بسیاری از

با دادش خفه خون گرفتم و فقط هق زدم

پوی کشید و ارومتر از قبل گفت: اخه روانی من اینجا بین این همه ادم چیکارت میتونم بکنم که اینجور میکنی

ادم ؟؟؟ کو ؟؟؟ پس چرا من نمیبینم ؟؟؟

با غرور و کاشفانه بیوز خندی زدم و گفتیم : هه میخوای بر گردم که از بیشت خفتم کنم؟؟؟

به پشت سرمه اشاره کرد و گفت: خانم باهوش اونجا رو بیینی میفهمی که بندۀ قصد خفت کردن تو ندارم

با تردید برگشم پشت سرم و ...

اعونجاري ...

کلی اتوبوس و ادم جلوی یه رستوران بین راهی بودن

چه جور متوجه نشدم

عجب خلیام ...

11

صدرا : حالا دیدی قصد خفت کردنتو ندارم

اروم گفت: حالا انگار چه تحفه ای

من: شنیدم ولی برام مهم نیست ... قدر مشک را عطار بداند

خواستم رد شم که نزاشت و گفت: چی؟؟ قدر چی را کی بداند؟؟؟

ووووییس انگار باز خراب کرده بودم

ضرب المثل گفتن من عجوبه ای

من : نمیگم

خواستم پسش بزنم که بازم نزاشت و گفت : تا نگی نمیزارم

من : اااههه ولم کن ببینم ... چی از جونم میخوایی ؟

_ ابجی چیزی شده ؟ ... مزاحمت شدن ؟؟؟

سمت صدا برگشتیم

یه مرد قد بلند و هیکلی با موی فر و سیبیل کلفت

شبیه راننده کامیون ها بود

ته چهرش هم به قاتینگا پاتینگای فیتیله ای ها شبیه بود :]])

سمت صدرا برگشتیم که با چشم و ابرو اشاره میکرد که بگم مزاحم نیست

اما خب من دلم خنده میخواست

چشمکی به صدرا زدم و سمت مرده برگشتیم و با بعض ساختگی گفتیم : اره مزاحم

اخم کرد و گفت : شما خیالت نباشه .. برو من این جوجه فوکول رو ادبش میکنم

مرده از کنارم رد شد و رفت سمت صدرا

از پشت مرده خم شدم و برای صدرا زبون در اوردم و با خنده و خوشی رفتم سمت رستوران ...

بعد از تخلیه کردن خودم از دستشویی بیرون اومدم

ناهار که نخورده بودم و الانم بوی غذا همه جا پخش شده بودو گشنه ترم میکرد

ته جیم یه بیست تومنی داشتم و فکر کنم میشد یه پرس غذا بخرم

برای خودم جوچه سفارش دازم و با ولع مشغول غذام شدم که ...

اعمع این چرا سر و وضعش درسته؟؟؟ پس چرا کتن خورده؟؟؟

انگار متوجه سوال شد که گفت: اگه راننده خودمون نبود معلوم نبود اون فری چه بلایی سرم میاورد

بعد یهود فوران کرد: چرا گفتی مزاحمم ؟؟؟ حقت بود میزاشتم همون جا بمونى تا ادم بشى

پوزخندی زد و گفت: الانم دیر نشده ... عزت زیاد خانم ریا[احبی]ی

داشت می‌فت ؟؟؟

١٩٦

با تکه جوجه ای که دستم بود دویدم سمتش

جلو در خروجی جلوشو گرفتم که با اخم سرشو برگرداند

من : ببخشید ... باشه ؟؟؟

نگاهم نکرد که خم شدم سمت صورتش و گفت : صدر!... ببخشید دیگه ... حالا بیا اشتبیه

ناخواسته جوجه توی دستمو گرفتم سمتش

یه نگاه به من و یه نگاه به جوجه تو دستم انداخت

شیطون لبخند زد و دهنشو باز کرد

وا ... پسره بیتریبت ... بیند دهنتو رشته

همونطور تو دلم به بی ادبیش فحش میدادم که با اخم گفت : منگول منظورم اینه بازار تو دهنم

من : ها ... اها ... چیو ؟؟؟

خواسته یه چی بگه که پشیمون شد و اروم گفت : لا!...

سمتیم برگشت و با حرص گفت : اون جوجه کوفتی رو میگم دیگه

به جوجه توی دستم نگاه کردم و گفتم : اها خوبیا مال تو

سمتش گرفتم که گفت : نه ... اینطور نمیبیرمت باید خودت بزاری دهنم

من : عمر!!! ... همینم مونده

صدرا : اوکی میل خودته ... بابای

خواست بره که نزاشتم

خب قرار نبود که برخوردي داشته باشيم و فقط يه جوجه ميزاشتم دهنش

مثلا انگار اون فلچ و من میخوام بهش غذا بدم

ثواب هم داره ...

+ استدلال و منطق ته معدت . -_-

وقتی تردیدم رو دید دوباوه دهنشو باز کرد و با چشم به جوجه اشاره کرد

با مکث جوجه رو جلو دهنش گرفتم که همون موقع صدای دست و سوت بلند شد

هر دو گیج و منگ به اطراف نگاه کردیم

کل سالن داشت به مت نگاه میکرد و فکر کنم بخاطر کار من بود

نیشمو شل کردم و گفتم : خب دیگه برييم عزززيزززمم

با صدرا از سالن خارج شديم ولی قبل اينكه در بسته شه برگشتم و گفتم : خيلي فضوليد که به مردم نگاه ميکنيد شايد يكى ميخواهد دو کلوم کار
خصوصي کنه ... والا

همه کپ کرده نگاهم ميکردن و من بيختال زدم بيرون

بيهو سالن تركيد از خنده

صدرا : واي خيلي باحالی دختر ... فكر نميکردم همچين دختری باشی

من : مگه چه جورم ؟

صدرا : محجبه اما شيطون

صادمو کلفت کردم و گفتم : ما اينيم دیگه

خندید و يه چي گفت اما بخاطر رد شدن ماشين سنجيني نتونستم متوجه بشم

من : چي گفتی ؟

صدرا ؛ هيچي بيا برييم .. رانده منتظر

من : اها اون مرده چي شد نزدتت ؟؟

با اخم نگاهم کرد و گفت : خيلي دوست داشتی بزن ؟

من : خو یکم خنده خوبه دیگه

صدرا : خیلی پر رویی ... اگه راننده نبود که لهم میکرد

لبخندی زد و گفت : این بیچاره فکر میکنه ما نامزدیم اینو به اون فری گفت تا ولم کرد

هر دو خنديديم و سوار ماشين شديم تا به ادامه اين سفر اجباری برسيم

يه نيم ساعتی گذشت که چشمم به صدرا افتاد

هي چرت ميزد و گردنش عين يويو اين ور و اون ور کش ميومد

انگار خود درگيري داره خو راحت بگير بخواب دیگه

من : صدرا .. هي بيس بيس

با چشمای خوابالو ستم برگشت که گفتم : چرا مثل ادم نمیخوابی ؟ گردن شکست خو

صدرا : نميشنه

من : وا ... چرا نشه ؟؟؟

با چشم به راننده اشاره کرد

جووونمم غیرت ... اقا ترسیده بخوابه و این راننده جوون منو برداره ببره .. ایول ایول خوشم اومد

من : خو بیا عقب پیش من بخواب

یهو جفت دستامو گذاشتیم دهنم

ای خاکک تو سرت با این طرز حرف زدنت

لبخند عمیقی زد و سرشو خم کرد و دستشو روی لبشن کشید

دوباره برگشت سمتیم و گفت : نه تو بخواب خانمی ... من بیدارم

از سوتی که داده بودم عصبی بود اما با خانمی گفتن صدرا ته دلم یه جوری شد و حس کردم از لپام اتیش فوران کرد

دیگه نمیتونستم اون نگاه خندون صدرا تحمل کنم و چادرمو کشیدم رو سرم و خوابیدم

با سر و صداهایی که از بیرون میومد چشم باز کردم

بعد از مرتبط کردن مقنعه و چادرم از ماشین پیاده شدم

با گرمایی که به صورتم خورد حدس زدم باید نزدیک های اهواز باشیم

_ به چه عجب ... میخوابیدی حالا

سمتش برگشتیم اما با دیدنش سریع چشمم بستم و برگشتیم

با صدایی که خنده تو شن موج میزد گفت : چته ؟ مگه جن دیدی /؟؟؟

من : جن بینم بهتر از تو ...

با حرص ادامه دادم : اون چه وضع اخه ... یه بارگی لخست بگرد دیگه

صدرا : پیشنهاد خوبیه ولی اینطوری پوستم میسوزه

با حرفش حرص خوردم و دلم میخواست خفشن کنم

خجالتم نمیکشید

دکمه لباسش تا نافش باز بود

... پسره بی شعور

صدرا : اینجا کسی نیست چادر تو دربیار و گرنه خفه میشی تو این گرما

من : خفه هم بشم چادرمو زمین نمیزارم ... در ضمن وجود جناب عالی کافیه برام ... ماشala یه پاشیطان رجیمی

با این حرفم قهقهه زد که زیر لب زهرماری نثارش کردم و رفتم سمت درخت های نخلی که اون اطراف بود

عاشق درخت نخل بودم و حتی تو خونمون هم یکی کاشته بودم ولی خب بخاطر اب و هوای تهران بیشتر چوب خشک بود تا نخل :))

نمیدونم چقدر راه رفته بودم که صدای پاشنیدم

اولش فکر کردم اشتباه کردم اما دوباره شنیدم و اینبار صدای پیچ پیچ هم میومد

اطراف رو نگاه کردم اما هیچی نبود و تا چشم کار میکرد درخت بود

یهו از پشت یه درخت یکی بیرون اوmd که سرتا پا سیاه بود

با دیدنش جیغ زدم و راه اوmd رو با چنان سرعتی بروگشتم که خودم کپ کردم

چند تا درخت اخرا بودم که چادرم گیر کرد به پام و کم مونده بود با مخ برم زمین که یکی گرفتتم

ترسیده بودم و بغضم داشت خفم میکرد

صدرا : چی شده ؟

تازه فهمیدم چه غلطی کردم و کجام

دلم میخواست بمیرم

از اول این سفر کوفتی گِنْ‌اَه بود که خواسته و ناخواسته به ریشم بسته میشد

خودمو پس کشیدم و بغضم شکست و با عصبانیت گفتیم : تو به چه حقی بغلم کردی ؟؟ چرا همش بهم میچسبی ؟؟ بخاطر تو عوضی هی دارم
گِنْ‌اَه میکنم ... ازت متفرقممم

شوکه شده نگاهم کرد که یهواخماش تو هم رفت و گفت : خیلی احمقی خیلیی ...

بلند و عصیتی گفت : اگه نگرفته بودمت که میخوردی به اینا و نفله میشدی

به سمتی که اشاره کرد نگاه کردم

چند تا وسیله که شبیه داس بودن پای یکی از درخت ها بود و از بر قشون میشد فهمید تا چه حد تیز ن

صدرا : من فقط میخواستم نیفتی رو اونا وقصد دیگه نداشتیم ...

خواست بره ولی پشیمون شد و گفت : فکر نکن فقط خودت خدا میشناسی و بقیه کافرم ... مطممن اینم میدونی که کمک کردن هیچ گِن*اهی نداره خانم قدیسه

با حرف اش بعضی بیشتر شد

حق با اون بود ولی خب دست خودم نبود

من کی تا حالا غیر بغل محارم بغل کسی دیگه بودم که برام عادی باشه ؟؟

من برای خودم به حد و مرزی داشتم ولی تو این سفر همیش نابود شد و این پسر خواسته و ناخواسته پا تو حریمیم گذاشت

_ همیش تقصیر من ... ببخشید

سمت صدا برگشتم که با همون ادم مواجه شدم

دباره خواستم فرار کنم که گفت : نترس کاریت ندارم ... من اینجا کار میکنم ... خرما میچینم

همه اینارو با لهجه بامزه ای میگفت

_ بازم ببخشید

و رفت ..

زد ه به حالم و تا مرز سکتم برد ه بعد میگه ببخشید و میره

واقعا ک ...

یکم دیگه برای خودم اون اطراف گشتم

راستش از گرما داشتم خفه میشدم اما جرات نمیکردم برم تو ماشین بشینم و از صدرا میترسیدم ...

رانندomon که نمیدونم کجا رفته بود پیدا شد و منم رفتم سوار ماشین شدم و راه افتادیم

راننده گفت تا اهواز فقط نیم ساعت دیگه مونده و تو تموم اون مدت نه من حرفی زدم و نه صدرا

بالاخره بعد از نصف روز رسیدیم

اونم چه رسیدنی ...

هر دو خسته و کوفته و ... عصبی

باز من اروم بودم ولی صدرا عین چی فقط پاچه میگرفت

یه گوشه وایستادم تا پول راننده رو حساب کنه

وقتی پیشمن او مدد گفت : چقدر شد کرايه ؟

هیچی نگفت و راهشو کشید رفت

به درک نگو ... اصلا حقته که خودت تنها کرايه بدی

رفتم داخل سالن و از خنکی به صورتم خورد لذت بوردم

چشم چرخوندم که صدررا رو دیدم

جلوی گیشه وایستاده بود و با مسولش حرف میزد

روی صندلی نشستم و اونم چند دقیقه بعد او مدد و با یه صندلی فاصله ، نشست

یکم که گذشت گفت : تا نیم ساعت دیگه میرسن

من : یعنی از دیروز تا حالا نرسیدن ؟؟؟

صدر : نه ... قطار چند تا شهر دیگه میچرخه و اخرين ايستگاهش اينجا

من : آها

بازم هر دو سکوت کردیم

حصلم داشت سر میرفت که گفت : صدررا تو خواهر و برادری داری ؟

متعجب نگاهم کرد و گفت : چطور ؟؟

من : حوصلم سر رفته گفتم یه چی بگم ... همین

با مکث گفت : یه خواهر دارم ... اسمش آیدا و ازم دو سال کوچیکتره

با حسرت گفت : خوشحالت ... من تک فرزندم و خیلی تنها م .. نه خواهر دارم و نه داداش

صدرا : شوهر میکنی از تنهاei در میای

با این حرفش دلم گرفت و گفت : نه ... من هیچ وقت شوهر نمیکنم

پوزخند مسخره ای زد و گفت : شعار

دستامو بهم قفل کردم و گفت : نه شعار نیست ... من شوهر میکنم اما هیچ وقت از تنهاei درنمیام

نگاهم کرد و گفت : یعنی چی ؟

نمیدونم چی شد که گفت : قرار با کسی ازدواج کنم که هیچ حسی بهش ندارم و ازدواجم اجبار

با تعجب و بلند گفت : چچچیسیی ؟؟؟؟

پوزخند تلخی زدم و گفت : هیچی بیخیال

اخماش تو هم رفت و عصبی گفت : چرت نگو ببینم ... مثل بچه ادم بگو منظورت چیه ؟

از این حرفش شوکه شدم و گفتم : وا به تو چه اصلا ... پر رو

چیزی نگفت اما انگار طاقت نیاورد و ارومتر از قبل گفت : نمیخوای بگی ؟؟

لبخندی زدم و گفتم : توام خوب فضولیا

به رو به روش خیره شد و با اخم ظریفی که رو پیشونیش بود گفت : شاید

سرشو سمتم برگرداند و طوری نگاهم کرد که یه لحظه حس کردم قلبم وایستاد

نگاهش یه جوری بود

نمیدونم چه جوری ولی خو یه جوری بود

صدرا : پدرت چطور میتونه تنها دخترشو به زور شوهر بده ؟

من : بابام نمیدونه من ناراضیم ... همه فکر میکنن من موافقم درحالی که اینطور نیست و هیچ حسی به سپهر ندارم

صدرا : دیدیش ؟

سرمو تکون دادم و گفتم : پسر عمم ... ازم پنج سال بزرگتر

با مکث گفت : چند وقتنه نامزدید ؟

لبخندی زدم و گفتم : نامزد ؟ ... هه ... ما حتی بهم محرم نیستیم اما بیست و یک سال اسمنمون رو هم ...

تلخ گفتم : از بچگی شدم شیرینی خوردش و تو توم این سالها چند بار بیشتر ندیدمش و اگه بخوای حرف زدنمون رو جمع کنی به پنج ساعت هم نمیرسه

سمت دیگه برگشت و گفت : چرا نمیگی نمیخواییش ؟ ... لابد دوستش داری

من : نه باو ... چه دوست داشتنی وقتی چند بار بیشتر ندیدمش ...

صدرا : خب چرا نمیگی نمیخواییش ؟؟؟

من : واسه اینکه نمیخوام بایام بد بشه و همه فکر کن زده زیر حرفش ... نمیخوام بایام بدقول شه

چنان برگشت سمتم که یه لحظه گردنش حس کردم کش اوmd و برگشت سمتش

عصبی و با فک منقبض گفت : خیلی خررریسی ... خیلليلیسی

اخمام تو هم رفت و گفتم : بفهم چی میگی ... اع ... هرجی هیچی نمیگم

صدرا : خری دیگه ... خر نبودی بخاطر یه قول مسخره زندگیت رو خراب نمیکردی

با اینکه بد ادا کرد ولی حرفش رو قبول داشتم

من بخاطر یه قولی که اون موقع سر خوشی و شوخی زده شده داشتم زندگی و ایندم رو فدا میکردم

من : شاید اگه داداش داشتم میتونست کمک کنه اما تنهام و از یه طرفم دلم نمیخواهد دل بابام بشکنه

صدراء : هه خیلی بچه ای ... تو اگه یه لشکر داداشم داشتی بازم هیچ اتفاقی نمی افتاد چون خودت نمیخواهی و تا خودت نخواهی هیچ کس نمیتونه
کمک کنه

سرمو زیر انداختم و گفتم : شاید ...

چند دقیقه ای گذشت که گفتم : تو چی ؟ ... تو کسی رو دوست داری ؟

با مکث گفت : اره ...

صاف نشستم و گفتم : ایول ... کی ؟ اسمش چیه ؟ کجا دیدیش ؟؟؟ ...

صدراء : یواشر باو ... یکی یکی بپرس

من : خو باشه ... حالا بگو

اخم ریزی کرد و گفت : از اینکه کسی رو دوست دارم خوشحال شدم ؟

من : خواره ... مگه بده ادم کسی رو بخواه ؟

هیچی نگفت و برگشت

من : بگو دیگه طرف کیه

خواست حرفی بزنه که صدای بوق قطار او مد

بلند شد و بدون اینکه نگاهم کنه گفت : قطار او مد پاشو

تو دلم کلی به قطار و تک تک مسافراش درود فرستادم

والا خو مگه چيه ؟؟؟

۵

با دیدن رویا پریدم بغلش

رویا همینطور زار میزد و من با چشم به صالحی که داشت با صدرا حرف میزد چشم و ابرو میومدم و با زبون بی زبونی میگفتم خیلی احمقی

رویا : اگه بدونی چه حالی شدم وقتی نیومدی ...

من : اها راسی ... چطور فهمیدید من سوار نشدم ؟

رویا : قطار که حرکت کرد گفتمن حتما سوار شدی و الا نا پیدات میشه اما ده دقیقه گذشت تو نیومدی رفتمن به استاد گفتمن اونم گفت ملکی زنگ زده که جا موندیم ...

مشکوک نگاهم کرد و گفت : حتما کار این پرسس مگه نه ؟؟؟

اخمامو توهمن کشیدم و گفتمن : اره ... تقصیر خود بزشن

رویا : اذیت که نکرد ها ؟ ... چه جور او مدید ؟

اذیتم کرد ؟؟؟

تو این نصف روز بهم بد گذشت ؟؟؟

نه ... ولی واقعا چرا ؟؟؟

چرا اصلا من به این پسر اعتماد کردم ؟؟؟

چرا وقتی باهاش تو یه ماشین غریبیه بودم نمیترسیدم ؟؟؟

یعنی تا این حد بهش اعتماد دارم ؟؟؟

ولی نه ... من از این بشر خوشم نمیاد چه برسه به اعتماد ... پس چرا ؟؟؟

+ شاید بخاطر اینکه صدرا اون پسر دختر باز توی ذهن تو نیست و برعکس پسر خوبیه و همین خوب بودنش باعث شد لحظه ای ازش نترسی

اوووومم ... واقعا اینطور بود ؟؟؟

برگشتم سمت صدرا که دیدم وسط چهارتا دختر وایستاده و قاه قاه میخنده

هه ... خیلی خوبه ماشالا ...

خوبی زیادش که همه دورشن ... کلا به همه امنیت میده ...

]]: هه

با صدای استاد همه برگشتم سمتش

صالحی : تا جایی که قرار برای تحقیق بربیم فاصله زیادی نیست و با اتوبُس میریم و ایشالا تا نیم یا عت دیگه میرسیم

با طعنه و مسخره بازی گفتم : اینبار جا نمونم صلواً انت

همه خنديدين و استاد هم خنديدين اما چهرش يه جور بود انگار ترسیده بود

خو بايدم بترسه ... دختر مردم تو شهر غريب جا مونده بود و هزارتا بلا ممکن بود سرشن بیاد

صدرا : من که خدام بازم جا بمونيم

با خداش به خودم او مدم

ولی اون رد شد و رفت

منظورش چی بود ؟؟؟

يعنى چی که از خداش بازم جا بمونيم ؟؟؟

ديعونس دیگه... دیعونه

ديعونه که غول و زنجير نداره

+ تا جایی که من میدونم میگن شاخ و دم ...

... ፳፻፲፭

A decorative separator consisting of five black asterisks arranged horizontally.

اون روز کلا تو یه مسافر خونه قدیمی موندیم و استراحت کردیم و قرار شد از فردا بریم سر زمین

خخخ ... سر زمین

انگار ما کشاورزیم ... (:))

منظورم همون تحقیق بود ..

از اونجایی که هوا خیلی گرم بود و از طرفی هم نمیشد با چادر گودال پکنم و دنیال اثار باستانی چیزی پاشم

و هر بار که برای حفاری و کاوش میومدیم مانتوی بلند میپوشیدم

مانتوی بلندی که اورده بودم پوشیدم

یه مانتوی کرمی که بلندیش تا زیر زانوم بود

کلاههم سرم گذاشتم و با برداشتن وسایل مورد نیاز که شامل کلنگ و میخ و بیل و درفش و جارو و ... بود، رفتیم برای حفاری ...

من و نسیم و رویا و چند تا دیگه از بچه ها مشغول شدیم

سہ تا دختر و سہ تا پسر بودیم

کندن و حفاری با پسرا بود چون برازنده اونا بود (:

و هر از گاهی من و دخترای دیگه یکم حفر میکردیم اونم جاها بی که خاکش نرم بود و نیاز به زور زدن زیاد نداشت

هرچی میکنديم جز خاک چيزی عایدمون نمیشد و همه حسابی خسته شده بودیم و عرق بود که از سر و رومون میبارید

ساحل : واي خدا ... ما تا اخر دنيام برسيم اينجا جز خاک هيچي پيدا نمیکنيم

پدرام : والا من میترسم يکم دیگه بکنم يهو زمين سوراخ شه و سر از كهکشاني چيزی دربارم

همه خندیدم

صالحي : چه خبره میخندید ؟ خوش میگذره ؟؟؟

پدرام : چه خوشی استاد ؟؟؟ ... اينجا که هيچي نیست

صالحي : بعدا ميفهميد که هست منتهي باید بکنی جوون

پدرام : استاد چه کندنی ؟؟ ... پدرم دراومد

من : بيچاره اينقدر عرق کرده که فکر کنم تا اخر تحقيق يه چاه اب سور عرق بهمون تحويل بده

همه خندیديم و استاد با خنده گفت : بكن ... بكن پسر جان که کار زياد دارييم

استاد رفت و ما مجبوري دوباره مشغول شدیم

اما تا ظهر هرچی گشتیم و کندنیم به هیسیچچچچچ رسیدیم و الکی خسته و کوفته بر گشتیم مسافرخونه

تو اتفاق پنج تا دختر بودیم و هر پنج تا عین میت افتادیم و هر کی یه سمت ولو شد و همه شروع کردن به اه و ناله و نفرین به جون صالحی که ما رو برداشته اورده جایی که جز خاک چیزی نیست

من : راستش بچه ها من یه تصمیم بزرگ گرفتم

همه گفتن : چی ؟؟؟

جدی گفتم : میخوام برم دانشگاه صالحی ، همون دانشگاهی که بهش مدرک داده و تا قانع شم به چه دلیل بهش مدرک دادن بیرون نمیام
بچه ها خندیدن و اون وسط ساحل گفت : منم باهات میام و با همین خاکا گل میگیرم سر درشو

یکم دیگه چرت و پرت گفتیم و بعدش گرفتیم خوابیدیم

دو روز گذشت و ما همچنان دنبال کاوش و حفاری ...

ساعت های آخر حفاری بود که با جیغ یکی از دخترها همه دویدیم سمتش

ارزو و وحید تو گودال بودن که وحید چیزی رو بالا گرفت ...

با دیدنش همه شوکه شده نگاهش کردیم ...

به پلاک ...

پلاکی که متعلق به یه شهید بود و روش اسم و کدی هک شده بود

اشکام دونه دونه شروع به باریدن کردن و هر لحظه شدتگون بیشتر میشد

پشت بند من رویا و بقیه دخترها ...

صالحی خنده کنان گفت : اینم اون چیزی که میگفتم ...

مکث کرد و گفت : تنها دلیل این سفر همین بود ...

صالحی حرف میزد و من فقط گریه میکردم

همون روز چند نفوی اومدن و شروع کردن به شناسایی و بعد از چند روز مشخص شد که اون شهید فقط هفده سالش بود و خدا میدونه وقتی
شنیدم چه حالی شدم و گریم دیگه دست خودم نبود

قرار بود يه هفته اونجا باشيم اما بخاطر اين مسئله دو روز بیشتر مونديم و با کلى احترام و مراسم باشکوه اون شهيد رو دفن کردیم

بالاخره بعد از هفت روز قصد برگشت کردیم

ساعت حدود دوازده شب بود که بچه ها خوابیدن ولی من خوابم نمیومد و اسه همین از کوپه زدم بیرون

جلو همون کوپمون وايستاندم و از شيشه مشغول دید زدن بیرون شدم هر چند زیاد واضح نبود و بیشتر تصویر داخل قطار رو شيشه دیده میشد

با باز شدن در کوپه ای نگاهم سمتش چرخید

صدر ارا رو دیدم که سر به زیر اومد بیرون

همین که چشمش بهم خورد لبخندی زد که جوابشو با لبخند دادم

صدرا : چرا نخواهیدی ؟

من : خوابم نمیاد

نگاهی به بیرون انداخت و گفت : منم ...

سمتم برگشت و گفت : بریم یه چی بخوریم ؟

سرمو تكون دادم و گفتم : اره بریم

با هم سمت سالن غذاخوری قطار حرکت کردیم

پشت میز کوچولویی که اونجا بود نشستیم

گشنم بود و از اونجایی که غذاشون خوب نبود کیک و ابمیوه خریدم

صدرا هم ابمیوه گرفت

تو سکوت مشغول خوردن بودیم که صدرا گفت : خوب بود ؟

من : چی ؟؟

دستاشو روی میز گذاشت و گفت : این سفر ... تحقیق و ...

من : اوهم ... عالی بود مخصوصا اون شهید و مراسم

با اخیم و دلخور گفت: یعنی اون نصف روز ک یا من بودی بد بود؟؟؟؟

من : نتننھەھە ... اتفاقا خىلى حال داد مخصوصا اون يارو سىپىلۇ

بلند زد زیر خنده که محو صورتش شدم

چقدر جذاب بود خندش

پلند و مردونه ...

+ چشممون روشن فاطمه خانم ... خنده نامحترم شده جذاب ارده؟؟؟؟؟

وای خدا ...

استغفرا

دیوانه شدم:

خدا يا به خدا همینطور گفتما ... منظور نداشتم ...

ولی خداجون ... به حون همین خجسته خندش قشنگ ها

صدرًا : چت شد ؟

من : هیچی

رو میز خم شد و گفت: پس چرا اینطور سرخ شدی؟؟؟

نکتو بینا! ... میخوادم ممدو بگیر همه ...

کی بشه مچشو بگیر ممکن

با صدای خندش نگاهش کردم که بین خنده گفت: وای دختر تو چه باحالی

این باحالی یعنی خلم ؟؟؟

+ مودبشن ... ارد

بعد کلی خنده‌دن گفت: میدونی راحت میشه فهمید داری به چی فکر میکنی؟

ادامه داد : مثلا اون روز وقتی از قطار جا موندی و من او مدم پیشست ... اون موقع که سرت داد زدم بغض کردی ... از قیافت معلوم بود که داری
التماس خدا رو میکنی و قیافت رو کج کرده بودی

یعنی تا این حد تابلو بودم ؟ !!

شیطون گفت: الانم داشتی به یه چیز منفی فکر میکردی که سرخ شدی

حرفی نداشتیم بگم چون مطمئن بودم هر حرفی باعث میشے بدتر شه و لو برم

واسه همین سر به زیر شدم که گفت : خجالت کشیدن تورو

خاااکککک ... پسره بی حیا

فکر کرده منم دوست دخترشم که اینطور میگه

اونقدر قربون صدقه دختر را رفته عادت کرده ... بی حیا

نزدیک های ظهر بود که رسیدیم تهران

نزدیک یه ساعت فقط طول کشید همه از هم خدا حافظی کنیم

به مامان و بابا نگفته بودم میام و میخواستم سوپراایزشون کنم

با کلیدی که داشتم اروم وارد خونه شدم و ...

زااااار تستت درو چنان کوبیدم که چهار ستون خونه لرزید و پشت بندش صدای شکستن ...

خخخخخخ ...

من : سلااااامممم من اوووووووووووو

مامان از اشپزخونه او مرد و با حرص گفت : سلام و ... لاا..

بلند و حرصی تر گفت : هزار بار گفتم اینطور نیا

سمتش رفتم و با خنده گفتم : باز ظرف شکستی

لبش به خنده باز شد که ب*و*سیدمش

من : دلم برات تنگ شده بود

مامان : منم دلم تنگت بود

بعد کلی ب*و*س و ماج از هم جدا شدیم و رفتم تا لیاس عوض کنم

بابا حالا حالا نمیومد و اسه همین بعد از دوش گرفتم خوابیدم

نزدیک دو ساعت خوابیده بودم که بلند شدم و رفتم پایین

بابا رو دیدم که روی مبل نشسته بود و حواسش به تلویزیون بود

اروم اروم رفتم جلو و ...

بیبیخخخخخخخخ

بیچاره یهو پرید و ترسیده نگاهم کرد ...

تازه چشمم به مامان افتاد که سرش رو روی پای بابا گذاشته بود و دراز کشیده بود

عصبی نشست و گفت : تو اخر منو سکته میدی با این کارات

خندون و شیطون به پای بابا اشاره کردم و گفتم : خوش میگذشت ؟؟؟

با این حرفم اخماش غلیظ تر شد ولی لباش میخندید

بابا هم که انگار خوشش او مده بود بلند زد زیر خنده

اروم رو پاش زد و گفت : بیا اینجا ببینمت

رو پاش نشستم و محکم بغلش کردم

بابای من بهترین بابای دنیا بود

بابام فقط حکم پدر نداشت ، بهترین دوستم بود و راهنمam

اما همین پدر بخاطر یه قول بیست و یک سال پیش اینده منو فروخت ...

سعی کردم به چیزی فکر نکنم

صورتمو نزدیک صورتش بردم و قبل از ب**و*سیدنش رو به مامان گفتیم : با اجازه صاحبش

و بابا رو غرق ب**و*س*ه کردم

بابا هم طبق عادت همیشگی یه دستشو دور شونه من انداخت و با دست دیگش مامان رو بغل کرد

پدر من این بود ...

حتی موقع ب**و*سیدن دخترش هم همسرش رو فراموش نمیکرد و عشقش رو مساوی بینمون تقسیم میکرد ...

بالآخره بعد از یه هفته استراحت تصمیم گرفتم برم دانشگاه( ):

من : اع مگه شبا تو طویله منو نبینه گاوه ؟ !!

پشت چشم نازک کرد و گفت: ادم نمیشی که

بغلش کردم و گفتم: دلم نمیاد تنهایت بزارم

از هم جدا شدیم و گفتم: چه خبر؟ نبودم خوش گذشت؟

دک و دهنشو کج کرد و گفت: نه بابا ... خونه که اونجور اینجام که کلاس شده یخمه کک

متعجب گفتم : وا .. چرا ؟

باهم سمت ساختمن اصلی حرکت کردیم و رویام شروع به حرف کرد

رویا : هیچی بابا ... مزه کلاس تو و اون ملکید ... تو که نبودی اونم که انگار ماتم گرفتیں

من : چرا خو ؟ چی شده مگه ؟

شونه بالا انداخت و گفت: چه بدونم ... اصلا تو این یه هفته کلاس ها چررت بود

دیگه حرفی نزدیم و باهم وارد کلاس شدیم

با بچه هایی که تو کلاس بودن خوش و بش کردم و سر جای همیشگیم نشستم

نزدیک یه ربع بعد صدر اومد

اما نه مثل همیشه

سر به زیر و صورتی پر اخم

در جواب سلام بچه ها فقط سر تکون داد و رفت نشستت ته کلاس

من : این چشه ؟

نسیم : خل شده

با او مدن استاد دیگه حرفی نزدیم

طبق معکول با چشم همه رو از نظر گذرونده و چشمش که به من افتاد لبخندی زد و گفت : به خانم ریاحی ... خوش گذشت این یه هفته استراحت

من : بله استاد عالی بود ... والا میخواستم بیشتر استراحت کنم که خبر رسید کلاس بدون من صفا نداره

استاد : صدابته .... نبودید کلاس کسل کننده شده بود

با قیافه مچاله شده گفتیم : یعنی من دلکم ؟؟؟؟

همه خنديدين اما با بيرون رفتن صدرا همه يهو ساكت شدن

استاد : صدرا چشه ؟ ... يه مدت تو خودش

يکي از پسرها گفت : انگار سگ گازش گرفته پاچه همه رو ميگيره

همه خنديدين اما من

نميدونم چرا از اين تعبير ناراحت شدم و اخمام تو هم رفت

استاد بعد گفتن بسه درس رو شروع کرد

ولی من تمام حواسم بي صدرا بود و سرم پر سوال که چرا رفت و چشه و ...

با هر جون کندني بود حواسمو به درس دادم تا بالاخره تموم شد

تو محظه خيلي دنبالش گشتم اما نبود

رويا که کلاس ديگه داشت موند و من تنها برگشتم خونه

تا نزديک های عصر خوابیدم و بعدش رفتم به مامان تو غذا پختن کمک کدم

سر ميز شام بوديم که تلفن خونه زنگ خورد

مامان رفت جواب بد

از حرفزدن و حال و احوال پرسیدن معلوم شد داره با عمه حرف میزنه

چون ما فقط یه سپهر داشتیم اونم پسر عمه فائقه بود

دست و دلم شروع به لرزیدن کرد

عمه خوب بود ... اقا کمال خوب بود ... سپهر از هر لحظه خوب بود و کامل ...

اما من ...

هیچ جوره راضی به این ازدواج نبودم و همیشه از بحثش و حتی اسم سپهر دست و دلم میلرزید و حس بد پیدا میکردم

مامان : فائقه بود ... گفت فردا شام ببریم خونشون

کاشن میشد بگم نمیام

کاشن میشد راحت حرفمو بزنم

مطمئن اگه بحث و مسئله دیگه بود راحت حرفمو میزدم اما تو این مورد نمیتونستم

چون ببابام و قولش وسط بود و من به هیچ عنوان نمیخواستم بابا رو بدقول کنم

+ ایندت چی ؟؟؟

نمیدونم ... میگن درست میشه و عشق بعد از ازدواج خودش میاد

+ عشقی که تو این سالها نیومده چه جور میخواود بعدا بیاد ؟؟؟ ... بیست و یک سال همه تو و سپهر رو به عنوان نامزد هم میشناسن و خودتونم
میدونید پس چرا هیچ حسی بهش پیدا نکردی ؟؟؟ چرا تا حالا یه بار به چشم شوهر نگاهش نکردی و باهاش راحت حرف نزدی ؟؟؟

تو به سپهر که حکم نامزد تو داره شما میگی اما پیش صدرا راحتی ...

صدرا ... چرا اصلاً اون باید با سپهر مقایسه شه ؟؟؟

از صبح کلافه بودم و دنبال ده راه حل تا نرم خونه عمه اینا ... اما مگه چیزی به ذهنم میرسید:))

ساعت شیش بود که تو گروه بچه های کلاس بودم و چت میکردم که مامان گفت حاضر شم و بریم

تو گروه زدم من برم بای

و در جواب کجای بچه ها گفتم خونه عمه]:

رویا با کلی تعجب نوشت خونه سپهراینا ؟؟؟؟

منم گفتم اره و خدا حافظی کردم

مانتوی طوسیم رو با شلوار مشکی پوشیدم

روسری طوسیم رو که روشنتر از رنگ مانتوم بود ، مدل لبنانی بستم و چادر همیشه اتو کشیدم رو سرم کردم و بعد از برداشتن کیفم رفتم بیرون

هه ... مثلاً داشتم میرفتم خونه ای که شوهر اجباری ایندم اونجاست اما هیچ حسی نداشتم

دخترای دیگه این موقع ها به خودشون میرسن تا خوب به چشم بیان اما من حتی نمیخوام به چشم بیام

برای فرار از این فکر ها سریع کفشم و پوشیدم و رفتم حیاط

مامان و بابا هم حاضر شدن و خیلی زود راه افتادیم

تو راه ساکت بودم و مامان و بابا از این ور اون ور حرف میزدن و من ....

حرف صدرا تو سرم اکو میشد ...

" تا خودت نخوای هیچ کس نمیتونه کمکت کنه "

" خیلی خری .... خیلی "

" بخارادر ده قول مسخره زندگیتو خراب میکنی "

ولی چرا اون ؟؟؟

چرا حرف های دوستام یادم نمیومد اما تک تک حرفای صدرا یادم میومدن ؟

چرا باهاش حرف زدم ؟

چرا گفتم ؟؟؟

با توقف ماشین از فکر بیرون او مدم

بابا زنگ رو زد و چند لحظه بعد عمه یا کلی قربون صدقه رفتن در رو باز کرد

پشت سر بابا و مامان رفتم تو

حیاط خونشون کوچیک بود و به ورودی شیش تا پله میخورد

بالای پله ها عمه و شوهرش وایستاده بودن و منتظر ما

بالای پله ها که رسیدیم سپهر هم اومد

حتی نمیخواستم بینیمش

با عمه و اقا کمال گرم احوالپرسی کردم

همه رفته بودن تو و حالا فقط من و سپهر بودیم

سپهر : سلام خوشن اومدید

با شنیدن اسمش هم حالم بد میشد و از زور عصبانیت و حرص چادرم رو تو دستم فشار میدادم

سر به زیر گفتم : سلام ممنون

کنار رفت تا وارد شم و من هم با تشکر کوتاهی رفتم تو

کنار مامان و عمه نشستم

عمه : خوبی عمه جان ؟ ... یه سر نیای یه موقع بینی عمت مرده یا زنده

من : خدانکنه عمه جان ... انشا...همیشه زنده باشید ... درگیر درس و دانشگاهیم اگه فرصت باشه حتما خدمت میرسم

چه مودب بودم و خاتم ...

پیش غریبه ها راحت بودم و پیش خودی ....

دو رو نبودم اما هرجا شر و شیطون باشم خونه عمه اینا اروم میشم و همه کارام با متانت
و این کار برای فوق العاده سخت بود و زجر اور

اما مجبور بودم ...

بیست و یک سال این نقش بازی کردن شده جز واجباتم

موقع شام کمک عمه میکردم که سپهر هم او مد تا کمک کنه

اشیزخونه عمه اینا کوچیک بود و با میزی که وسط اشیزخونه بود فضای کمتر شده بود
و قشنگ کنار سپهر وایستاده بودم و از این نزدیکی حالم داشت بهم میخورد

هر چند اون بد بخت سعی داشت فاصلش رو حفظ کنه

+ چطور پیش صدرا حالت بد نمیشد؟ باهاش میخندیدی و حرف میزدی ... پس الان چته ؟؟؟

بازم صدرا ... صدرا صدرا

اصلا اون کیه که همین فکر و حرفش یادم میفته ؟؟؟

اصلا چرا اون باید با سپهر مقایسه شه ؟؟؟

سپهر به این ارومی

اما اون همین ور دل دختراس و درحال لاس زدن و خندیدن

+ غیبت ؟؟؟ تهمت ؟؟؟ ...

قضاياوت الکی ؟؟؟

ظاهرشو میبینی و قضاوٽ میکنی ؟!!!!

" فکر نکن فقط خودت خدا میشناسی "

لعتی لعتی ...

سپهر : چیزی شده ؟

با همون اخم رو پیشونی نگاهش کردم که بدبخت کپ کرد

سریع نگاه ازش گرفتم و وسایلی رو که باید میبردم سر سفره برداشتیم و رفتم بیرون

تا اخر اون مهمونی کذا بی ساکت بودم

چون نه هم صحبتی داشتم و نه میلی به شرکت تو بحث های بزرگترها

سپهر دو تا خواهر داشت که هر دو ازدواج کرده بودن و باز آگه اونا بودن شاید اینقدر حوصلم سر نمیرفت

از خونه عمه اینا بیرون اومدیم و سوار ماشین شدیم

سر کوچه که رسیدیم مامان گفت : هر بار سپهر رو میبینم لذت میبرم از همین کمالاتش

بابا : بله ... پسر اروم و سر به زیری ... اما به وقتی حرف هایی رو میزنه که من بزرگ کم میارم

هه ... چه خوش از داماد اجباریشون میگفتند

کاش نظر منم میپرسیدن

کاش میگفتند نظر تو چیه ؟

خوبه ؟ بد ؟

میخوایش ؟؟؟ نمیخوایش ؟؟؟

اصلان ادم بودم ؟؟؟

+ کم حرف بزن ... وقتی خودت حرفی نمیزنی اونا از کجا بدونن ... علم غیب دارن ؟؟ ... خودت باید بخوایی

برفرض کسی نمیفهمت ، تو کاری کن بفهمن ... از خودت و ایندت دفاع کن ...

تا رسیدن به خونه کلی فکر کردم و تصمیم گرفتم همون شب حرفمو بزنم

اما ...

با تکون شدید ماشین از فکر و پیدا کردن کلمات مناسب بیرون او مدم

یه سمندی که از فرعی بیرون میومده زده بود به ماشین ما

بابا پیاده شد

بابا اروم بود اما مرد رو به رو توپش پر بود و با وجود مقصیر بودنش ، زبونش دراز بود و گردن نمیگرفت مقصیر

بعد کلی بحث بابا کوتاه او مدد و از خیرش گذشت اما اعصابش خورد بود

پنج دقیقه دیگه رسیدیم خونه و بابا با همون عصایانیت رفت اتاق و منم که دیدم اوضاع خطری بیخیال حرف زدن شدم

کلا شناس ندارم ...

به قول صدرا باید بوم با کارخونه مای بی بی قرار داد بیندم

+ بازم صدرا ؟؟؟؟؟

]]: .... بازم صدرا

تا ساعت یک هر کاری کردم خوابم نبرد و برای فرار از فکر نت روشن کردم

کلی پیام برام او مده بود که همه رو رد کردم

بین مخاطبام چرخ زدم تا بینم دلم میخواهد کی پیام بدم که چشمم به صدرا افتاد

آنلاین بود ...

+ باشه به توجه ؟؟؟ جز اون صد نفر دیگه آنلاین هستن

اره ... غیر اون بچه های دیگه بودن اما بقیه صدرا میشدن ؟؟؟

نه ... نمیشدن .

ولی چرا ؟؟؟؟

با هر جون کندنی بود مانع از این شدم که بهش پیام ندم

بچه ها همچنان تو گروه داشتن فعالیت میکردن

اگه اینا تو درس و دانشگاههم اینطور فعال باشن قطعا کشورمون میشه مغز جهان ... والا: |||

وسط چتشون یه استیکر دهن کجی فرستادم و اینطور ابراز وجود کردم و بحث جدید شروع شد

وسط چت یهو برام پیام شخصی او مد

وقتی از صفحه گروه بیرون او مدم اسم صدرا رو اون بالا دیدم که اولین پیامم بود

نمیدونم یهو چی شد که قلبم دیوونه شد و طوری تو سینه میکوبید که قفسه سینم کج شد : |

صدرا : خوش گذشت ؟!

من : سلام ... خوش چی ؟؟؟

یه استیکر دهن کجی فرستاد:

و نوشت : خونه عمه خانمت ... پیش نامزد

حس کردم با حرص داره اینا رو میگه

عصبی نوشتیم : سپهر نامزدم نیست ... پسر عمم فقط

صدرای : اره خوالان پسر عمنه ... ایشالا به زودی میشه همسرت و عشقت

من : چی میگی تو ؟؟ واسه خودت چی میباافی ؟؟؟

کنافت حتی واينستاد جوابمو بده و آف شد

اعصابم خرد بود خردتر شد

گوشی رو روی میز عسلی کنار تختم کوییدم و با کلی غر زدن گرفتم خوابیدم

روز بعد با همون اعصاب هاپوکوماری رفتیم دانشگاه

به محض اینکه وارد کلاس شدم دیدمش

با پوز خند مسخره نگاهم کرد که اتیش گرفتم و دلم میخواست با دستای خودم سرشو بکوبیم تو دیوار

جواب بچه ها رو دادم و رفتیم نشستیم سرجام

وسط کلاس استاد آن تراکی داد که رفت بیرون و منم به بھونه اب خوردن رفتیم بیرون

از ساختمون بیرون رفت منم پشت سر شن

محوطه تو اون ساعت خلوت بود و اسه همین کمی بلند و پر حرص صداش کردم که برگشت

با قدم های تندر خودمو بهش رسوندم و تو پیدم

من : اون حرفایعنی چی ؟ و اسه خودت چی میگفتی دیشب ؟؟؟

لبخند پر تمسخری زد و گفت : حقیقت

دلم میخواست درخت تو باعچه رو از ریشه در بیارم بکوبم تو سرشن ولی خودمو کنترل کردم

+ مام مدیونیم آگه فکر کنیم زورت نمیرسید

من : اره تو راست میگی ... سپهر نامزدم عشقم ... تو رو سننه ؟؟؟

با این حرفم چنان اخمی کرد که گفتم الان همون درخت رو میکوبم تو سر خودم :

چهره عصیش تبدیل به خونسردی شد و گفت : اره خب به من چه ... برو زن همون سپهرتون شو و تا آخر عمرت با کسی باش که حتی نمیدونی دوستت داره یا از سر اجبار میخواهد زنش شی

عصبانیتم به اوج رسید و گفتم : خفه شوووو .. تو کی باشی که اینارو میگی

سرتا پاشو با تحقیر نگاه کردم و گفتم : فکر کردم ادمی باهات حرف زدم نمیدونستم یه فرصت طلبی تا خصف و مشکل ادم ها رو به رخ میکشنه و
میکوبه تو سر

نراشتیم حرفی بزنه و با قدم های بلند و محکم برگشتم ساختمن و بعد از برداشتن وسایلم از کلاس زدم بیرون که با صدرا جلو در ورودی سالن
رو به رو شدم

بی توجه بهش از اونجا بیرون او مدم

ماشین دربستی گرفتم و برگشتم خونه

یه هفته از اون روز میگذشت و باهم هیچ حرفی نزده بودیم

نه تو نت و نه تو دانشگاه

ازش بدم میومد ...

من باهاش حرف زدم اما اون حرفامو کرده بود چوب و هی میزد به سرم

تو سالن بودم که یهو چادرم کشیده شد و باعث شد مقنעם عقب بره

با عصبانیت برگشتم و گفتم : روانی چه غلطی کردی ؟؟؟

رویا بہت زده نگاهم میکرد

رو مقنעם حساس بدم و از طرفی موهم زده بود بیرون

با دیدن صدرا که سمت دیگه سالن بود عصبانیتیم به اوج رسید

چادرمو جلو کشیدم و رفتم تو سرویس بهداشتی تا مقنعمو درست کنم

تو حین درست کردن مقنעם رویا بالای هزار بار معذرت خواهی کرد

من : اهمههه بسه دیگه مخم رفت

رویا : باشه باشه ... آآ

دستشو جلو دهنش گرفت و ساكت شد

من : پوووف ...

مهربون گفتم : رویا میدونی رو مقنעה و موهاام حساسم ... نباید اون کارو میکردم

رویا : به خدا نمیخواستم اونطور بشه

من : باشه ولی دیگه تکرار نکن

با بعض گفت : غلط کردم

و یهودشو انداخت تو بعلم و زد زیر گریه

من : اع رویا ... چت شد تو ؟

با فین فین گفت : نمیخواه توام مثل من شی ... تو خوبی فاطمه ... پاکی

من : واچی میگی ؟

رویا : تو همه چیت خوبه ... هسیج وقت گِنِنِ اَه نکردی اما من اونقدر گِنِنِ اَه کردم که یه مو دیده شدن برای مهم نیست و عادی ... اونقدر
بدم که حتی نمیتونم بگم خدا منو ببخش

من : اینطور نیست ... درسته چادر سرم و رو حجابم حساسیم اما دلیل به این نمیشه که پاکم و معصوم ... منم گِنِنِ اَه کردم شاید بیشتر از تو
اما همیشه سعی کردم جبران کنم کارم رو ... توام اگه فکر میکنی کار بد کردی جبرانش کن

رویا : نمیشه ... میدونم

کیفم رو از روی نیمکت کوچیکی که تو سرویس بود برداشتیم و گفتیم : بیا بریم کلاس بعدش باهم حرف میزنیم

باهم وارد کلاس شدیم و همون موقع هم استاد او مد

اون روز رویا کلاس دیگه داشت و تنها باید برمیگشتم خونه

سر خیابون رسیده بودم که صدرا با اون ماشین خوشگلش جلوم سبز شد

صدرا : بیا بالا کارت دارم

من : من با شما کاری ندارم اقای محترم

و راهمو کشیدم و رفتیم

دیدم که پیاده شد و خواست بیاد سمتم اما من سوار اولین تاکسی شدم و ازش دور شدم

حقش بود ... هرچی دلش میخواود میگه بعد میاد واسه حرف زدن ... هه

طبق معمول تو گروه با بچه ها حرف میزدم که برام پیام شخصی او مد

صدراء : ازم ناراحتی ؟

دلم میخواست هرچی که به دهنم میاد بگم و بلاکشن کنم

من : خودت چی فکر میکنی ؟

صدراء : بابت اون حرفام معذرت اما بدون بخاطر خودت میگم

من : اینکه هرجی از دهننت درمیاد میگی بخاطر من ؟؟؟

اصلا تو چرا جوش منو میزنی ها ؟؟؟ من قرار بدبخت شم تو چرا حرص میخوری ؟

دو ساعت درحال تایپ بود و گفته الان تومار میاد ولی ..

صدراء : هیچی ... ببخشید

من : دو ساعت داشتی اینو تایپ میکردی ؟؟؟ ۰_۰

صدراء: من ميگم هيچي تو خودت بفهم ... شب بخير

وا .. يعني چي

چي رو بفهم؟؟؟؟؟

خو هيچي يعني هيچي ديگه

ايا معنى ديگه داره؟؟؟؟؟

+ فكر کنم من بدونم

خو بوگو

+ يعني بعثت حس داره ... داشت از حسش ميگفت اما نتونست بفرست و به جاش گفت هيچي

چيسي ميگي؟؟؟؟؟؟؟؟؟

صدراء به من حس داره؟

صدررررررررر

مگه ديوونس عاشق من شه؟ اون همه دختر ترگل ورگل دورش منو ميخواه چيکار

+ تو فكر ميكنى از اون دخترها کمي؟

خب ... نه

+ اگه اینطور فکر میکنی مطمئن باش بقیم همین فکر رو دربارت میکنن ... ادما چیزی از تو میبینن که خودت میخواایی و راجع به خودت فکر میکنی

تا چند ساعت به صدرا فکر کردم یعنی واقعا همون چیزی بود، که فکر میکردم ؟ یا نه فقط فانتزی دخترانه بود

ولی اصلا مگه صدرا چی داشت که من بخوام واسه خودم فانتزی رد کنم ؟؟؟

بالآخره امتحانا رسید و سخت مشغول بودم

مشغول چت با بچه ها و فحش به خاندان استادها ...

بعله ما همچین دانشجوهایی هستیم :

تو این دو هفته که کلاس ها تموم شده بود و امتحانا شروع شده بودن صدرا رو ندیده بودم و حتی تو گروه هم نمیومد

بهش فکر نمیکردم و اون فکر رو هم پای فانتزی خودم گذاشته بودم و بیخیالش بودم

چون میخواستم نمیشد

ولا صدرا هیچ حسی بهم نداشت که من بخوام خیال باشم و از طرفی هیچ وجه اشتراکی باهم نداشتم

من کجا و صدرا کجا ...

با رویا درحال زاری بودیم که بقیه بچه ها هم اومدن

بعد کلی گریه ، ساعت امتحان شد و بچه ها شروع کردن به التماس دعا و نقشه کشیدن که چه جور برسونن و ...

منم فقط میختنیدم و نگاهشون میکردم

چون اولاً اهل تقلب نبودم ، ثانیا من بدبخت همیشه جدا میفتادم و بقیه اکثرا تو یه کلاس یا سالن میفتادن

کلا در حقم خیلی جفا میشه :]])]

امتحانم رو دادم و زود اوتمد بیرون و منتظر رویا و بقیه

تا اومندن اونا مشغول خوردن کیکی که تو کیفم بود شدم که صدرا اوتمد و نشست کنارم

بی توجه بهش به اطراف نگاه میکردم که گفت : خوبی ؟

هیچی نگفتم که نفسشو پر صدا داد بیرون و گفت : هنوزم ناراحتی ؟

بلند شدم برم که صدام زد

برگشتم سمتش و خواست حرفی بزنه که خنده دید

اخم کردم و گفتیم : زهر ... به خودت بخند

صدرا : خودتو نگاه کن ... اخه مگه بچه ای که تمام چادر و مقنعتو کردی کیک

سرمو خم کردم رو مقنעם که دیدم اوه اوه ... تمام پودر کیک ریخته روشن

جلوی مقنعتمو گرفتم و تکوندمش

طوری که همچنین ریخت رو سر و صورت صدرا

دست به موهاش کشید و با داد گفت : دیوونه چیکار کردی ... اه

نیشمو باز گردم و راه افتادم سمت سالن تا اب بخورم

طبق معمول لیوان نبود و شیش تا خوردم تا بتونم هم قد شیر اب سرد کن بشم و بتونم یه قلوب اب بخورم

وقتی دیدم بی فایدس و جز خیس شدن استینم چیزی عایدم نمیشه یکی زدم تو سر شیر اب و برگشتم که با قیافه خندون صدرا رو به رو شدم

به مقنعه خیسم اشاره کرد و گفت : باز که دهننت پارس

پشت چشم نازک گردم و گفتم : کاری نکن باز دهن پاره بودنو بہت نشون بدما

تک خنده بلندی کرد ولی پشت بندش اخم کرد و گفت : اون کارت تو هیچ وقت نمیبخشم و تلافیشو درمیام

من : حالا حرص نخور مملکت به شیر احتیاج داره

بی توجه به دهن بازش رفتم که همون موقع رویا رو دیدم که تلوتلو میخورد

زدم رو شونش که برگشت و تا چشمش به من افتاد خودشو ول کرد تو بعلم

با حال زار گفت : وای فاطی دارم میمیرم

اولش فکر کردم الکی و اسه همین هولش دادم ولی وقتی دیدم نه واقعا حالش بد و رنگ و روشن پریده کمک کردم روی نیمکتی که جلوی در

سالن بود بشینه

من : چته ؟ ... چرا رنگ و روشن پریده ؟

رویا : نمیدونم ... حالم ... حالم خوب نیس

صدراء : چی شده ؟

او مدم بگم به تو چه که دیدم حال رویا واقعا بد و این بشر میتوانه کمک کنه

من : میتوانی تا درمونگاه ما رو برسونی ؟

صدراء : اره ... بیایید

خواست بره که گفتم : رویا نمیتوانه راه بره ... ماشینتو میاری تو ؟

مکث کرد ، میدونستیم نمیخواهد کسی نمیخواهد ببینش ولی رویا نداشت تکون بخوره

با اخم ریزی سرشو تکون داد و رفت

من : رویا من برم برات یه چی بخرم میام .. باشه ؟

اونقدر بی خال بود که فقط سرشو تکون داد

سریع رفتم برآش ابمیوه و کیک خریدم و برگشتم پیشش

دانشگاه ما طوری بود که برای دانشجوها پارکینگ داشت و استادها از راه دیگه به پشت ساختمون ها بود میومدن و ماشینشون رو اونجا پارک
میکردند

صدراء هم از اون راه او مرد

تا ماشین صدراء دیده شد همه برگشتن سمتش

خدای ماشینش اونقدر خوشگل بود که دلت میخواست فقط نگاهش کنی

لامصب از اون گرون قیمتا بود که حتی اسمش نمیدومنستم

بیخیال نگاه بقیه و پچ پچ هاشون کمک رویا کردم تا بلند شه و با هم سمت ماشین حرکت کردیم

رویا رو نشوندم و خودمم کنارش نشستم و صدرام معطل نکرد و زود راه افتاد

از نفس های تند و نامنظمش مشخص بود عصبی و کلافس

من : ببخشید اگه رویا میتونست راه بره نمیگفتیم بیایی تو

صدراء : مهم نیست

بعد از بیست دقیقه رسیدیم بیمارستان

کمک کردم رویا رو بردیم تو و صدرام رفت تا پرستار و دکتر خبر کنه

با راهنمایی پرستاری رویا رو سمت اتاقی بردم

دکتر بعد از گرفتن فشارش گفت : چیکار با خودت کردی دختر جان ... فشارت رو هفت

متعجب گفتم : هفتست ؟؟؟

دکتر : بله .. این ضعفم بخارط افت فشار و باید بگم خیلی هم خطروناک

دیدم که اشکی از گوشه چشم رویا چکید

دکتر چیزایی نوشت و نسخه رو داد بهم

رویا رو بدم قسمت تزریقات تا دراز بکشه و خودم برم داررهاش روبخرم که صدررا اوmd سمتم

صدررا : کجا میری ؟

من : داروهاشو بگیرم

صدررا : بد من میرم تو برو پیشش تنها نباشه

نسخه رو بهش دادم و تشکر کردم اونم لبخندی زد و رفت

برگشتم پیش رویا که دیدم چشماشو بسته و اروم اروم داره گریه میکنه

کنارش نشستم و گفتم : رویا

لباسو رو هم فشار داد و شدت گریش بیشتر شد

من : گریه نکن دیگه ... مگه ندیدی دکار گفت فشارت پایین با این گریه که بدتر میشی

با هق هق گفت : به درک ... فوقش میمیرم

من : اره فوقش مردن اما مردن تا مردن داریم ... یکی با عزت میمیره یکی هم با ندونم کاریاش و ذلت میمیره

چشماشو باز کرد و گفت : فاطمه زندگی من با ذلت ، مردنم با ذلت

دستشو گرفتم : نگو قربونت برم ... هیچ هم اینطور نیست و تو خیلی هم عزیزی

رویا : نه فاطی ... ذلیلم .. ذلیل سه تا بردار که فقط زور بهم میگن و حالام میخوان به زور شوهرم بدن و ذلیل ترم کن

اهی کشیدم و گفتم : خیل خب حالا گریه نکن ... حالت که بهتر شد باهم حرف میزنیم

یکم که گذشتیم زنگ خورد

صدرابود ...

صدرا : داروها رو گرفتم بیا ببر

من : مرسی الان میام

رو به رویا گفتم: الان میام

از تزريقات بیرون رفتم که دیدمش

سمتش رفتم و داروها رو ازش گرفتم

من: دستت درد نکنه ... چقدر شد؟

اخم کرد که گفتم: چیه خب؟ باید پولشو بدم یا نه؟

پشت چشم نازک کردم و خواستم برم که گفت: سرم تموم شد بهم زنگ بزن ... من بیرون تو ماشینم

من : نه دیگه تو برو خودم دربستی میگیرم میبرم

سرشو چرخوند و با حرص گفت: برو تا نزدم بیفتی رو تخت همین بیمارستان ...

برگشت و عصبیتر گفت: برووو

من : باشه

یه قدم رفتم ولی برگشتم و گفتم: میگم تا اینجا او مدیم توام بیا بریم پیش دکتر اعصاب ها ؟؟؟

چنان وحشتناک نگاهم کرد که روح از بدنم زد بیرون و فرار کرد

خواست حرفی بزنه که نیشمو شل کردم و د برو که رفتهیم

نیم ساعت طول کشید تا سرم رویا تموم شد و دوباره سوار ماشین صدرا شدیم که رویا رو برسونیم خونشون

بعد از رسوندن رویا، صدرا گفت منم میرسونه و ادرس گرفت

دو خیابون بالاتر پیاده شدم که مبادا کسی بینه و حرف برآم دربیارن

سر کوچمون که رسیدم ماشین صدرا رو دیدم که رد شد و رفت

وا مگه این چند دقیقه پیش نرفته بود ؟؟؟؟

+ فکر کنم پشت سرت داشت میومد

جوجووووون مننن

اھمھه ایوں ...

اوومم ... ولی واسه چی ؟؟

+ غیرت یا علاقہ

خخخخ ... عمر ١١١١

صدراء غیرت

صدرا و علاقه ؟؟؟؟

من که باورم نمیشه

+ باشه ... کم حرف بزن گرمه حوصله ندارم

= مخمم عین خودم خل وضع |||

اروم رفتم تو خونه چون میدونستم کسی نیست تا مردم ازاري کنم))

یه ساعتی خوابیدم و بعدش بلند شدم به امتحان پس فردا مرسیدم

این امتحانم میدادم تمام میشد و یه نفس راحت میکشیدم

*****

تند تن حاضر شدم و از اتفاق او مدم بیرون

من : من رفتم ... خدا حافظ

مامان : صبر کن

در حالی که کفشم میپوشیدم گفتم : جاتم

مامان : زود بیایی ها ... دیر نکنی

من : چشم چشم ... حالا برم دیرم شدید

بابا : بیا با ماشین برو ولی مواظب باش

سوییج رو از دستش قاپیدم و یه ملچ هن به جفتشوون فرستادم و با دو رفتم حیاط و بعد از باز کردن در حیاط سوار ماشین شدم و رفتم و بابا هم
درو پشت سرم بست

امتحان رو اونقدر هول نوشتم که خودمم نمیتونستم بخونم چه برسه استاد

سر چهل دقیقه برگه امتحانیم رو دادم و رفتم پارکینگ

قرار بود بريم قم خونه مادر بزرگم چون هرسال محروم مراسم داشت و میرفتیم ...

با رویا خدا حافظی کرده بودم و خیالم راحت بود که ناراحت نمیشه

همین که خواستم بشینم تو ماشین صدای وحید رو شنیدم

وحید : سلام

سمتش برگشتم

اصلا ازش خوش نمیومد و به جور احساس راحتی مزخرف میکرد

من : سلام

در رو باز کردم که گفت : فاطمه

با چنان اخمی نگاهش کردم که دست و پاشو جمع کرد و گفت : خانم ریاحی ..

من : ببخشید اقای یاری من کار دارم با اجازه

وحید : کارت دارم ...

من : باشه واسه بعد ....

وحید : نه الان باید بگم ... من ...

صدرا : سلام

هر دو سمتиш برگشتیم

صدرا تند سمتیم برگشت و گفت : بدو ببریم دیر شد

گیج و منگ نگاهش کردم که چشمک ریزی زد و تازه فهمیدم منظورش چیه

من : اره اره بدو دیر شد

هردو تندي سوار شدیم و بی توجه به چشمای گرد شده وحید از اونجا زدیم بیرون

سر خیابون که رسیدیم پقی زدم زیر خنده

من: ایول حال کردم ... به موقع رسیدی

بر عکس من جدی و با اخم گفت: چیکارت داشت؟

من : چه بدونم ... میخواست بگه که تو او مدی

صدرا: تو چرا بھش رو میدی؟ ... اصلاحا چرا اون باهات راحته؟؟؟؟

متعجب برگشتم سمتش و گفتم: هااا... من چیکار به اون دارم ؟؟؟

نفشو پر صدا بیرون داد و چیزی نگفت

یکم که گذشت گفتم : من عجله دارم کجا پیادت کنم ؟

صدر اکتوبر ۲۰۱۷ء

من : قم ... خونه مادر بزرگم الان مامان بابام منتظر من

و ... من چرا دارم همه چی رو میگم ؟؟؟ به این چه اصلا؟؟

صدر: اها پاشه... من یکم چلوتر بیاده میشم

صدرا را رو پیاده کردم و خودم تندي رفتم سمت خونه و بعد از برداشتن وسایلا ، راه افتادیم سمت قم ...

ساعت حدود پنج بود که رسیدیم ..

بعد کلی حال و احوال با عموها و عمه فائزه ، مشغول کارها شدیم

هر سال روز تاسوعا و عاشورا مراسم عزاداری و نذری خونه مادر بزرگ بود و من عاشق این مراسم بودم

خانم ها مشغول پاک کردم لپه و سبزی و ... بودن و مردها هم کارهای پرچم زدن و چادر زدن به سقف حیاط بودن

تا نزدیک های ساعت دو کار کردیم و بعدش همه گرفتن خوابیدن تا صبح زود بیدار بشن

*****

ساعت دوازده بود که اش نذری اماده شد و سفره حضرت رقیه که نذر عمه فائزه بود پهنه کردیم و مهمون ها کم کم اومند ...

با دختر عمه هام مشغول پختن غذا بودیم که چشمم به سپهر افتاد که داشت نگاهم میکرد

نمیدونم چی شد که هول شدم و کاسه اش توی دستم خم شد و ریخت رو دست خودم و ....

من : ااایییی سووختمم ... ای دستممم

مامان : چی شد ؟ بینم دستتو ؟ ...

عمه و مامان بزرگ هم اومند و با کلی نگرانی و سرکوفت مشغول بستن دستم شدن

بدجور سوخته بود و قرمز شده بود ...

فکر کن اش داغ از دیگ بدن بهت و تو بریزی رو دستت :))

اینطور شد که من نیمکت نشین شدم و بقیه مشغول شدن :))

کنار دیگ اش نشسته بودم و با صدای دسته های عزاداری که از کوچه رد میشدند اروم اشک میریختم که ...

سپهر : دستت چی شده ؟

اشکامو پاک کردم و گفتم : چیزی نیست یکم سوخت

انگار میخواست حرفی بزنه ولی تردید داشت و هی این پا و اون پا میکرد

همین که او مد حرف بزنه باباش صداش زد و اونم با یه نفس عمیق و سنگین رفت ...

روی نیمکت چوبی که گوشه حیاط بود نشسته بودم

هر کس تو حال و هوای خودش بود

یکی پای دیگ نذری ، یکی یه گوشه گریه میکرد و دعا میخوند و من ...

به این فکر میکردم از خدا چی بخوام ...

بخشنده‌نیاهم ...

سلامتی مامان و بابام ..

سلامتی و عاقبت بخیری خودم ...

یه لحظه ، فقط یه لحظه کوتاه یاد صدرا افتادم و از ته دلم ارزو کردم به هرجی که میخواست برسه ..

و اصلا برای مهم نبود که چرا اون یادم افتاد ...

مامان : فاطمه سادات ، بیا دخترم

سمت مامان رفتم که سر دیگ نذری بود و گفتم : بله

مامان : مامان جان پسرعمت سپهر کارت داره ، برو بین چی میگه

دلم میخواست با سر برم تو همون دیگ و خودمو خلاص کنم

به زور گفتم : باشه چشم

قبل اینکه پیش سپهر برم با تموم وجودم و با کلی التماس از خدا خواستم خودش ختم بخیر کنه این قول و قرار مسخره رو

تا رسیدن پیش سپهر کلی نذر و نیاز کردم تا بالاخره رسیدم ....

سر به زیر گفتم : کاری داشتید ؟

یکم نگاهم کرد و بعد سرشو پایین انداخت و گفت : بله ... راستش میخوام ... میخوام از ...

انگار کلافه بود و نمیتوانست حرفشو بگه

من : از چی ؟؟؟

نفسشو پر صدا داد بیرون و چشمش رو بست و تند گفت : راجع به ازدواج من و شما ...

قلبم هری ریخت ...

مثل همیشه که بحث این ازدواج میشه ، دست و دلم لرزید و احساس پوچی کردم ...

و اقعا پوچ بودم .... اونقدری که حق تصمیم نداشتم

سپهر : بین فاطمه خانم من و شما عاقلیم و تحصیل کرده و خوب میدونیم این قول و قرارها بی اساس و پایش سست ... خانواده های ما تو گذشته یه تصمیم گرفتن که اون موقع ما خیلی بچه بودیم و چیزی نمیفهمیدیم ... اما حالا بزرگ شدیم و من ... من ..

نمیفهمیدم چی میگه ... حرفاش حرفای خودم بود اما اینکه چرا اینارو میگه ... نمیدونم

سپهر : من راضی به این ازدواج نیستم

چنان سرمو بلند کردم که گردنم کش او مدد

بیچاره هول شد و گفت : میدونم ... میدونم تو این سالها حتما پیش خودت فکرهایی کردی اما دختردایی ...

این چی میگفت؟؟؟؟؟

من پیش خودم چی فکر کردم ؟؟؟؟ تنها فکر من تو این سالها ، بدبختی خودم بود و بس

دیدم این داره و اسه خودش یه بند میباشه گفتم : چی میگی باو ... من اصلا راضی به این ازدواج نبودم و نیستم

مشکوک نگاهم کرد و گفت : جدی ؟؟؟

من : اره ... الانم قبل اومدن دعا میکردم بگی موافق نیستی

نفسشو پر صدا داد بیرون و گفت : اووووف ... خداروشکر

من : هی هی ... از خداتم باشه ها

با تعجب و خنده نگاهم کرد و گفت : هیچ وقت اینطور ندیده بودمت ... همیشه خانم بودی

چپکی نگاهش کردم و گفتم : اونا ظاهرسازی بود و محض مخ زدن

هردو خنديديم که گفتم : راستی ... کسی رو دوست داری که اين ازدواج رو قبول نداری ؟

سپهر : اره

من : ایول ... حالا کی هست ؟

سپهر : یکی از کاراموزهایم ... دختر خوبیه

این رو بگم که سپهر تو اموزشگاه خطاطی و خوشنویسی مربی بود و از حق نگذریم دست خطش فوق العاده بود و تا حالا بارها مقام اول کشوری شده

سپهر : تو چی ... تو کسی رو دوست داری ؟

من ... کسی رو دوست دارم ؟؟؟ .. نمیدونم

من : نه

عمیق نگاهم کرد و گفت : از تردید معلوم که اره ...

ادامه داد : اگه واقعا کسی هست که بهش علاقه داری و مناسبت تردید نکن

من : باشه حتما

سپهر : خوبه ... از این به بعدم میتوانی مثل برادر روم حساب کنی و اینم بدون که تو تموم این سالها به چشم خواهri میدیدمت و هیچ وقت پیش خودم فکر دیگه نکردم و حتی اگه کسی رو دوست نداشتم بازم با این ازدواج موافقت نمیکردم

فقط لبخند زدم و تشکر کوتاهی کردم و برگشتم پیش مامان که کنار مامان بزرگ بود

یعنی حیف شب عاشورا بود و محرم ... و گرنه همونجا یه قر میدادم

مامان بیچارم با استرس گفت : چی شد ؟ ... چی گفت ؟

من : هیچی بابا ...

مامان : هیچی و دو ساعت داری باهاش حرف میزنی ؟؟؟

لبخندی زدم و از اول تا آخر ماجرا رو گفتم

مامان : وای الہی شکرت ...

و ماج گنده از لپم گرفت

با تعجب گفتیم : خوشحال شدین ؟؟؟

بعض کرده گفت : اره عزیزم ، نمیدونی که تو این سالها من و پدرت چی کشیدیم و مونده بودیم چه جور بگیم این وصلت رو قبول نداریم

من : یعنی ... یعنی شما

مامان : اره مادر ... ما موافق نبودیم .... تو تنها بچه مایی و تنها دخترمون ، چه جور دلمون راضی بشه تنها میوه دلمون رو به زور پای سفره عقد بنشوئیم

محکم بغلش کردم و از خدا بابت داشتن مامان به نازی و ببابای مهربون تشکر کردم و از اینکه سپهر هم مثل خودم بیخیال این ازدواج هزار بار شکرشو کردم

با صدای مداد که همه رو جمع میکرد از هم جدا شدیم تا به مراسم شب زنده داری و زیارت عاشورا برسیم

بهترین قسمت بود ... زنها و مردها کنار هم ، تو حیاط سرپوشیده عزاداری میکردن و دعا میخوندن ...

بی نظیر بود و سرشار از حس خوب و ارامش

شب عاشورا بود که رفته بودیم تکیه محل برای شام غریبان ، بعد از مراسم هانیه دختر عمه فائزه گفت بیا عکس بگیریم

سمت ماكتی که از ضریح امام حسین بود رفتیم و تک تک عکس گرفتیم و بعدش رفتیم از صحرای کربلا که پسرهای محل روی میز چوبی به گوشه درست کرده بودن رفتیم و از اونجام عکس گرفتیم و برگشتیم خونه

همه خواب بودن اما من خوابم نمیبرد و برای اینکه حوصلم سر نوہ گوشی رو برداشتم و نت روشن کردم

کلی پیام برام اوmd که حوصله خوندن هیچ کدوم رو نداشتم و همه رو رد کردم

بین پیام هام چشمم به پیام صدرا خورد و بازش کردم ...

یه پیام تسلیت عاشورا بود

و جالب این بود که من هیچ پیامس رو نخوندم اما پیام صدرا رو با وجود طولانی بودنش خوندم

چشمم به پروفایلش خورد و زدم روشن

با دیدن عکسش ناخوداگاه مو به تنم سیخ شد و اشکم دراوmd

صدرا با تیپ سر تا مشکی و تبل بزرگی که رو دوشش بود و موهاش و سرشونش کمی خاکی بود و سط دسته عزاداری بود و چشماش رو بسته بود

حتی از تو عکس هم میشد صورت خیسش رو تشخیص داد ...

باورم نمیشد ... صدرا ، صدرابی که همه میگفتند دختر باز و با کل دخترهای دانشگاه حرف میزنند ، حالا وسط هیئت وایستاده بود و سیاه پوشیده بود

" من اونی نیستم که فکر میکنی .... فکر نکن فقط خودت خدا میشناسی "

خواستم از خدا بابت قضاوت زودم معذرت خواهی کنم که ...

+ با يه لباس سياه و گريه نميشه گفت طرف پاک و معصوم ... شمر هم قران خون بود و هم نماز خون .... ولی شمر شد ... ابن الملجم نماز خون بود اما آخرش چي شد ؟؟؟ ...

نه ... اينطور ننيست

اگه هم باشه من نميخوام ديگه راجع به صدرا فكر بد كنم ...

هبيج فكرى نميكنم ... نه ميگم خوب و نه ميگم بد

بي معطلي عكسيش رو سيو كردم و خودمم عكسي که کنار ماكت صحرای کربلا گرفته بودم و چهرم زياد مشخص نبود روی پروفایل گذاشتيم

نميدونم چه مرگم بود و يه وسواس خاصی تو انتخاب مانتو و مقنعم داشتم

دلم ميخواست اون روز مرتب و متفاوت باشم

مانتوی زرشكيم رو با مقنعه سرمeh اي ست كردم

تا حالا به جز مقنعه مشكى تو دانشگاه نپوشيده بودم

تا رسيدن به دانشگاه دل تو دلم نبود

تو محظه بودم که رويا صدام زد و تا برگشتم سمتش غرق اغوشش شدم

رويا : چطوری بي معرفت ؟ يه خبر ازم نگيرى

من : باور کن درگير مراسم خونه مادربزرگم بودى ...

ازش جدا شدم که با خنده و لحن بامزه ای گفتی : جوووون چه خوشگل شدی .. اب و هوای قم بهت ساخته ها

من : تا چشت دراد

سمت ساختمون حرکت کردیم که گفت : خب چه خبر ؟ چیکارا کردی ؟

من : جات خالی عالی بود مثل هرسال

با حسرت گفت : خوش به حالت

من : برات کلی دعا کردم

رویا : مرسی ولی مشکل من با دعا حل نمیشه

من : چرت نگو ... خواستگارت او مد ؟؟

رویا : اره ولی من بمیرم قبول نمیکنم .... نمیزارم جنازه به دستش برسه

هیچی نداشتم بگم و ساکت شدم

همین که دم در کلاس رسیدیم دلم دوباره بی تابی کرد

قلبه طوری میزد که کم مونده بود از سینه بزنہ بیرون و پا به فرار بزاره

خودم میدونستم دردم چیه اما ... خودیوار حاشا بلند

با صدای سلام کردن بچه ها سر بلند کردم و جای خالیش رو دیدم نفس راحتی کشیدم

روی اولین صندلی نشستم و رویام کنارم نشست

با کلی ذوق گفتم : و ای رویا ای اگه گفتی چی شد هم هم همه

صدر: چی شد همراه

با شنیدن صدای قلبم دیوونه تر شد ... حتی جرات نداشتیم سرمو بلند کنم

مهسا: وایی سلام صدرا خوبی؟ ...

یعنی اون لحظه مهسا رو تو ذهنیم سرخ کردم و انداختم جلو سگ ها

زهاره مارو خوبی ... مرض و خوبی ... دختره بی چشم و رو ... به تو چه که خوبه یا نه

صدر ا: یا ز به جی فکر میکنی که این ریختی شدی؟

سرمو که بالا اوردم با صورت صدرا که نزدیکم بود رو به رو شدم

سرو عقب کشیدم و چیزی نگفتم

با خنده کنارم نشست و تا خواست از جام بلند شم استاد او مد و مجبوری نشستم

اصلا تمرکز نداشتم و هر کاری میکردم اروم باشم نمیتوانستم

جزوه همیشه تمیزم حالا خط خطی شده بود و کثیف

نتونستم طاقت بیارم و خودکارم رو چنان کوییدم رو جزوم که با صدای استاد ساکت شد

صدراء رویا با تعجب نگاهم کردن ولی من بخ کرده سر به زیر بودم

استاد : خانم ریاحی حالتون خوبه ؟؟؟

چی میگفتمن ؟؟ میگفتمن نه .. میگفتمن تمرکز ندارم ؟؟؟؟

میگفتمن بخارط این ادم که کنارم نشسته نمیتونم تمرکز کنم و گوش بدم ؟؟؟؟

من : میتونم برم ؟ ... حالم خوب نیست

استاد با مکث سرشو تكون داد و منم بدون اینکه حتی جزو و خودکارم رو توی کیفم بزارم برداشتم و زدم بیرون

با قدم های تند خودمو رسوندم به خیابون و سوار اولین سرویس شدم

سرمو به شیشه تكون دادم و چشمam رو بستم که چند قطره اشک از گوشه چشمم چکید

حالم رو نمیفهمیدم ...

این بی تابی ها ... این دل دل کردن ها ... این دو دو زدن چشم هام و گشتن هاش ...

خدالیااا ...

حتی از فکرش هم اعصابم خورد میشد

دسته چرمی کیفم رو اونقدر با ناخون هام فشار داده بودم که نزدیک به پاره شدن بود

تو ایستگاه نزدیک امامزاده پیاده شدم و باقی راه رو با کلی فکر و دل اشوبی رفتم

همین که چشمم به گنبد افتاد انسکام رو صور تم راه گرفتن

با قدم های لرزون و بی رمق رفتم تو ...

بعد از سلام و عرض ادب ، با همون حال زار کنار ضریح نشستم و زدم زیر گریه ...

در حالی که به ضریح چسبیده بودم ، از ته دل گریه میکردم و تو دلم با خدا حرف میزدم ...

حس شرمندگی ، کلافگی ، عصبانیت ... همه و همه بین گلوم چسبیده بودن و بعض داشت خفم میکرد ...

شاید مسخره باشه اما برای من ، من فاطمه سادات که تا به حال هیچ حس عاطفی با هیچ مذکری نداشتیم ، این حس و حال سخت بود و باعث میشد از خودم و خدام خجالت بکشم که چرا باید علاقمند مرد غریبه ای بشم که میدونم به هیچ عنوان قرار نیست برای من باشه و فکر کردن بهش فقط گَْنَْاَه برام ...

اونقدر گریه کردم که کمی اروم شدم و یه گوشه نشستم

در حالی که به چراغ های سبز داخل ضریح نگاه میکردم شروع کردم به حرف زدن

من : میدونم فکر کردن بهش گِنَه‌هُ، اما خودت بهتر از هر کسی خبر از دلم داری، خبر از گذشته و الانم داری ...

همه فکر و ذهن من مامان و پاپا بود و خودت

اما حالا ...

این حسی که تو قلیم خونه کرده نمیدونم چیه

یعنی میدونم ولی ازش میترسم ...

میترسیم از اشتباه بودن شر و رسوایشدنیم ..

میترسم از گَزِ هم و عذاب تو

ولی، خدا خودت که مبدونی، این حس، از دو هوا و ۵۰ همس نیست ...

سی، خودت کمکم کن، که حن تو هیچ کس نمیتوانه به دادم رسه و حرف دلیم، و بخونه

خدايا کاري کن يا فراموشش کنم يا ... يا ...

حتی خجالت میکشیدم به زیون پیارم و نتیجش شد گذاشتن سرم روی زانوهام ...

چند ساعتی همون جا نشستم تا کاملاً اروم شدم و برگشتیم خونه

شب که شد و نت رو روشن کردم و سیل پیام ها سرازیر شد: (۱)

طبق معمول همه رو رد کردم که نوبت رسید به رویا ...

دوازده پیام داده بود که همچ فحش بود و ناله و نفرین و اخر سر نوشته بود حتیا پهش زنگ بینم که کار واجب داره

بهش زنگ زدم و با اولین بوق جواب داد انگار رو گوشی خوابیده بود:]]

رویا : الهی بمیرریسی ... کدوم گوری بود از صبح تا حالا ؟

حوصله بحث نداشت و فقط سلام کردم

انگار متوجه بی حالیم شد که گفت: فاطی ... خوبی اجی؟

اهي کشیدم و گفتم: نمیدونم

روپا : وا نمیدونی ... نمیدونی خوبی یا بد ؟

من : نه نمیدونم ... چیکارم داشتی گفتی زنگ بزنم

یهو انرژی گرفت و با جیغ گفت: وایییی فاطی بگو کی از صبح منو خورد همهمه

بی حال گفتہم : کی ؟؟؟

رویا : زهرما ر ... بی احساس

من : رویا حالم خوب نی حرفتو بگو

بی توجه به بی حال و بی حوصله یودن من خنده کنان و با شوق و ذوق گفت: صدر ررررررررررررر

با شنیدن اسمش چشامو پستم، حتی اسمش برام لذتیخش بود و دلیل تند شدن ضربان قلبم

سعی کردم لرزش صدام رو کنترل کنم و گفتم : خو ... برلی چی ؟

گفت خسته نباشید پرید و دبرو که رفتم ...

من : خو ... این چیش به تو ربط داره ؟

اب دهنشو بلند قورت داد و گفت: بزار دارم میگم دیگه

الآن مخ منو خورد و هي پيام پيام که فاطمه کجاست
گفت ميشه بهش زنگ بزنيد ... منم بهت زنگ زدم اما جواب ندادي اونم دست از درحالی که دست از پا درازتر رفت و تا همين
و ادامه داد : با دخترا از دانشگاه بیرون میومدیم که او مرد جلو و گفت با من کار داره ، منم رفتم پیشش که گفت از خانم ریاحی خبر داري ؟؟ منم

دروغ چرا دلم یه جوري شد که صدرا سراغ منو ميگرفته و نگرانم بوده اما ...

من : خب که چی ؟ این ذوق مرگی داره ؟؟؟

رویا: نداره همه همه

من: نه نداره چون اون خودش کسی رو دوست داره و دلیل این سوال کردنش هم مطمئن باش اون چیزی نیست که تو ذهن تو

متعجب گفت: صدرا کسی رو دوست داره ؟؟؟ تو از کجا میدونی ؟

سخت بود گفتنش ولی گفتم

از حرف های صدرا اون روز تو ایستگاه راه اهن گفتم و در اخر با کلی بغض سر دردم رو بهونه کردم و تماس رو قطع کردم

چطور تا حالا به ذهنم نرسیده بود، چرا یادم نبود که کسی رو دوست داره؟؟

هه من چه احمق بودم که رفتم و دعا کردم ، دعا برای داشتن کسی که دلش با کسی دیگرس

با همین فکر اشکام رو گونه راه باز کردن و تا نیمه های شب همینطور گذروندم تا بالاخره خوابم برد

اون روز حوصله نداشتیم و کلاس نرفتم و در جواب سوال های مامان گفتیم حوصله ندارم و کلاسم مهم نیست ...

) و این اولین دروغ من به مامانم بود :

تو اتاقم نشسته بودم و بی هدف به پرده سفید اتاقم که خودم روش رو با پروانه های تلقی صورتی تزیین کرده بودم ، با وزش نسیم تكون
میخورد و با هر تکونش پروانه هام انگار پرواز میکردن

مامان گل های محمدی توی باغچه رو اب داده بود و بوشون که به مشامم میرسید غرق لذت و ارامش میشدم

با صدای گوشیم چشم از حیاط و پنجره گرفتم

با دیدن اسمش چشمam گرد که چه عرض کنم ، کم مونده بود از کاسه بزنه بیرون

هم تعجب کرده بودم و هم استرس گرفته بودم

اخه سپهر چه حرفی با من داره که زنگ زده
یادم نیست باری بهم زنگ زده باشه و این اولین تماسش بود

با کلی من من و استرس جواب دادم

سپهر : سلام دختر دایی خوبی؟

من : سلام ... ممنون ... اتفاقی افتاده زنگ زدی؟؟؟

با تعجب گفت : نه ... چه اتفاقی؟

نفس راحتی کشیدم و گفتیم : اخه دادم نمیاد بهم زنگ زده باشی قبلا

خنده ارمی کرد و گفت : بله میدونم و واقعا شرمندم ... اخه قبلا میترسیدم تماس بگیرم و خب ... چه جور بگم ...

خودم گفتیم : که من فکر دیگه کنم و وابسته بشم ... میفهمم

سپهر : اوووف ... کاش زودتر میدونستم مخالفی تا این همه عذاب نکشم

من : یعنی چی ؟؟؟ فکر کردن به من عذاب؟؟؟؟؟؟؟

سپهر : نه نه ... منظورم اینکه

من : شوخی کردم نمیخواهد توضیح بدی ... خب بگو چه خبر ؟ عمه جان خوبه ؟

سپهر : بله خوبه ... راستش زنگ زدم که بگم من با مامان حرف زدم و قضیه رو گفتیم ... گفتیم که خودم مخالفم و شمام نظرتون مثل من ولی مثل اینکه باور نکردن شما مخالف باشی و تماس گرفتم که اگه میشه ... خودتون باهاش حرف بزنید

هه ... اونقدر خوب نقش بازی کرده بودم که هیچ کس باورش نمیشه مخالف این ازدواجم

من : چشم خودم باهاشون حرف میزنم

سپهر : ممنون دختردایی ... انشا... جبران کنم

من : خواهش میکنم کاری نمیکنم

سپهر : لطفتون ... خب دیگه مزاحمتون نمیشم ... در پناه حق

من : خدا حافظ

این سپهرم ده و یازده میزنه ها ... یه بار خودمونی به بار لفظ قلم [:]

با صدا زدن مامان یادم رفت که باید به عمه زنگ بزنم و رفتم تا تو پخت ناهار به مامان کمک کنم و سالاد درست کنم ...

تا رسیدن به دانشگاه کلی با خودم حرف زدم و دلداری و روحیه دادم و به خودم قول دادم نه بهش نگاه کنم و نه حرف بزنم
اولاً اون کسی رو دوست داشت و من اگه باهаш حرف میزدم و گرم میگرفتم در حق اون دختر خیانت میکردم
ثانیاً گِنْ آه محضر بود نگاه کردن به مرد غریبه اونم مردی که دلش بند کسی

با همین حرف ها سمت ساختمن رفتم

رویا و نسیم و دوتا دختر دیگه تو کلاس بودن

با همه سلام و احوالپرسی کردم و نشستم سرجام

رویا : دیروز نیومدی ... چی شده بود؟

من : حوصله نداشتم بیخیال

نسیم : واي فاطى بگو چى شده ؟

سوالى نگاهش كردم كه با خنده و دلcock بازى گفت : قرار واسه اين ليته خواستگار بيا

سمت رويا برگشتمن ...

الهى بگردم بيچاره مجبور با کسی که نميخواهد ازدواج کنه

رويا : اينجور نگام نکن ... اونى نىست كه فكر مىكنى

متعجب گفتم : هااا ... پس كىيە؟؟؟؟

تا اوMD جواب بده صدرا و چند تا از بچه های ديگه با سر و صدا اوMDن تو

صدرا با ديدنem لبخندی زد که جواب من رو گرفتن ازش بود

هر چند سختم بود ... اما باید عادت میکردم

هزار بار با خودم تكرار كردم صدرا مال تو نىست فكر كردن بهش گِنْاَه پس فراموشش کن

ولى مگه دل نفهمم حاليش ميشد

اصلا من موندم کي اين خجسته تو دل من نشسته

+ تو از اولم تو فکرش بودی ... درست از همون روز اول

منتننننننننننن

+ لحظه هایی کع واسش نقشه میکشیدی ، تو ذهنست دنبال جواب بودی تا حرفشو بی جواب نزاری ... تو همه اون لحظه ها صدرا تو فکرت بود و رفته رفته این فکرت پر رنگتر شد و شد علاقه ...

یعنی چی؟ من به فکر تلافی و انتقام ازش بودم بعد شدم علاقه مند؟؟؟_۰

مگہ میشہ؟ مگہ داریم؟

+ ارde ... تو باهاش کل کل میکردی و میخندیدی ... خوش بودی ... هیچ ادمی از خوش بودن و دلیل خوشیش پدش نمیاد

با امدن استاد من دیگه از فکر پیرون او مدم و تمام حواسیم رو جمع کردم

بعد از اینکه استاد کاملاً مخمون رو صافکاری کرد یه خسته نباشید گفت و رفت

وسایل هامو جمع کردم و با رویا و نسیم رفتم بیرون

رویا : میرید خونه ؟

من: نه میریم شهر بازی

رویا: زهرمار ... من دارم میرم خرید و الانم داداشم و مامانم جلو درن ... میخواهید تا یه جا برسونیمتون

نسیم : نه فدات عروس گلم ... منم فعلا برم برنامه ریزی کار دارم بعدش میرم خودم

من : تو برو گلم ... بعدا باهم حرف میزنیم

رویا : اوکی فعلای بای

بعد از رفتن رویا ، نسیم هم رفت تا برنامه ریزی

داشتم میرفتم که از دانشگاه بیرون برم که تازه یاد عمه فائنه و حرف سپهر افتادم

روی نیمکتی که نزدیکم بود نشستم و شماره عمه رو گرفتم

بعد از چندتا بوق بالآخره جواب داد

من : الو سلام عمه جان .. فاطمه سادات م

عمه : سلام عزیزدلم ... خوبی گلم ؟

من : به لطف شما .. شما خوبید ؟

عمه : زنده باشی ... کجایی عمه سر و صدا ؟

من : دانشگاهم ... راستش قرار بود دیروز باهاتون تماس بگیرم منتهی یادم رفت و الان مزاحمتون شدم

عمه : مراحمی دخترم .. خیر باشه

من : راستش میخواستم راجع به خودم و سپهر حرف بزنم باهاتون .... راجع به ازدواج و اون قول و قرار

ناراحت گفت : سپهر گفت که موافق نیستی ... اره عمه ؟ راست میگه ؟

نفس عمیقی کشیدم

سخت بودن گفتنش ...

باز خوبه مامان و بابا راحت با این قضیه کنار اومدن

من : عمه جان من سپهر رو دوست دارم ولی ...

تا سر چرخوندم با چشمای به خون نشسته صدرا رو به رو شدم و حرف تو دهنم ماسید ...

*****

صدرا

هرچی با خودم گلنگار رفتم نرم سمتش نتونستم

باید باهاش حرف میزدم ...

دیدمش که با دوستاش تو محظوظه بود ...

خواستم سمتش برم که یکی از بچه ها جلو مو گرفت و باهاش مشغول حرف شدم

اما همه حواسم به فاطمه بود

همین که رفت منم میلاد رو دست به سر کردم و رفتم دنبال فاطمه ...

تو چند قدمیش بودم که دوباره یکی دیگه جلومو گرفت

ای تف به این شانس ..

با همه ور ور میکنم بعد اینجور مجبورم جواب بدم

ای لعنت بهت صدرا ...

اون دوتا دختر رو هم که اصلا اسمشون یادم نبود دست به سر کردم ولی ....

فاطمه : عمه جان من سپهر رو دوست دارم ولی ...

با این حرف انگار دنیا رو سرم خراب شد ...

فاطمه گفته بود دوستش نداره ... گفته بود راضی بهش نیست ... پس چرا الان .....

دروغ گفت ... فاطمه به من دروغ گفت...

تا چشمش بهم افتاد جا خورد ...

ولی مگه من جا نخورده بودم ؟

از زور عصبانیت دندونامو رو هم فشار دادم و با دست های مشت شده و قدم های محکم از اونجا دور شدم

چند قدم بیشتر نرفته بودم که صدام زد ...

اما من بی توجه بهش راهمو رفتم

مطمئن بخاطر شخصیت خودش هم که شده جلو اون همه ادم دنبالم نمیدوید و بیشتر از اون صدام نمیزد

از دانشگاه بیرون او مدم و سمت ماشین رفتم که تو کوچه پشتی پارک کرده بودم

با سرعت از اونجا دور شدم

کاملا که از اونجا دور شدم زدم کنار ...

با یاداوری حرفش مشت محکمی به فرمون زدم ...

لعن特 بہت ... لعن特 بہت

دلم میخواست فحشش بدم اما بدبختی این بود نمیتوانستم ...

ای لعن特 به من و دلم ...

لعن特 به دلی که این دختر رو تو خودش جا داد ...

از کی ؟ از کی فاطمه او مدم تو زندگیم ؟ از کی شد همه خواب و خیالم ؟؟؟

خوب یادم ... سه ترم پیش بود ... اون موقع فاطمه ترم دو بود و من ترم چهار ...

تو محوطه دیده بودمش ، با دوستاش میخندید و خوش بود ...

چند بار بعد از اون بازم دیدمش ... تنها دختر چادری بین دوستاش بود ...

از همون موقع برای خاص شد و متفاوت ..

تا اینکه خودم باهاش هم کلاسی شدم و فهمیدم با وجود حجابش به شدت شیطون و زبون دراز

از همون اول جوابم رو داد

هرچی گفتم درشتر بارم کرد

حتی بخارت یه حرفم جلو همه ضایعم کرد ...

با یاداوری اون معجونش لبخند رو لبم نشست...

بخاطرش کاری کردم از قطار جا بمنه تا یه نصف روزم شده باهаш تنها باشم و به جرات میتونم بگم بهترین سفرم بود

وقتی گفت شیرینی خورده کسی دلم زیر و رو شد

دلم میخواست برم اون ادم رو با دستای خودم خفه کنم

اما وقتی گفت دوستش نداره خیالم راحت شد چون به فاطمه اعتماد داشتم ...

فاطمه دروغ نمیگفت ...

ولی حالا فهمیدم فاطمه هم میتونه دروغ بگه ...

تا شب تو خیابون پرسه زدم و اخر سر با زنگ زدن مامان برگشتم خونه ...

حالم خوب نبود و سر درد بدی داشتم و اونقدر به موهم چنگ زده بودم که بهم ریخته بود و از هزار فرسنگی هم مشخص بود یه چیم هست

مامان با دیدنم نگران گفت : هیبعع ... چی شده بهت صدر؟ ؟

لبخند زوری زدم و گفتم : چیزی نیست عزیزم... خوبم

پشت چشم نازک کرد و گفت : دروغ گفتن یادت ندادم ، دادم ؟؟؟

سمتش رفتم و لپ تپلشو ب*و*سیدم و درحالی که لپش رو میکشیدم گفتم : خوبم لپ گلی

پشت دستم زد و با اخم گفت : صد دفعه گفتم لپمو نکش ... حالام بگو بینم چی شده که این ریختی شدی

سمت اتاقم رفتم و گفتم : چشم ... اجازه بده لباس عوض کنم میام مو به مو میگم

وارد اتاقم شدم و درو بستم

چی رو میخواستم مو به مو بگم ؟

بهتر بود میگفتم وایستا بیام دروغ و است ببابم

لباس هام رو با تیشرت سفید و شلوار مشکی عوض کردم و رفتم بیرون ...

من : ایدا کجاست ؟

همون موقع در اتفاقش باز شد و با خنده همیشگی و صدای ارومتش گفت : اینجا مداداشی

لبخند زدم و گفتم : چطوری ؟

به کنارم اشاره کردم و گفتم : بیا اینجا ببینم

نگاهی له مامان انداخت و سر به زیر او مد کنارم

این یعنی یه چی شده ...

دست دور گردنش انداختم و طبق عادت فشارش دادم که زد به بازم و گفت : ولم کن خفه شدم

من : نمیشه ... اول ب*و*سم کن بعد

گونه رو ب*و*سید که ولش کردم ولی لحظه اخر چنان گازی از بازوم گرفت که جیغم رفت هوا ...

سریع بلند شد و رفت پشت سر مامان که سینی چای دستش بود قایم شد

مامان : شما دوتا کی بزرگ میشید اخه

بازوم رو نشون دادم و گفتم : ببین چیکارم کرد؟؟؟

مامان بیخیال نشست و گفت : تقصیر خودت

آیدام زبون دراورد و نشست کنار مامان

یکم که گذشت مامان اهي کشيد که اخمام تو هم رفت

من : چرا اه ميکشي ؟

مامان : اه ميکشم چون قرار بچه هام ازم جدا شن

متعجب گفتم : چچچيسي ؟؟؟

مامان : منظورم اينكه قرار شما دوتا ازدواج کنيد بريده و من تنها ميشم

ایدا شرم زده سرشو پايین انداخت ..

من : او لا بابا هست ... دوما کي گفته بعد ازدواج قرار بريهم و تنها شيد ؟

مامان : هي مادر... اولش همه اينو ميگن اما بعدش اونقدر درگير زندگيتون ميشيد که يادتون ميره مادری هم داريد

اخم کردم و گفتم : بسه مامان ... اصلا اين حرفا يعني چي ؟ چرا اينارو ميگي ؟

نفسی کشيد و گفت : فردا شب واسه خواهرت خواستگار مياد

نگاهي به ايدا و نگاهي به مامان انداختم ...

پس دليل سرخ و سفيد شدن ايدا اين بود ؟؟؟

من : کی هست ؟

مامان : پسر دوست بابات ... خانواده خوبی هستن ... من که ندیدم پدرت میگه همه لحاظ مقبولن ... ایدا هم میشناستش

جرعه ای از چاییم رو خوردم و گفتم : پسر چند سالش ؟ چیکارس ؟

مامان : بیست و شیش سالش و اموزشگاه داره ... همون اموزشگاه که ایدا میره ... پسر مریش

پیرهن سرمه ای کتانم رو با شلوار جین تیره پوشیدم و موها را مرتب کردم ...

بعد از اماده شدن کاملم از اتاق بیرون او مدم که چشمم به بابا افتاد که داشت با مامان حرف میزد

با دیدنم گفت : صدرا جان بیا کارت دارم

کنارش نشستم و گفتم : بله بابا

بابا : این خانواده ای که میان ادمای خوبی هستن و از هر لحاظ قابل قبول هستن ... چند سال اقا کمال رو میشناسم و پسرش رو هم بارها دیدم ، پسر مودب و سر به زیری برای همین ایدا رو فرستادم اموزشگاه اون ... با این وجود بازم تحقیق کردم و همه تاییدشون کردن و مطمئن شدم اینده ایدا با این خانواده تضمین شد

من : درسته ولی نظر ایدا مهمتر

بابا : بله درسته و منم به هیچ وجه هیچ زوری نمیکنم چون زندگی ایدا و من فقط راه درست رو نشوئش میدم ... ازتون میخواهم شمام راهنماییش کنید تا درست انتخاب کنه و نظر بد

مامان : والا اقا چرا دروغ بگم ... من با ایدا حرف زدم ، به نظرم که خودشم راضی .. چون چند بار از پسره پرسیدم ازش تعریف کرد

بابا : خب خوبه ... ایشالا که هرچی صلاح پیش بیاد

هر سه ایشالایی گفتیم که همون موقع ایدا با سارافن صورتی کمرنگ و شال سفید بیرون اومد و چادر سفیدش هم رو دستش بود

ایدا تنها خواهر و همدمهم بود و باورم نمیشد حالا قرار عروس بشه

مامان بلند شد و با کلی بعض گفت : هزار ... اکبر ماشا.. بین چه خوشگل شده دخترم

پیشونی ایدا رو ب**و*سید و بغلش کرد

با صدای ایفون از هم جدا شدن

مامان : وا اومدن

بابا : اروم بگیر خانم

سمت ایفون رفتم و با سلام و خوش امد گویی قفل در رو زدم

مامان با چادر سبز و قهوه ای که سرشن کرده بود همراه بابا برای استقبال مهمون ها او مدن

و ایدا چادر به سر با فاصله ایستاده بود

اول از همه مرد قد بلند و لاغر اندامی که عینک به چشم داشت وارد شد و پشت سرشن مرد دیگه که نسبت به مرد اول هیکل درشتی داشت
وارد شد

بابا با دیدنش گفت: به به جناب ریاحی ... قدم رنجه فرمودین قربان

ریاضیاتی

نه نه ... هر گردی که گردو نیست

ای لعنت بہت فاطمه کہ ہر اسم و رسمی کہ بہ تو بخورہ دیوونم میکنے ...

پشت سر اون دو مرد خانم چادری که قد متوسط داشت وارد شد و پشت سرش خانم قد بلند دیگه

قوشون کشی داشتن انگار:

آخر از همه جناب داماد تشریف اوردن ...

فکر کردم تموم شد و خواستم درو ببند که یکی مانع شد ...

دوباره درو باز کردم که ...

A decorative horizontal line consisting of a series of black asterisks (*).

فاطمه

من: ماما ز اخه وقتی خواهراش نمیان من واسه چی بیام؟ اصلا من حیکارم بیام؟؟؟؟؟

مامان در حالی که با خونسردی لباسشو میپوشید گفت : دختر دایی دامادی

من : خب وقتی شما و بابا میرید من دیگه چیکارم ؟ ... ریش سفیدم یا خانم باجی ؟

سمتم برگشت و گفت : فاطمه جان ، عزیزم شما چند سال اسمنتون رو هم بود و همه منتظر عروسی شما ، حالا که نشده و اگه نیایی فکر میکنن حسادت کردی و چشم نداشتی

من : مامان من چیکار به حرف مردم دارم ... زندگی خودمو میکنم

مامان : میدونم اما الان همه چشمشون به تو ، اینکه چه واکنشی نشون میدی ... مگه نمیگی مخالف این ازدواج بودی خب بیا و بزار دهن مردم بسته شه

پوفی کشیدم

لعنت به مردم و حرفشون که نمیزارن زندگیمو بکنم ... اه

من : باشه باشه .. میام

با غرغر رفتم اتاقم تا حاضر شم

مانتوی سفیدم رو که روی استین و پایین هاش طرح های سنتی داشت با شلوار مشکی پوشیدم

شال ابریشمی سفیدم رو که روش گل های مشکی داشت سر کردم و موهم رو کاملا پوشوندم و گوشه راست شالم رو با سنjac کوچیک و نقره ای رنگ به سمت دیگه زدم

با صدazدن مامان چادر و کیفم رو برداشتم و رفتم بیرون

بابا با دیدنم لبخندی زد

پشت چشم نازک کردم و گفتم : لبخند ژکوند نزدید که از دستتون عصیم ...

سمت جا کفشه رفتم و گفتم : نه سر پیازم نه ته پیازم ولی مجبورم برم ... اخه اینم شد زندگی ... ای لعنت به مردم و حرفشون ای ل...

مامان : بسه فاطمه سادات ... چقدر حرف میزنی تو دختر

بابا : خیلی خوشحالم که سپهر و تو باهم ازدواج نکردید ...

سمتش برگشتم که گفت : و گرنه مشمول الزمه بچه خواهرم میشدم

با اخم گفتیم : مگه من چمه ؟ خیلیم دلش بخواه ... اصلاحی لیاقتی از اون که نشد

بابا تک خنده بلندی کرد و گفت : دانشگاه میری یا ماست بندی ؟؟؟

چنان پشت چشم نازک کردم که بیچاره فوری کفشه پوشید و رفت

باید هر طور شده پدر و مادر واقعیم رو پیدا کنم ... اینطوری نمیشه :))))

همین که بابا ماشین رو از حیاط بیرون برد عمه اینا هم رسیدن و با هم سمت خونه عروس حرکت کردیم

تو راه اصلاح با بابا حرف نزدم تا کاملا ادب بشه ...

چون تجربه نشون داده بود بابا تحمل قهر من رو نداره

+ بسہ رگ بہ رگ شدم:]]]

بعد از پیست دقیقه رسیدیم

یه ساختمن بزرگ با نمای سفید ...

افاکمال جلوتر از همه رفت و زنگ خونه رو زد.

بیچاره سپهر ای عرق میریخت ... یعنی لبو پیشش هیچ بود ...

دسته گل تو دستش میلرزید

با خنده نگاهش میکردم که مج نگاهم رو گرفت

نیشم بازتر شد و شونه بالا انداختم و پشت سر مامان رفتم تو

جلو در که رسیدیم او مدم کفشو باز کنم، سگگش نمیدونم کجا گیر کرده بود و هرچی میکشیدم باز نمیشد

سپهر اروم گفت: چی شده؟

من : تو برو من میام ... بند کفشم گیر کرده

سپهر : کمک نمیخواهی ؟

سرمو بلند کردم و گفتم : یکی میخواد به خودت کمک کنه ... برو من میام

سپهر هم رفت تو و حالا فقط من پشت در بودم

زیر لب غر میزدم که دیدم در داره بسته میشه

سریع پریدم جلوش و با دست نزاشتیم بسته شه

کسی که پشت در بود ، دوباره درو باز کرد که ...

هرو از دیدن هم شوکه شده بودیم و با دهن باز بهم نگاه میکردیم ...

یعنی الان ما او مديم خواستگاري اين ؟؟؟

اخماش تو هم رفت و با غیظ گفت : خواستگاري خواهرم ...

با خنده و تمسخر نگاهم کرد و گفت : شاید شما او مدي خواستگاري من ... هوم ؟؟؟

پشت چشم نازک کردم و گفتم : نیست که تحفه ای

کنار در تکیه زدم و گفتم : درو نبند لطفا

و دوباره مشغول بند کفشم شدم که اون لحظه شده بود قفل گاوصندوق و باز بشو نبود ...

صدرا : چی شده ؟

با حرص گفتیم : بند کفشم گیر کرده باز نمیشه

صدرا : دست و پاچلفتی نمیتونی ... بینمیش

کنارم نشست که پامو کشیدم

سرشو بلند کرد و نگاهم کرد

با اون فاصله کم و اون طرز نگاه کردن دلم یه جوری شد و حس کردم از لپام اتیش زد بیرون ...

سرشو پایین انداخت و گفت : کاریت ندارم

و سعی در باز کردن سگگ کفشم کرد

دستش بهم نمیخورد ... هیچ تماسی نبود اما حس میکردم تو کوره اتیشم و دارم ذوب میشم ...

صدرا : از عشقت چه خبر ؟؟؟

با تعجب گفتیم : کییی ؟؟؟

کوتاه سرشو بلند کرد و گفت : سپهر خانتون ... کی قرار بیاد خواستگاری ؟؟؟

من : وا ... خل شدی ؟؟؟ ... سپهر که الان اومده خواستگاری خواهر تو

با این حرفم چنان سرشو بلند کرد که صدای جا به جا شدن مهره های گردنش رو شنیدم

صدرا : چچچچیسی ؟؟؟؟

مامان : فاطمه سادات مادر کجا ...

با دیدن صدرا که جلو پام بود چشمای مامان بیچاره گرد شد

هول شدم و صاف وایستادم و صدرام بلند شد

خواستم حرفی بزنم که صدرا پیش دستی کرد و گفت : بند کفشنگون گیر گرده بود کمک کردم بازشون کنن

مامان با چشم غره نگاهم کرد و رو به صدرابا مهربونی و شرمذه گفت : دستت درد نکنه پسرم ... شرمذه که باعث زحمت شد

صدرا سر به زیر و با اخمی که دلیلش رو نمیفهمیدم گفت : خواهش میکنم

مامان دستمو کشید و منم که حالا از دست اون کفش لعنتی راحت شده بودم رفتم تو و پشت سر ما صدرابا او مد

بزرگترها حرف میزدن و ما کوچیک ترها ساکت نشسته بودیم

زیر چشمی سپهر رو دیدم که همچنان عرق میریخت و فکر کنم تا اخر مهمونی ازش فقط همون دستمال توی دستش بمونه و همش اب شه ...

سمت ایدا برگشتم ...

چهرش خیلی دلنشیں بود

پوست گندمی و صورت کوچولو و گرد ، چشمای قهوه ای و ابروهای باریک و کشیده ...

هیچ شباهتی به صدرا نداشت

صدرا بیشتر شبیه پدرش بود و ایدا شبیه مادرش ...

اقای ملکی که پدر صدرا بود گفت : ایدا جان دخترم شما و اقا سپهر برید تا باهم حرف بزنید

صدرا : بابا من باید با شما حرف بزنم ... لطفا

پدرش : بعد حرف میزینیم الان وقت حرف زدن نیست

صدرا قاطع و جدی گفت : ولی من باید الان حرف بزنم ، مهم

پدرش اخم کرد و با معذرت خواهی که از جمع کرد پشت سر صدرا رفتن اتفاقی که انتهای سالن بود

همه ساکت نشسته بودن و این وسط سپهر و ایدا خیلی استرس داشتن

خب حق هم داشتن ، وسط مراسم یهودا داشت دختره با اون همه اخم و تشر باشو کشید و برد ...

چند دقیقه ای که گذشت او مدن ...

اخم صدرا کم نشده بود که بدتر هم شده بود .

اما پدرش خندون بود و انگار نه انگار چیزی شده ...

پدرش سرجای قبلیش نشست و دوباره از ایدا خواست برن تا با سپهر حرف بزنن

اون دوتا رفتن و پدرها مشغول حرف شدن .-

خانم ها هم اروم اروم حرف میزدند

این وسط من مگس میبروندم و صدرام اخم تحويل گل های قالی میداد

مشغول دید زدن اطراف شدم

یه سالن بزرگ که سمت راستش ورودی بود و سمت چپش سه تا در بود ...

گوشه سمت چپ هم اشپزخونه بود و پشت سر ما پنجره های قدی و بزرگ ...

سرتا سر خونه مبل های سلطنتی و استیل چیده شده بود

تابلوها و وسایل های تزیینی جالبی جای سالن گذاشته بودن ...

نه خیلی مدرن بود و نه خیلی کلاسیک ...

مخلوطی از هر دو و دلنشیین ..

حوالیم حسابی سر رفته بود

اخه من و چه به مراسم خواستگاری و یه جا نشستن ...

جز محالات من یه ساعت تو جام صاف بشینم و باید هی وول بخورم

ولی تو اون جمع مجبور بودم خانمانه بشینم ...

چیزی که واقعا عذاب اور بود و بسی دشوار ::::

مادر صدرا که فهمیده بودم اسمش طاهره س، رو به من گرد و با لبخند مهربونی گفت : فاطمه جان شما درس میخونی ؟

من : بله ... دانشجو هستم

طاهره : چه خوب ، چی میخونی عزیزم ؟

من : ترم چهار باستان شناسی

با تعجب نگاهی به صدرا انداخت و دویله برگشت سمتم و گفت : اع .. چه جالب .. صدرای منم باستان شناسی میخونه

خب الان من باید چی بگم ؟

بگم اع چه جالب موفق باشه ؟

یا نه بگم اره باو میدونم باهاش هم کلاسیم ؟؟؟

طاهره خانم رو به صدرا گفت : صدرا جان شما میشناسی فاطمه سادات جان رو ؟؟؟

فاطمه سادات جان ...

خو بگو فاطمه دیگه ... کامیون کشی میکنی

فکر کردم الان صدرا با اون اخمش میگه نه و به روش نمیاره

اما خیلی خونسرد گفت همکلاسیم

با این حرفش همه برگشتن سمت ما

طاهره : چه خوب که همو میشناسید ...

رو به من گفت : خب فاطمه جان بگو ببینم صدرای من تو دانشگاه چطوره ؟

اخ که چه حالی میداد بگم باهمه درحال حرف زدن و خنده دن ، همچ میخنده و خجستس ... هعع کاش میشد بگم

صدرای تیز نگاهم میکرد که ببینه چی میگم

با خنده مسخره ای گفتیم : چی بگم ... والا من با ایشون زیاد برخورد ندارم ، فقط هم کلاسی هستیم

لعنت به ادم دروغگو ...

صدرای چشمای گرد شده نگاهم کرد که معنیش میشد این : که من و تو برخورد زیاد نداریم و همکلاسیم اره ؟؟؟ یک برخوردی نشونت بدم که هض کنی ...

اما قبل نشون دادن برخوردش ایدا و سپهر اومدن و بحث همکلاسی بودن ما کنار رفت

سپهر با چشمای خندون نشست جای قبیلیش ، ایدا هم با کلی سرخ و سفید شدن نشست کنار مادرش ...

اقای ملکی : خب بابا جان چی شد ؟ ... دهنمونو شیرین کنیم ؟

ایدای بیچاره سرشو چسبوند به سینه و اروم گفت : هر چی شما صلاح میدونید

اخ که چقدر بدم میاد از این حرف ... خوبگو راضیم

اگه یه روز من دختر دارشم و واسش خواستگار بیاد و اونه این حرفو بزنه منم میگم خب من راضی نیستم و خواستگار رو پرت میکنم بیرون تا
بینم دخترم بازم میگه هر چی تو بگی

+ مادر نمونه ...

مامان و عمه و طاهره اروم کف زدن و مبارک گفتن

حالا قشنگیش به اینجا بود که ایدا عروس بود اما صدرای بدبخت بلند شد شیرینی پخش کنه

نوبت به من که رسید و برام شیرینی تعارف کرد اروم گفتیم : ايشالا به پای هم پیر شید

لباش رو روی هم فشار داد و تنده و کوتاه گفت : دعا کن گیرت نیارم

و رفت نشست سرجاش ...

یک ساعتی هم اونجا موندیم تا قول و قرار عقد و ازمايش و .. گذاشته بشه

برای سپهر خیلی خوشحال بودم ، حقش بود به کسی که میخواهد برسه و الحق ایدا هم انتخاب خوبی بود

از خونه اونا که بیرون او مدیم عمه اینا رفتن خونه خودشون و مام برگشتیم خونمون

حالا بماند که چقدر مامان از طاهره و ایدا تعریف کرد و مخ مارو خورد ...

خوبیه حالا فقط چند ساعت بود پاهاشون اشنا شده بود ...

کلاسم ساعت سه شروع میشد و من از دوازده در حال اماده شدن بودم ولی مگه مامان میز!!!اشتست

تو این یه هفته مخ منو خوردہ بود ...

عقد ایدا و سپهر بود، مامان من استرس گرفته بود: ||

من : مامان تورو خدا بی خیال من شو بزار برممهم دیرم شده به خدا

مامان: حالا یه امروز نری چی میشه

مامان : خیل خب برو برو .. بزار منم یه کارم برسم

دو ساعته منو علاف کرده بعد میگه بزار کارمو بکنم ...

یه ربع بیشتر وقت نداشتیم و اسه همین تاکسی درست گرفتیم تا بلکه؛ و دیگر سیم دانشگاه

ولی مگه با این ترافیک لعنتی میشند ...

مسیر پیست دقیقه ، چهل دقیقه طول کشید

با دو خودمو رسوندم به ساختمن و کلاس

همونطور که نفس نفس میزدم در زدم و با اجازه استاد رفتم تو ...

استاد : دیر کردید خانم ریاحی

من : بله ... ببخشید... مشکلی پیش اومده بود برام

سرشو تكون داد و گفت : خیل خب بفرماید

اونقدر دویده بودم که نداشتیم راه برم و اسه همین همون ردیف اول نشستم که از شانس خوشگلم شدم بغل دستی وحید ...

تو کیفم رو که نگاه کردم اه از نهادم بلند شد ...

کیفم او شتبا اورده بودم و نه کتابی داشتم و نه جزوه ای

ای لعنت بہت نشه سپهر که عقدت شده بلای جونم

وحید : چیزی شده ؟

من : جزوه یادم رفته بیارم .. میشه برگه بهم بدی تا جزوه بنویسم ؟؟

نیشش باز شد و گفت : بیا برای من بنویس بعدا ببر خونه کپی کن

ملت چه سواستفاده چی شدن ..

ولی خب چاره نبود و مجبوری قبول کردم و شروع کردم تو دفتر اون جزوه نوشتمن

بعد از تموم شدن کلاس وحید گفت : جزوه رو ببر خونه هر وقت نوشتیش بیار

سرمو تکون دادم و حرفی نزدم ولی اون سیریش بیخیال نشد و گفت : چرا دیر اوهدی ؟ چی شده بود ؟

هیچی نگفتم که گفت : فاطمه ..

عصبی بودم به حد کافی اینم داشت بدتر میکرد

من : کشمکشم دم داره جناب ..

جزوه ای که نوشته بودم پاره کردم و برگش رو برای خودم برداشتم و دفترش رو کوبیدم رو دسته صندلیش و از جام بلند شدم

مردک روانی ... رو میدی آستر میخواهد

رویا : چته فاطی ؟ چیکارت کرد مگه ؟

من : حوصله ندارم ... من باید برم خداحافظ

نراشتم حرفی بزنه و از کلاس زدم بیرون

ساعت پنج و نیم بود و من فقط یه ساعت وقت داشتم که برم خونه و حاضر شم و برم جشن ...

جشنی که هزار تا چشم قرار منو بپاد ... تا بینن خوشحالم از عقد پسری که قرار بود شوهرم شه یا ناراحتم ..

بیشتر این فکر عذابم میداد و عصیم میگرد

سر خیابون رسیدم و منتظر ماشین ...

باید با تاکسی میرفتم که زود برسم ولی مگه تاکسی پیدا میشد

همه شخصی بود و نمیشد سوار شم ...

اتوبُوْس ها هم که اولاً تا خرخه پر بودن و جا نبود و از طرفی هم لاکپشت وار میرفت و تا جشن تولد بچه سپهر هم نمیرسیدم

خواستم برم سمت نگهبانی تا بگم به یه ازانس زنگ بزنه که همون موقع ماشینی جلو پام وایستاد ...

صدرا : بیا بالا میرسونمت

نگاهی به ماشینش انداختم... این کی ماشین عوض کرد ؟؟؟؟

صدرا : مال ببابام ... ماشین خودم برای جشن تزیین شده

جشن ؟ صبر کن بینم مگه این بشر داداش عروس نبود پس واسه چی او مده دانشگاه ؟؟؟؟

سوالم رو بلند پرسیدم که گفت : عقد من که نیست .. در ضمن جشن کوچیک و کار خاص نداره

هیچی نگفتم که پر حرص گفت : سوار میشی یا نه ؟؟؟

بی حرف نشستم و راه افتاد

صدرا : به مادرت بگو با من میری و از خونتون و سایلاتو بیاره

من : چچیسیسی ؟؟؟ من با تو برم جشن ؟ ...

سرمو چرخوندم و گفتم : همینم مونده که من و تورو باهم بیینن

عصبی گفت : مگه چمه ؟؟؟

و با فک منقبض شده و پوزخند حرصی گفت : افت کلاس لابد برا خانم

سمتش برگشتم و گفتم : چی میگی تو ؟ .. و اسه خودت حرف میزنی

صدرا : ساکت شو تا خفت نکردم

صف برگشتم سمش و با عصبانیت گفتم : بفهم چی از دهننت بیرون میاد ... تو کی باشی که منو ساکت کنی ... بزن کنار پیاده میشم

تو سکوت فقط دستشو دور فرمون مشت کرد که داد زدم : گفتم بزن کنار ... کرو ؟؟؟

با حرص و سریع کشیدکنار که باعث شد سمت در بیفتم و کمرم بخوره به دسته در و درد بگیره

اخم دراومد و دستمو گذاشتیم روی کمرم

صدرا : چی شد ؟

با حرص و بعض گفتم : خیلی بیشурی ... ازت بدم میاد

از ماشین پیاده شدم و راه افتادم ...

تو اون ساعت و تو اون خیابون که ماشین ها تند تند رد میشندن ، من با اعصاب خورد و بعض تو گلوم پیاده میرفتم

با اینکه اونقدرها هم کمرم محکم نخورده بود به در ولی با این حال خیلی درد میکرد و راه رفتن رو برآم سخت کرده بود ...

صدرا : صبر کن

سمتش برگشت - و گفتم : چیه چی میخوای ؟ زدی کمرمو ناقص کردی حالا چی میخوای ؟ -

صدرا : نمیخواستم اینطور شه

من : حالا که شده ... راهتو بکش و برو

کلافه دستی تو موهاش کشید و گفت : فا ...

سکوت کرد و فقط شنیدم لعنتی زیر لبس گفت

بی توجه بهش به راهم ادامه دادم

گوشیم

رو از تو کیفم دراوردم و به مامان زنگ زدم

مامان : الو فاطمه سادات کجا موندی پس ؟

من : مامان من نمیام خودتون بردید

نگران گفت : چی شده ؟ صدات چرا اینطور ؟ کجایی تو ؟

بغضیم رو خوردم و گفتم : چیزی نیست فقط خستم الانم دارم میام خونه ... شما بردید جشن

مامان : یعنی چی که شما بردید ... چی شده مگه ؟

صدای بابا رو شنیدم که گفت چی شده و بعدش خودش تلفن رو گرفت

بابا : فاطمه جان

من : بابا .. به خدا خوبیم فقط حوصله ندارم و خستم لطفا خودتون بردید من نمیام .... خواهش میکنم

خواست حرفی بزنه که گفتم : بابا خواهش میکنم

بابا : باشه دخترم ... مواظب خودت باش

من : ممنون بابا خدا حافظ

با قطع کردن تماس ، اشکاهم ریخت

با دیدن فضای سبزی که اونجا بود رفتم و نشستم روی نیمکت

درد کمرم کمتر شده بود اما بغضم بدتر شده بود

خودمم دلیل بغضم رو نمیدونستم

اینکه چرا ناراحتم و عصبی ..

با نشستن کسی کنارم برگشتم

با دیدنش اخم کردم و رو گرفتم

صدرا : معاذرت میخوام

حرفی نزدم که گفت : از دستت عصبی بودم ....

تیز نگاهش کردم و گفتیم : مگه چیکارت کردم ؟ ... گفتی میرسونی منم سوار شدم و گرنه محتاج تو نبودم که برسونی و منت سرم بزاری

صدرا : منت نزاشتیم

من : هرچیه ... تو حق نداری سر من داد بزنی ... ببابی من سر من داد نزده که تو سرم داد میزني

هیچی نگفت و فقط با اخم به زمین خیره شد

یکم که گذشت گفت : پاشو میرسونمت

من : لازم نکرده ...

صدرا : فاطمه ...

تیز نگاهش کردم که سر به زیر گفت : معذرت میخواام

بلند شد و گفت : بلند شو بربیم

تکون نخوردم که گفت : فقط بازار برسونمت

با مکث بلند شدم ، چون اون لحظه چاره ای نداشتم

نزدیک خونه بودیم که عمه زنگ زد و کلی اصرار و تشر که باید بیای جشن ، هرچی گفتم نه و نمیتونم قبول نکرد و مجبوری قبول کردم که برم

صدرا گفت دم در واپیسته تا برم حاضر شم

حصله نداشتم و هرچی دم دستم بود بر میداشتم و مینداختم تو کیفم ...

کارم یه ربع طول کشید و دوباره سوار ماشین صدرا شدم و راه افتادیم

لباس شیری رنگم رو که تا روی زانوم پوشیدم و موهای خرمایی لختنم ساده دورم ریختم و سمت چپ موهام یه گلسر نقره ای که مدل طاووس بود ، زدم

ارایشمم خیلی کم بود ، یه ریمل و رژ لب سرخ ...

پوستنم اونقدری صاف و روشن بود که نیاز به کرمی نداشت

سرویس نقرم رو هم انداختم و بعد پوشیدن گفتم که همونگ لباسم بود پوشیدم و از اتاق مخصوص پرو تالار رفتم بیرون

به جرات میتونم بگم همه برگشتن سمتم ، البته نه واسه اینکه خوشگل شده بودم ، واسه اینکه بینن چه جور شدم تو عقد سپهری که بیست و یک سال بود اسمش رو اسمم بود

خونسرد رفتم سمت مامان و عمه

عمه : ماشالا هزار ماشالا ...

ذکری خوند و فوت کرد سمتم که خندیدم و گفتم : عمه ملت بیکار نیستن من کج و کول رو چشم کن

مامان اخم کرد : فاطمه سادات ... یعنی چی اسم رو خودت میزاری

خندیدم و محکم ب**و**سش کردم

عمه برام شیرینی اورد و گفت : بخور قربونت برم

با تشکر ازش گرفتم که گفت : چرا نمیخواستی بیای؟ نکنه بخار ...

میدونستم چی میخواد بگه واسه همین پیش دستی کردم و گفتم : عمه جان مطمئن باش برای من همه چی تموم شدس و از همون اول مخالف بودم و الانم هیچ ناراحتی دلخوری ندارم و خیلی هم خوشحالم که سپهر ازدواج کرده

مشکوک نگاهم کرد که دستشو فشار دادم و با لبخند گفتم : مطمئن باشید عمه جان

با صدای خانمی که مولودی خون بود و حکم دی جی رو داشت ( )) عمه بیخیال من شد و برگشت سمت مهمون هاش

همه برای خودشون دست میزدن و تو جاشون وول میخوردن و بعضی ها هم اون وسط رفته بودن و واسه خودشون قر میدادن

وala مولودیخون طوری میخوردن که دی جی و ساسی و یاسی پیشش کم میاوردن :]]

دیدم ایدا تنها رفتم پیشش

من : تنها موندی عروس خانم

لبخند خوشگلی زد و گفت : اره دیگه

کناوش وایستادم و گفتم : بحث قر کمر باشه عروس و دوماد میون کنار

خنده کوتاهی کرد و چیزی نگفت

یکم نگاهم کرد که فهمیدم میخواست چیزی بگه

من : راحت باش بگو حرفتو

ایدا : از کجا فهمیدی میخواست چیزی بگم ؟

خواستم بگم از داداش جناب عالی یاد گرفتم که مخ ادمارو با قیافشون میخونه ، اما خب نمیشد...

من : تجربه ... تجربه فرزندم

خندید که گونه های خوشگلش برجسته شد ...

واقعاً كه زیپا بود ...

ایدا: فاطمه جان یه چی بگم ناراحت نمیشی؟

من : ناراحت نمیشی بشینم جای شوهرت؟

نگاهی به کنارش انداخت و گفت؛ نه ناراحت چی بیا پشین

دامن لباسش رو جمع کرد که نشستم کنارش و گفتم: خب حالا راحت حرفتو بگو منم قول میدم صادقانه پاسخگو باشم

و یہ چشمک ہم بپھش زدم

با من گفت: چرا او مدبی؟

من: هننننن

بیچاره هول گفت: وای نه .. تورو خدا بیخشید منظورم این نبود ... میدونی منظورم اینکه .. چیزه .... اهههههه

قیافش اونقدر با مزه شده بود که زدم زیر خنده

من : چت شد دختر .. عیب نداره الان میرم

دستمو گرفت و گفت : نه نرو .. به خدا منظورم این نبود

دستمو رو دستش گذاشتیم و گفتم : میدونم عزیزم شوختی کردم ...

جدی نگاهش کردم و گفتم : منظور تو اینکه چرا او مدم عقد سپهر درسته ؟

سر به زیر گفت : اره... خب همه منتظر بودن تو جای من نشسته باشی تو این جایگاه

من : عزیزم ... اون حرف ها برآساس یه قول و قرار مسخره بود و بی منطق ... نه من و نه سپهر راضی به این ازدواج نبودیم و اسه همین تو شدی عروس سپهر و مطمئن باش من هیچ ناراحتی ندارم و اسه همین او مدم که تو جشن پسرعمه م شرکت کنم ...

خندون ادامه دادم : اگه به نظرت نباید میومدم جشن پسر عمده ، پاشم برم

لبشو گزید و گفت : ببخشید تورو خدا

دستشو اروم فشار دادم و گفتم : بیخیال عزیزم

با لبخند و قدرشناسانه نگاهم کرد

هردو برگشته سمت دخترهای جوانی که وسط بودن

بهو برگشت سمتم و گفت : راستی مامان میگفت همکلاسی صدرا هستی ... اره ؟

من : اره همکلاسیم

خندون گفت : راستشو بگو این داداش من مخ چند تارو زده

متفسر گفتیم : او مم ... اگه نگهبان شکم گنده دم در رو فاکتور بگیرم میشه گفت منج همه رو

خنده بلندی کرد که چند نفری برگشتن سمتش

من : هییس خیر سرم عروسی ها ...

ایدا : واخه خیلی باحال گفتی

ادامه داد : فکر نمیکردم دختر شوختی باشی ... روز خواستگاری که دیدمت با خودم گفتم دختر اروم و زیادی خانمی

من : والا خودم موندم چرا ظاهر و باطنم نمیخونه ... نمیدونم ایراد از بابام یا مامانم

پقی زد زیر خنده و منم خنديدم

یکم دیگه که گذشت گفتن مردها میان برای گرفتن عکس با عروس و سفره عقد

منم رفتم مانتو و شلوام رو تنم کردم و نشستم پشت میزمون

سپهر و پدرش و صدرا و پدرش و چند تا مرد دیگه که دایی ها و عموهای میشندن اومدن

عمه پیش ما او مد و گفت برييم عکس بگيريم

من : مامان شما برييد من خودم بعدا با گوشيم ميگيرم

عمه : نمیشه باید تو عکس ها باشی ... یه برادرزاده بیشتر که ندارم ... بلند شو ببینم

اینجاست که باید لعنت گفت به تک خانواده و فامیل بودن

خواستم چادر سرم کنم که عمه نزاشت و گفت : مانتوت خیلی هم خوبه .. بیا ببینم

واقعا هم مانتوم بد نبود

بلندیش تا روی زانوم بود و رنگش یاسی بود که با شلوار جین سست کرده بودم و شال گلبههی رنگم که روش گل های رنگی داشت ، سرم کرده بودم

در کل بد نبود تیپم اما خب من همیشه چادرم سرم بوده

واسه همین برخلاف اصرارهای عمه چادر حریر رنگی که برداشته بودم سرم کردم

عمه پیشونیم رو ب*و*سید و دنبال خودش کشید و برد

سپهر و ایدا به احترام مامان بزرگ بلند شدن ،

مامان بزرگ روی مبل نشست و اون دوتا کنارش وایستادن و عکس گرفتن

بعد از اون همه وایستادیم، همه یعنی خانواده مادری سپهر که خیلی هم نبودیم و سرجمع ده نفر بودیم : ||

بعد از ما فامیل های ایدا اومدن

با دیدن زن ها و دخترهایی که واسه خودشون سلفی میگرفتن خندم گرفت

مخصوصاً یکی از دخترها که از قضا مانتویی بود و موهاش بیرون بود ..

طوری از صندلیش خم شده بود که صدای رگ به رگ شدن کمرش رو تو او ن سر و صدا میشنیدم

عمه : فاطمه جان عمه بیا

سمتش رفتم که گفت : بیا برو توام وایستا

سمت عروس و داماد برگشتم

که دیدم صدرام وایستاده کنارشون

من : عمه جان بپر سارا و سحر برن که خواهر داماد

عمه : اون دوتا غیب شدن انگار ... معلوم نیست کجا رفتن ... تو بیا برو جای خواهرش وایستا

من : عمه به خدا زشته من برم

عمه : یعنی من خوب و بد رو نمیدونم دیگه ؟

پووووف ... عمه مام خوب میدونه از کجا بگه

با کلی غرغر رفتم سمتشون

سپهر و ایدا کنار هم وایستاده بودن و صدرا پیش سپهر و منم مجبوری رفتم پیش ایدا

عکاس : شکا چه نسبتی دارد؟؟؟

با حرص گفتم: نخودی م

با این حرفم ایدا و سپهرا زدن زیر خنده و صدرام سر به زیر خندید

عکاس : جدی سوال کردم خانم

من : خانم محترم شما فکر کن دایه دامادم ، شما وظیفتو انجام بده

نکبته ... من اعصاب ندارم اینم واسه من ادا میاد

یه عکس میخواد بگیره شجرنامه میخواد

سپهرا خنده گفت: دختردایی این خانم دختر خاله ایدا

اعمع ... دختر خاله عروس

دختره چشم غره اي بهم رفت و عکسشو با کلي دستور مسخره که بخندید چپ وايستاديد صاف وايستاديدو ... گرفت

بعد از گرفتن عکس ما رو به صدرا گفت: صدرا جان بیا کارت دارم

اووووھوووکییی

صدر اسمنتی رفت و اروم شروع کردن به پیچ پیچ

وسط حرف زدنشون صدرا هی لبخند در میکرد که خون منو به جوش میاورد

یعنی چی که دختر و پسر نامحرم باهم درگوشی حرف بزنن و بخندن

+ اون دختر فامیلش ، تو که هفت پشت غریبه ای چرا با صدرا حرف میزدی و میخندیدی ؟؟؟

گفتم درگوشی ، من که درگوشی حرف نزدم .... زدم ؟؟؟ ... نه نزدم :(( ))

+ استدلالات ته معدت :]]]| |(:

برای اینکه به اون دوتا نگاه نکنم با مامان و مامان بزرگ که کنارم بودن مشغول عکس گرفتن عکس شدم و اصلا انگار نه انگار من عصبیم و دلم
میخواود اون دختره رو قیمه قیمه کنم و بریزم جلو سگا

کف sham پاشنه دار بود و باعث میشد کمر درد بگیرم و از طرفی بخاطر اون کار صزرا خان درد کمرم بدتر شده بود و نمیتوانستم سرپا وایستم

نشستم پشت میزمن و دستمو به کمرم زدم که مامان بزرگ با نگرانی گفت : کمرت درد میکنه عزیزم ؟

من : بخاطر کف sham مامانی

مامان بزرگ خب مادر درش بیار اذیت نشی

لبخند مهربونی زدم و گفتم : عیب نداره میرم خونه استراحت میکنم خوب میشم

مامان : خودتو تا اون موقع میخوای بکشی ... الان کفشتو میارم عوض کن

الهی من به فدای مامان گلم برم که اینقدر به فکرم

من : صبر کن مامان خودم میام لباسمو عوض کنم

اونقدر هول هولکی مانتومو تنم کرده بودم که لباسم همچنان زیرش بود و داشتم خفه میشدم

با مامان رفتیم اتاق پرو

مشغول عوض کردن لباسم بودم که نمیدونم یهو چی شد که مامان زد به صورتش و با صدای بلند گفت : یا ابوالفضل .. کمرت چی شده ؟؟؟

کمرم ؟؟؟ کمرم چشه مگه ؟؟؟

مامان : چرا کبود شده کمرت ؟ ... یا خدا ببین چی شده

نیم رخ وایستادم تا بلکه خودم ببینم

با دیدن کمرم که یه سرخ شده بود خودم ترسیدم

یه لحظه یاد شاهکار صدر اافتادم

حتما بخاطر همون و چون پوستم حساس زود قرمز شده و خدا میدونه تا کی قرار جاش بمونه

مامان اینبار با گریه گفت : چی شده مادر جان ؟

مونده بودم چی بگم یهو از دهنم در رفت

من : تصادف کردم

محکم زد به صورتش و گفت : کی ؟؟؟ چیزیت که نشده ؟

من : نه مامان فقط کمرم کبود شده .. ماشین محکم نخورد بهم

بیچاره مامان باور کرده بودو یه ریز گریه میکرد و قربون صدقم میرفت

لباس هام رو عوض کردم و بعد کلی سفارش به مامان که گریه نکن و ... از اتاق او مدیم بیرون

بابا با دیدن چشمای

خیس و قرمز مامان او مدد و تا گفت چی شده مامان دوباره زد زیر گریه که فاطمه تصادف کرده خدا به تنها بچم رحم کرده و ... ::[]::

عمه هام او مدن تا اونم فهمیدن چی شده نگران شدن

من : بابا به خدا چیزیم نشده یه کبودی سادس ... مامان شلوغش میکنه

بابا دستمو گرفت و گفت : بیا بریم بشین بابا جان

من : بابا به خدا حالم خوبه

بی توجه به حرفم منو برد و نشوند پیش مامان بزرگ

حالا بماند که مامان بزرگ تا فهمید چقدر نگران شد و ناله و نفرین کرد

یه چند دقیقه ای که گذشت طاهره خانم اومد

طاهره : الهی بمیرم فاطمه جان تصادف کردی ؟

ای خدا!!!!!!..دباره شروع شدید

یکم که گذشت او نم رفت ...

موقع خداحافظی چشم به صدر اخورد که با اخم نگاهم میکرد

هه لابد بازم از دستم عصبی که اونطور نگاهم میکنه و حتما داره نقشه میکشه چه جور سرم داد بزنه و بلا سرم بیاره

*****

صدر

وقتی مامان گفت فاطمه تصادف کرده دهنم باز موند، فاطمه که با من بود کی تصادف کرده ؟؟؟

موقع او مدن به کلاس هم که سالم بود . پس اینا چی میگن ؟؟؟

اونقدر تو فکر بودم که نفهمیدم کی مراسم تموم شد

با دیدن فاطمه نمیدونم چرا اخم کردم

چرا به خودم نگفت که تصادف کرده ؟؟؟

+ چیکارشی کہ بگہ ؟؟؟

با این فکر عصبانیتم پیشتر شد

احلا سپهه به چه حقی شد شوهر خواهرم؟؟... بخاطر این بشر من کلی حرص خوردم و فحش دادم حالا ور دل خواهرم وایستاده و لبخند تحویل این و اوون میده

اصلا چرا .. چرا نباید فاطمه پیش من باشه ولی اون سپهر پیش ایدا باشه ؟؟؟

+ چون سپه را عرضه داشت و او مد گفت خواهر تو میخواهد ... توام عرضه داری برو بگو میخواهیش تا پیشتر باشه

بگم بھش ؟؟؟ چی بگم ؟؟؟

بگم میخوامش ؟؟؟

نه عمر ۱۱۱... بهش بگم ولم میکنه میره

+ باشه نگو بزار اون پسره وحید مخشو بزنه و با خودش ببرتش ... دیدی که خیلی دنبالش و دور و برش میپلکه

با یاداوری وحید و چشم چروکی هاش عصبانیتم به اوج رسید و که حتم دارم اگه پیش بود زیر دست و پام لهش میکردممممم

اون شب رو تا خود صبح تو فکر بودم که واقعا باید به فاطمه بگم ؟ چه جور بگم ؟؟ کجا و کی بگم ؟؟؟

نکنه بخاطر شوخي و خنده هام با دخترها پسم بزن و فکر بد کنه دربارم ؟؟؟

ای لعنت بہت صدرا که با کارات باعث شدی همه فکر کنن خانم بازی ..

کلاس نداشتیم ولی بخاطر فاطمه رفتم ، باید باهاش حرف میزدم

اصلا قضیه تصادف چی بود ؟!!.

ماشین رو پارک کردم و مثل همیشه اون یه تیکه راه رو تا دانشگاه پیاده رفتم

دلیل این کارم برمیگردد به سال اول دانشگاه ، اون موقع اصفهان میرفتم و چون یه سال هم پشت کنکور مونده بودم سن قانونی برای گواهی نامه داشتم و بابا برام ماشین خرید تا رفت و امد راحتتر شه ولی اونقدر حرف شنیدم از بچه ها که خربول بی غم و صدتا حرف دیگه و قضاوت هایی که فقط و فقط بخاطر یه تیکه اهن بود

بعد از انتقالی گرفتن به تهران هیچ وقت ماشینم رو به کسی نشون ندادم تا فقط خودمو ببینن

دم در دانشگاه که رسیدم فاطمه رو دیدم که از ماشینی پیاده شد

چشم ریز کردم که ..

اینکه سپهر بود ...

فاطمه تو ماشین اون چیکار میکنه ؟؟؟؟؟

همون جا وایستادم و با اخم نگاهشون کردم

سپهر با تک بوقی رفت و فاطمه برگشت و او مد سمت ورودی دانشگاه

از پشت ستون بزرگی که جلو در بود بیرون او مدم و جلوشو گرفتم

من : خوش گذشت با پسر عمه عزیزتون ؟

متعجب نگاهم کرد و یهو اخم کرد و گفت : منظورت چیه ؟

من : مشخص نیست ؟

عصبی گفت : بفهم چی میگی ، نه بخاطر من بخاطر خواهر خودت ... قضاوت الکی نکن چون نه فقط شخصیت من بلکه زندگی خواهر تم زیرسوال میره ...

ادامه داد : دلیل برای توضیح ندارم اما میگم که ذهن مسمومت و بشه ... سپهر او مده بود که مامان بزرگمو ببره خونه خودشون و وقتی دید دارم میام دانشگاه منم رسوند

با اخم و تاسف نگاه کرد و از کنارم رد شدو رفت .

باز خراب کردم ...

اوهووف لعنت بہت پسر که ادم بشو نیستی

نفس عمیقی کشیدم و رفتم دنبالش .

باید درست میکردم ...

به یه قدمیش که رسیدم گفتیم : صبر کن حرف بزنیم

اون یه قدم فاصله رو هم رد کردم و کنارش همقدم شدم

فاطمه : من حرفی با تو ندارم

من : فقط چند دقیقه ... لطفا

بی توجه به من و حرفم به راهش سادامه میداد که گفتم : امروز کلاس ندارم فقط او مدم با تو حرف بزنم پس لطفا گوش کن

وایستاد و سر به زیر گفت : لابد باز میخوای بگی بین من و سپهر سر و سری یا میخوای سرم داد بزنی اره ؟؟؟

سرشو بلند کرد که دیدم چشماش پر اشک

من : پووووف ... دختر تو چرا اینقدر زود گریه میکنی ..

مگه چی گفتم ؟؟؟

فاطمه : هیچی نگفت فقط فکر کردی من و شوهر خواهرت سر و سری دارم ...

با دلخوری گفت : این حرف و فکر به نظرت هیچی ؟؟؟

شرمnde گفت : ببخشید تند رفتی ... دلم از جای دیگه پر سر تو خالی کردم

فاطمه : هه لابد با داد زدن سر من اروم میشی ؟ .. اصلا تو کی هستی که سر راهم سد میشی و هر وقت هرچی دلت میخواهد بارم میکنی و بعد راهتو میکشی و میری ؟؟؟ ... خسته شدم از اینکه هرجا میرم توام باید ببینم ... خسته شدم میفهممی ؟؟؟؟

این چی گفت ؟؟؟

گفت از من خسته شده ؟

از اینکه همیش جلو چشممش ؟

فاطمه گفت ازم خسته شده ؟

اون روز هم گفت ازم بدش میاد ؟؟؟؟

با هر یاداوری حرفش خونم به جوش میومد... من خر برای چی اودم و چی شنیدم

+ تقصیر خودت که نمیاونی درست حرف بزنی .. خودت بین باهاش چیکار کردی... اون اولا همیش مسخرش میکردی، بعدش کاری کردی از قطار جا موند و بعدش با سپهر اذیتش کردی و همیش هم سرش داد زدی ... خب انتظار بیشتر از این داری ؟؟؟

*****

فاطمه

حرف هایی که زده بودم اصلا از ته دلم نبود

از اینکه همه جا ببینمیش عادتم شده بود و هر جا میرفتم چشم میچرخوندم تا ببینمیش ، من از دیدن صدرا خسته نبودم مگه خل بودم که خسته باشم ...

خب من ... من دو...

حتی نمیتونستم بگم ... انگار خجالت میکشیدم اما از کی و چی ؟؟ ... چرا ؟؟

تو کلاس نشسته بودم و هنوز رویا نیومده بود ، سرم و روی دسته صندلیم گذاشته بودم و تو حال خودم بودم

صدای پیام گوشیم بلند شد

خواستم بیخيال شم اما هرچی باشه از بيکاري و فكر الکي که بهتر بود

گوشيم رو دراوردم و از ديدن اسم صدرا تعجب كردم

صدرا : پاشو بيا بيرون

هه ... امر ديگه ؟

چه پر رو .... هرچي دلش ميخواه ميگه بعد دستور مидеه بيا بيرون

به پيامش توجه نكردم که دوباره پيام او مد

صدرا : نياي خودم ميام به زور ميارمت بيرون ..

پس خودت بيا

واي واي ترسيدم ...

دوباره سرم رو دسته صندلیم گذاشتم که ...

صدرا : نميای نه ؟؟؟؟

تيز سرم بلند كردم که ديدم با اخم بالا سرم وايستاده و داره نگاهم ميكنه

اروم گفت : به زور بيرمت يا خودت ميای ؟؟

اونقدر جدى و محكم گفت که واقعاً ترسیدم

اون لحظه اونقدر عصبی بود که هیچی ازش بعید نبود

مجبوری دنبالش راه افتادم

اون جلو جلو میرفت و من با فاصله از پشت سر ش

رویا : فاطی ... فاماًطی

سمتش برگشتم

بهم رسید و نفس زنان سلام کرد

من : سلام خوبی ؟

رویا : خوبم... کجا میری ؟

کجا میرفتم ؟؟ خودمم نمیدونستم

من : دیشب عروسی بودم خستم الکی او مدم ... میرم خونه

رویا : عروسی کی ؟؟

من : سپهر

با جیغ گفت؛ کیمیسیسی؟؟؟

من : یواش بابا ... حالا بعد باهات حرف میزنم فعلا برم ... خدا حافظ

دم در دانشگاه که رسیدم گوشیم زنگ خورد

صدرا : بیا کوچه پشتی

من : نمیام

صدرا : باشه خودت خواستی

و تماس رو قطع کرد ...

پسره روانی ... فکر کرده کیه

بخاطر حرفم به رویا مجبوری نشستم تو ایستگاه و منتظر اتوبوس

یه دقیقه نگذشته ماشینی زد رو ترمز

برگشتم سمتش ...

از دیدنش واقعا ترسیدم ...

با چشم های سرخ پیاده شد که سیخ تو جام بلند شدم

هر قدمی که جلو می‌ومد قلبم بدتر خربان می‌گرفت

تو چند قدیمیم بود که با دو خودمو رسوندم به ماشینشو پریدم توش

خودم سوار میشدم بهتر از اون بود که اون روانی بلا سرم بیاره ... والا

اونقدر با سرعت میرفت که چسبیده بودم به صندلیم و با هر ویرازی که میداد چپ و راست میشدم

من : میشه اروم برى ؟؟؟

توجه نکرد و باز با همون سرعت میرفت

بلندتر از قبل گفتم: یواشتر بود

پوزخندی زد و با سرعت از کنار ماشینی رد شد و بخارط پیچیدن بیهوی خوردم به در که اخم در او مدد ...

اینبار جیغ زدم : روانی میگم یواشتر برو ... زدی داغونه کردی

نگاه کوتاهی بهم انداخت و سرعتش رو کم کرد

کم و کمتر، تا جایی که یه گوشه وایستاد

با حرص و عصبانیت گفتم: با این دیوونه بازی هات میخوای چی رو ثابت کنی؟؟؟ اینکه دست فرمونت خوبه یا وحشی بودن تو؟؟؟؟؟

با حرص لباسو رو هم فشار داد و گفت: بفهم چی میگی

جیغ زدم : نفهمم چه غلطی میکنی ؟؟؟ کتکم میزنى یا باز عین دیوونه ها با سرعت میری تا به کشتمون بدی ؟؟؟

شمرده شمرده و با حرص گفت: بس کن تا دهنتو نبستم

سیمین پرگشت و گفت: تو حق نداری از من خسته شی یا پدت بیاد ... حق نداری بهم توهین کنی .. فهمیدی ؟

حق به جانب گفتم : حق منو هر کی تعیین کنه تو یکی توش هیچی ... فهمیدی ؟؟؟؟

با یوز خند حرص دراری هم گفتمن: من دوست دخترت نیستم که الکی قربون صدقت برم ... وقتی میگم ازت بدم میاد یعنی ازت بدم

مدددددددد

درو پاز کردم خواستم پیاده شم که با فک منقبض شده گفت: پاتو بزار بیرون بیین لهت میکنم یا نه

دروغ چرا ترسیدم ...

خوب نه را کی نیودم کہ نترسم ...

سمتش بی‌گشتن و گفتم: چی میخوای؟ ... حوصله ندارم میخواهم برم

صدرا : حرفمو که زدم میتونی برب

با حرص گفتم: میشنوم

بعد چند دقیقه سکوت گفت: چرا از من بدت می‌آید؟ فکر می‌کنی چه جور پسریم؟

من: گفتی حرف میز نم منم گفتم گوش میدم نه اینکه تست شخصیت شناسی حل کنم

چنان نگاهیم کرد که اشهدمو که سهل ، خودم خودمو کفن کردم تلقینم کردم ... Ø

صدری: جواب مو بده

من: چی بگم اخہہہہہههه

در حالی که با اخم به رو به خیره بود گفت: چرا ... چرا ازم بدت میاد؟

ای خدایی ... الان من ی نگم بیهش؟ بگم من یه گور صدام بزید کافر خندهیدم که گفتم ازت بدم میاد و تازه کلی هم دوست دارم؟؟؟؟؟

نہ واقعاً الان مم چی بگَگَمِم

من : من ازت بدم نمیاد

سومتم برگشت و گفت: دروغ نگو... جوابمو بده

تیز گفتم : دروغگو خودتی ... من دروغ نگفتم چون ازت عصبی بودم گفتم و گرنه من با تو دشمنی ندارم که ازت بدم بیاد

نگاهم کرد و گفت: فکر میکنی چه جور پسریم؟؟

چپکی نگاهش کردم و گفتیم: چه بدونم اخه .. مگه ادم شناسم

صدر: تو این چند ماه چه جور شناختی؟ فکر میکنی خانم بازم؟ اره؟؟؟؟؟

چنان گفت ارده که والا اگه جوابم ارده بود میگفتم نه ..

من : نه

داد زد : د دروغ میگی عین ...

حرفشو کامل نکرد و به جاش با مشت زد به فرمون

بیهو سمتم برگشت که خودمو عقب کشیدم

صدرا : پس چرا هی میگی دوست دخترت ... ها !!!؟؟؟ چرا ؟؟؟

چشمامو بستم و گفتیم : سرم داد نزن بدم میاد

چشمامو که باز کردم دیدم با حرص نگاهم میکنه

با حرص گفتیم : یه بار دیگه سرم داد بزني میرم کاري میکنم اسمم نشنوی

کجا مثلا میخوایی بروی ؟ چیکار میخوایی بکنی ؟ میری برو که چی ؟؟؟ فکر کردی براش مهمنه ؟؟؟

صدرا : تو غلط میکنی برو

با اخم او مدم جوابشو بدم که گفت : فاطمه ساكت شو نزار خودم ساكتت کنم

حالا این وسط حال من یک حاااالی بود ...

از په طرف از دست داد زدناش عصبی بودم و از په طرف دلم قیلی و پلی میرفت ...

وووووییییی اسما مو صدا زززززدددد

صدر ا: چته؟ به چی میخندی؟

خودمو جمع کردم و با اخم به رو نگاه کردم انگار نه انگار چیزی شده

صدرا: نبین با دختر ا حرف میزnam، کار به هیچ کدوم ندارم و تمام رابطه همین خنده و حرف تو دانشگاه

هیچی نگفتم که گفت: نمیخوای بدونی چرا دارم توضیح بدم؟

من : خب داري ميگي ديگه ... حتما اخرشم ميگي چرا

چپکی نگاهم کرد که نیشمو باز کردم

پوفی کشید و گفت: هرچی میگم واقعیت پس درست گوش کن که دیگه نمیگم ..

چیزی نگفتم که خودش شروع به حرف زدن کرد

صدرانه: قبل از اینکه هم کلاسیت بشم میشناختم ... از ترم قبلش، تو محظوظه دیده بودمت با دوستات بودی... از همون اول به چشم خاص بودی چون با وجود پوشش با کسایی میگشتی که هیچ رقمه بهت نمیخوردن و همش با خودم میگفتیم چطور اون ها حاضر شدن با تو باشن یا تو چرا با همچین دخترایی حرف میزنی، چون فکر میکردم محجبه ها فقط در حال امر به معروف هستن به این ادما رو نمیدن و تازه بد هم نگاهشون میکنند

ساکت شد که گفتم : چادری بودنم دلیل مخصوصیت نیست اونا شاید با پوششون گَنْ‌اَه کن و من به نوبه خودم گَنْ‌اَه دیگه کردم ... هیچ وقت به کسی بد نگاه نکردم و سعی کردم با عمل جذب کنم نه به زور و جانماز اب کشیدن

صدراء؛ میدونم ... بهم ثابت شده و کم و بیش شناختم

روزی که او مدم کلاس و دیدم تو هم هستی دروغ چرا ، خوشحال شدم چون اینطوری میتوانستم بیشتر بشناسم ... و هرچی شناختم بیشتر جذب شدم ...

با ای

ن حرفش تماماً شدم گوش و هر کلمه رو روی هوا میزدم ...

خب دخترم دیگه : (

صدراء؛ تا اینکه قرار شد بربیم اهواز ، قبل اون میخواستم هر طور شده اون معجون رو که به خوردم داده بودی تلافی کنم اما چیزی به ذهنم نمیرسید و عین بچه ها رفتم ماشینت رو پنچر کردم

ادامه داد : وقتی تو کلاس دیدمت ، وقتی چشمای قرمز تو دیدم یه حالی شدم ... اون روز که تو رو بردم بیمارستان پیش پدر بزرگت خودم او مدم تو ...

از گوشه در میدیدم که چطور همه ناز تو میکشن و با خودم گفتم یه ناز پروردۀ ای و این میشد از حرکات و ارامش کارات فهمید ... بعد از اون روز چند بار دیگه او مده بودم دنبالت بدون اینکه خودت بفهمی .. میخواستم همه جا ببینم ، میخواستم ببینم همه جا همینی یا نه فقط ظاهری .. که دیدم ظاهر و باطنی یکی و همه جا فاطمه ای ...

هیچ وقت یادم نمیره چطور سر دوستت داد زدی وقتی باعث شد یه لحظه موهات بیرون بیاد ، یا اون روز تو قطار وقتی چادرت گیر کرد و مقنعت عقب رفت ... به این فکر نکردی که چادرت پاره شد ، تنها غمت بیرون او مدن موهات بود ...

سمتم برگشت و گفت : اون موقع بود که با خودم عهد بستم هر طور شده باهات تنها باشم تا بیشتر بشناسم و بیشتر کنارم باشی

دوباره برگشت به رو به رو گفت : کاری کردم از قطار جا بمونی ، اون موقع که تو دنبال قطار میدویدی من با خنده نگاهت میکردم که به هدفم رسیدم ...

با اهم گفتم : منواز قطار زدی که به هدفت بررسی ؟؟؟ ... بعد میشه بفرمایید هدفت چی بود ؟؟؟

با خنده گفت : نزدیک شدن بہت ... بودن باهات

ته دلم یه جوری شدو سرموزیر انداختم

سنگینی نگاهش رو حس میکردم که برگشت و گفت : دربست گرفتم و تورو با هر ترفندی بود وادر به اومدن با خودم کردم

من : اره جون عمت ... دیدم چه راحت داشتی میرفتی

خندیدو گفت : اگه میخواستم برم که تورو با خودم جا نمیزاشتم ... رفتم اما مطمئن باش اگه نمیومدی ، خودم میومدم و با زور میبردم

چیزی نگفتم که دوباره ادامه داد : درست تو اون سفر کوتاه برخوردی نداشتیم اما همون هم بهم خیلی کمک کرد ... کاری کرد تو بهم اعتماد کنی باورم کنی ، ازم دوری نکنی ... اون سفر نشد اولین قدمم ... اولین قدم برای رسیدن بہت ..

ادامه داد : بعد از اون سفر بیشتر جذبت شدم و دلم میخواست هرجا هستی باشم اما این وسط سپهر مزاحم بود ، هرچی میخواستم بہت نزدیک بشم فکر سپهر نمیزاشت و با خودم میگفتیم اون مال کسی دیگس ، به اسم کسی دیگه ای و نباید بهش نگاه کنم اما نمیتونستم ... حرصم که میگرفت به تو تیکه مینداختم تا توام حرصن بخوری ... همش میگفتیم چرا من حرصن بخورم و اون راحت باشه ... هه بچه شده بودم

پوزخندي زد و بعد از مکثي گفت : محروم که شد همه دعام تو بودی ، هر سینه ای که میزدم تو رو از خدا میخواستم ... خودخواه بودم و تو عزای امامی من به فکر رسیدن به تو بودم

با شنیدن این حرفش تمام وجودم پر از حس نابی شد که تا حالا نداشتیم ... اینکه بفهمی کسی درست لحظه ای که تو داشتی بهش فکر میکردی
اونم به تو فکر میکرده لذت داشت و پر از حس خوب

شاید منم تو اون لحظه ها صدرا رو خواستم ، وقتی دعا میکردم به خواستش برسه وقتی بهش فکر میکردم یعنی منم میخواستمش و از خدا
طلبش رو میکردم

صدرا : روزی که خواستگاری ایدا او مدید و توام او مدی اونقدر عصبی شدم که خدا میدونه ، به پدرم گفتم اینا قبلاشیرینی خورده هم بودن که
گفت همه چی تموم شده و بین شما دیگه چیزی نیست و خودش از همه چیز باخبر ... اون موقع از تو لجم گرفته بود دیدم و شنیدم که داشتی
میگفتی سپهر رو دوست داری ، و با خودم میگفتی حتما چون سپهر تورو نخواسته تو پا پس کشیدی و این فکر شده بود خوره و داشت ذهنیم رو
میخورد و دلیل عصبانیت ها و داد زدن هام همین بود و گرنه دل داد زدن سر تو رو نداشتیم و هر موقع تنها میشدم سر خودم داد میزدم که چرا
ناراحتت کردم

مکث طولانی کرد و گفت : همه اینارو گفتم که بگم .. که ...

بیوووف دو ساعته داره قصه میبافه حالا که به جای حساسش رسیده ریب میزنه .. اه

+ از خدا خواسته ای نه ؟ حاضرم شرط بیندم بگه حسش رو میپری و ماچش میکنی

نخیرم .. بی حیا نیستم اما مطممن از ذوق سکته میکنمeeeeeee((( ))

کلافه دستی تو موهاش کشیدو گفت : من ... فاطمه من ...

سمتش برگشتم منتظر نگاهش کردم که چشمشو بست و تنده گفت : فاطمه زنم شو

0_Ø

یعنی با این حرفش چنان ماسیدم که با صدتا تاز و پریل هم درست نمیشدم ...

انگار تازه فهمیده بود چی گفت که با چشمای گرد شده سمتم برگشت و بعد یهو محکم زد به پیشونیش

با این ناله و قیافش دلم میخواست قاه قاه میخندم

سنتم برگشت و با حال زار گفت: منظورم این بودکه ... چیزهایی میدونی

دست به سینه و حق جانب گفتم: نمیدونم ... فقط میدونم حرفت درست نبود ... یعنی چی زنم شو ...

صدر: از دهنم در رفت، به خدا هول شدم یه چی گفتم

من : دو ساعت نطق میکردی ، تازه یادت افتاد هول بشی ؟؟؟؟

مظلوم نگاهمن کرد که رو ازش گرفتیم

سنگینی نگاهش رو حس میکردم

دلل میخواست برگردم و پا خنده بگم پیشیخی خودم فهمیدم منظور تو اما .... نه باید میگفت

صدری فاطمه ...

پیشур چه با عشوہ هم صدام میکنه ...

صدر ایک نمی پختی؟

هیچی نگفتم و اونم ساکت شد

مزاهمت نشم : خیل خب قبول اشتباہ کردم اصلاً باید چنین حرفی میزدم و همه حرف هام رو پس میگیرم ... الان میرسونمت و قول میدم هیج وقت

اين چي ميگه؟؟؟

پس میگیره؟؟؟

میرہ

عصبي سمتیش بر گشتم و گفتم : تو غل.....

که دیدم با نیش باز و دست به سینه داره نگاهم میکنه

تا دید ساکت شدم سرتکون دادو گفت: چی؟ راحت باش بگو ... غلط کردم ؟؟؟

صدری : منم نگفتم تو مثل بقیه ای ... تو فرق داداری

پشت چشم نازک کردم که خندشو خورد و جدی و با اخم به دنده خیره شد ..

صدرا : هنوزم ازم دلخوری ؟

هیچی نگفتم که سرشو بلند کرد

صدرا : اره ؟ دلخوری ؟

من : نه

صدرا : امیدوارم

یهו با ذوق و بلند گفت : ولی توام دوسم داریا

تبیز نگاهش کردم که گفت : ها چیه ؟ لابد دروغ میگم ؟؟؟

من : نه خل شدی

صدرا : اختیار داری من کار به القاب و سمت تو ندارم

اخم کردم که خندهید و گفت : میدونم دوستم داری پس زودباش بگو

بروبابایی نثارش کردم که گفت : زود باش بگو

من ؛ دیوونه شدی ؟ کی گفته من دوست دارم ؟ ستوهم زدی ؟ حتما منو با یکی اشتباه گرفتی

با یکی ؟؟ اره اره ... تازه یادم اومد

صدرابههم گفته بود کسی رو دوست داره ، گفته بود یکی رو میخواهد ... حتما دختره ولش کرده که او مده سراغه من ... اره دیگه از من ساده تر کجا
گیر بیاره ..

اونقدر خریت کردم و رو بهش دادم که فهمید دوستش دارم و حالا که عشقش ولش کرده او مده سراغ من چون میدونه سادم ... ای خاک بر سر
من و زندگیم

صدرابههم گفته بود کجایی دختر ؟؟ با توام

با اخم سر بلند کردم و گفتم : من خر نیستم ، ساده ام نیستم پس برو یکی دیگه رو سیاه کن

و فرصت حرف زدن بهش ندادم و از ماشین پیاده شدم و رفتم

هنوز چند قدم بیشتر نرفته بودم که صدرابههم عصبی جلوم سبز شد

صدرابههم گفته بودم که صدرابههم هست چت شد ؟ کجا داری میری ؟

بعضی گفته و عصبی بودم

هم از دست صدرابههم و هم از دست خودم

از صدرابههم کرده بود و از خودم که باعث این ساده شناختنم شدم

من : میرم جایی که خر فرضم نکنن

صدرا : بفهم چی داری میگی ؟ من کی همچین حرفی زدم و گفتم ساده ای ؟ چرا الکی شلوغ میکنی و قصه میبافی

من : قصه میبافم ؟؟؟ من الکی شلوغ میکنم ؟؟؟ ... هه اره لابد قصس که اون روز گفتی کسی رو دوست داری ...

چشمامو ریز کردم و گفتم : الانم قصس اره ؟ ... عاشقتم و خیلی وقته میخواست و ...

پرید وسط حرفم و گفت : ساکت شو بیبنم ... من کی گفتم کسی رو دوست دارم ؟؟؟

با پوز خندحرصی گفتم : هه اقا حتی یادش نیست ...

عصبی ادامه دادم : اون روز تو ایستگاه راه اهن یادت نیست ؟؟ ؟ گفتم کسی رو میخواای گفتی اره میخواام

کمی فکر کرد و بعد یهו پقی زد زیر خنده

با خندش انگار یه کامیون اب داغ ریختن رو سرم و گر گرفتم

من : مرض به چی میخندي ؟؟ دستت رو شده از حرص زیاد میخندي اره ؟ ... خیلی بیشعور و شیادی

چادرم رو تو دستم چلوندم و با لبهایی که از زور حرص بهم فشار میدادم از کنارش شدم

اما هنوز چند قدم نرفته بودم که ...

صدرا : دختره دیوونه اون روز منظورم خودت بودی ..میخواستم اون روز یه چراغ سبز بہت نشون بدم که قطار سر رسید و نشد - بعد اونم که فرصت نشد

تیز سمتیش برگشتیم و انگشتیمو تهدیدوار بالا اوردم و گفتم: منو ساده فرض نکن و سعی نکن خرم کنی ...

سیمتم او مد و بر عکس من که عصبی بودم اون خونسرد بود

صدر اخه عزيز من ...

من : من عزیز تو نیستم

صدر ا: پوپولوف بزار حرفمو بزنم

من : حرف بزني يا رنگ کني ؟ ها !!؟؟؟؟

با دادش ساکت شدم و بغضم بیشتر شد

دست خودم نبود ، تا حالا که دادم زده بود سرم ، که تا حالا صدای بلند شنیده بودم که بگم عادت کدم به داد زدن

نفسشو فوت کرد بیرون و گفت: خیل خب ببخشید نباید داد میزدم

دلخور نگاهش کردم که گفت: اونطور نگاهم نکن و گرنه خودمو میندازم زیر همین ماشینا و خلاص میکنم

با چشمای گرد شده نگاهش کردم که پشت چشم نازک کرد

یکم که گذشت گفت: اونطور نگاهم نکن یهو دیدی حیا میا رو گذاشتم کنار و پریدم بغلت کردم

یعنی با این حرفش عین اب توی ابکش شدم ..

میگه حیا میزارم کنار یکی نیست بگه مگه تو حیا داری که اینارو میگی ؟؟؟؟؟؟؟

با خنده رو صورتم خم شد و گفت : چرا رنگ و وارنگ میشی ؟؟؟

چنان با اخم نگاهش کردم که خودشو عقب کشید

من : حق نداری همچین حرفایی به من بزنی فهمیدی ؟؟؟ من عین بعضی دختران نیستم که با این حرفت دلم قنج بره

چنان با تحکم و جدیت گفتم که سرشو زیر انداخت و گفت : معذرت میخوام

فقط با حرص نگاهش کردم که نگاهشو بالا کشید و گفت : میشه حالا توضیح بدم ؟؟؟

با حرص گفتم : مرده و زندم رو جلو چشم اوردی تا یه توضیح بدی ... اه اینم شد خواستگاری اخه

تک خنده بلندی کرد و گفت : چیمون مثل بقیس که خواستگاریمون شبیه بقیه باشه

چپکی نگاهش کردم که خنده و بعد جدی گفت : اون روز گفتم کسی رو دوست دارم تا ببینم تو چه عکس العملی نشون میدی که ...

قیافش رو مچاله کرد و با غیظ گفت : با خوشحالیت زدی به حالم

من : انتظار داشتی جلو چشمت رگمو بزنم و با خونم بنویسم دوست دارم ای صدرای من ؛ /

صدرای : نه به این شدت ولی ...

شیطون نگاهم کرد و گفت : همین که الان دوستم داری کافیه

چپکی نگاهش کردم و گفتم : من به گورم خنديدم عاشق تو بشم

صدرا : نمیشی .... (چشمکی زد و گفت) هستی

برو بابایی نثارش کردم و پشت بپش کردم و به راهم ادامه دادم

دروغ چرا برگشتم که برق نگاهمو ، شوق و عشقم رو نبینه تا دستم رو نشه ...

هنوز خودمم باور نکرده بودم حسی که به صدراء دارم عشق

صدراء : فاطمه

لعتی طوری صدام میکرد که قلبم تو سینه دیوونه میشد

با مکث برگشتم که با خنده سمتم اشاره کرد و اروم لب زد : تو

با انگشت های دستش قلبی درست کرد و دوباره لب زد : دوست داری

به خودش اشاره کرد و لب زد : منو

تو چشمای مشکی و چراغونیش نگاه کردم

برق نگاهش اونقدری بود که به معز استخونم رسید و همه وجودم پر از حس های خوب شد و نتیجش شد لبخندی رو لبم ....

لبخندی که شاید هیچ وقت دیگه رو لبم نخواهد نشست ...

اون روز صدرا گفت که بهم مهلت میده تا بیشتر فکر کنم و با خودم کنار بیام ... گفت که تردید رو تو نگاهم میخونه و خدا میدونه اون لحظه چقدر از اینکه در کم کرده بود و تونسته بود حرفم رو نگفته بفهمه ، خوشحال شدم .

اون روز صدرا بهم یه هفته وقت داد و خودش هم قول داد تو این یه هفته کار به کارم نداشته باشه تا من راحت بتونم فکرامو بکنم و تصمیم بگیرم و من فقط تو سکوت این قرار ننوشته رو امضا کردم اما ...

ساعت یک شب بود و من عین دیوونه ها به اسم و پروفایلش نگاه میکردم و با هزار جون کندن خودمو کنترل میکردم که مبادا بهش پیام بدم و خودمو رسوا کنم ...

یه پروفایلش رفت و چند ثانیه بعد یکی دیگه او مدد ...

سریع زدم روشتا لود بشه و تا دیدمش لبخند عمیقی رو لبم نشست

دستای خودش بود که به شکل قلب بود و اینو از ساعت مچیش تشخیص دادم ... روی عکش نوشته بود : تویی که پروفایلمو یواشکی میبینی ، دوستت دارم

و اخر متن هم به انگلیسی زده بود **s&f**

با اینکه لو رفته بودم حالا به هر روش و طرفندی ، خوشحال بودم اما با این وجود باز هم پیامی ندادم و با همون حس خوب چشمامو بستم و خوابیدم ...

بالاخره مهلت من تمام شد و وقتی بود جواب بدم

جوابی که با تمام وجودم گرفته بودم و توی تصمیم هیچ شکی نداشت .. اونقدری مطمئن بودم که برای خودم عجیب بود این حد اطمینان

جمعه بود و قرار بود فرداشت جوابم رو به صدرا بدم که از شانس بدم ...

مامان : فاطمه سادات تو چت شده اخه ؟ یعنی چی که زنگ بزنم و بگم نیان ... زشت اخه مادر

من : مامان میگم نه یعنی نه ... لطفا زنگ بزن و بگو جواب دخترمون منفی

با اخم نگاهم کرد و گفت : من هرگز چنین کاری نمیکنم

با حرص از اتاقم رفت بیرون و من با تموم بغضیم مشتی به تختم زدم ...

چرا باید درست حالا که میخواهم جواب به صدرا بدم باید خواستگار بیاد ؟؟؟

تقه ای به در خورد و پشت بندش صدای بابا

بابا : فاطمه جان ... میشه بیام تو دخترم ؟

من : بله بابا بفرمایید

به احترامش بلند شدم که او مد تو اتاق

با لبخند نگاهم کرد و گفت : چی شده دخترم خنجر از رو بسته برای خواستگار ندیده و نشناخته ؟

با حال زار گفتیم : بابا خواهش میکنم ، من تمایلی به این ادم ندارم پس لطفا بگید نیان

با ابروهای بالا رفته گفت : بعد میشه بگی چرا و چطور شده که ندیده تمایل به اون ادم نداری ؟؟؟

گیر کرده بودم و نمیدونستم چی بگم ..

من : خب ... خب حس بد دارم ... اصلا خوشم نمیاد شرایطشو ندارم

روی تخت نشست و منم کنار خودش نشوند و گفت : شرایط چی بابا جان ؟

من : هرچی ... دلم راضی به این خواستگاری نیست

با بعض نگاهش کردم و التماس وار گفتم : بابا ... دلم راضی نیست لطفا درک کنید و بگید نیان

چشمای قهوه ای خوشنگش تو چشمام چرخید و درآخر با مهربونی همیشگیش گفت : خیل خب اما...

منتظر نگاهش کردم که گفت : میان و بعد ما جواب تو رو بهشون میگیم

نالیدم : خب قرار نه بگیم چرا دیگه بیان ؟؟؟

اخم ریزی کرد و گفت : انتظار نداری که مهمون خونمو نیومده راه ندم و بیرون کنم ؟ هوم ؟

ساکت شدم و سر به زیر انداختم

دست به سرم کشید و مثل همیشه پیشونیم رو با مهربونی ب**و*سید و زیر لب ذکری گفت و بلند شد

سمت در رفت ولی قبل از بیرون رفتن گفت : دلم میخواد مثل همیشه مرتب باشی و تو جمع حاضر بشی

سرمو تکون دادم و گفتم : چشم

با لبخند رفت بیرون و من به این فکر کردم چقدر بدشانسم که درست روز قبل ابراز علاقم بایدهم صحبت مرد غریبه ای بشم ، در حالی که دل و احساسم پیش کسی دیگرس

برای شب کت خردلی که بلندیش تا رون پام بود با شلوار مشکی پوشیدم و روسربی ساتن خردلی و قهوه ایم رو سرم کردم و به حالت لبنانی بستم .

کفش های تخت مشکیم پام کردم و بعد از برداشتن چادر رنگیم از اتفاقم رفتم بیرون

هیچ دل و دماغ نداشتم اما بخاطر بابا و مامان و حرمت مهمون هم که شده سعی کردم خوب باشم و اروم ...

ساعت حدود نه بود که زنگ خونه به صدا دراومد و تو دل من انگار رختشویی افتتاح شد ...

بابا و مامان برای استقبال رفتن و منم جلو اینه ای که کنار ورودی بود سریع چادرم رو مرتب سرم کردم و پشت سر مامان وایستادم

بابا در ورودی باز کرد که ...

با چشمای گرد شده و دهن باز به ادمای رو به روم نگاه میکردم ..

یعنی الان خواستگار من خانواده ملکی بود ؟؟؟؟؟

طاهره خانم سمتم او مد و تن بی جونمو تو بغلش گرفت و گفت : سلام دختر خوشگالم .. خوبی عزیزم ؟

سعی کردم خودم رو جمع کنم و لبخند کج و کوله ای زدم و جواب کوتاهی دادم

پشت سرش ایدا اومد و با لبخند مهربونی بغلم کرد

با مردها هم فقط سر به زیر احوالپرسی کردم که ...

صدرای : سلام

بابا : به به اقا صدرای گل ... خوش اومدید

جرات نداشتیم سرمو بلند کنم ...

بابا و مامان رو با همون سر پایین دیدم که رفتن پذیرایی

صدرای : سلام عرض شدخانم

با تنه پته گفتیم : س...سلام

خنده ارومی کرد و گفت : دستم افتاد نمیخواایی این گل رو ازم بگیری

دستم رو سمتش گرفتم که گل رو پس کشید و گفت : تا نگاهم نکنی نمیدمش

گوشه لبمو گزیدم و اروم سرمو بلند کردم که با چشمای خندونش مواجه شدم

لبخند پت و پهنهی زد و گل رو سمتم گرفت

ازش گرفتم که از کنارم رد شداما تو حین رد شدن اروم گفتم : او مدم جوابمو بگیرما!!

سرخ شدم و سرمو پایین گرفتم

رفتیم اشیخونه و با دستای لرزون گلدون شیشه‌ای که روی این بود برداشتیم و توشو پر اب کردم و گل‌ها رو توش گذاشتیم

قبل از اینکه از اشیزخونه بیرون بیام نفس عمیقی کشیدم و عطر گل ها رو به ریه هام فرستادم و لبخندی زدم

کنار مامان نشستم و برای فرار از نگاه های خردیارانه طاهره خانم و ایدا و نگاه مشتاق صدرا، سرمه زیر گرفتم

نمیدونم چقدر گذشته بود که بابا صدام کرد و وقتی سر بلند کردم گفت با صدرا برم و حرف بزنم

نمیدونستم چیکار کنم و انگار بار اول بود که چنین حرفی میشنیدم و تو همچین موقعیتی مونده بودم

مامان : پاشو مادر جان

چشم زیر لبی گفتم و بلند شدم و پشت سرم صدرا

با قدم های اروم و کوتاه از دو تا پله های انتهایی سالن بالا رفتم ...

جلو در اتاق خودم وایستادم و درشو باز کردم

کنار کشیدم تا اول صدرا بره تو و بعد خودم

صدراً : اول شما خانم

جرات نداشتیم حرفی بزنم و حتی سر بلند کنم

انگار همون ادمی نبودم که با خودم کلی نقشه کشیده بودم که چه جور به همین ادم رو به روم جواب بدم و اذیتش کنم

صدراء : نمیری تو ؟

سر تکون دادم و رفتم تو و صدرام پشت سرم آمد و درو اروم بست

به صندلی که همیشه تو اتفاق بود اشاره کردم و گفتیم : بفرمایید

و خودم روی تخت نشستم

روی صندلی نشست و تک دکمه کت سرمه ای رنگش رو باز کرد تا راحتتر باشه

دستام رو تو هم قفل کردم با استرس بهم فشارشون میدادم که صدراء گفت : خب من منتظرم

مونه بودم چی بگم و انگار دهنم رو مهر و موم کرده بودن

چند دقیقه ای که گذشت صدراء گفت : الان این سکوت یعنی چی ؟ ... اره ؟ نه ؟ ... یا هیچی ؟؟؟

من : نمیدونم

صدراء : نمیدونی ؟؟؟ یعنی چی ؟ چی رو نمیدونی ؟ مگه فکر نکردی ؟

سرو تکون دادم و گفتیم : چرا

صدرای خب؟!!

کف دستامو بیشتر بهم فشردم و گفتیم : من نمیدونستم امشب قرار شما بیاید

بوز خند صداداری زد و گفت : خب الان که فهمیدی

با خنده گفت : چیه لابد از هول همه چی پرید و ارور میدی اره؟

من : دقیقا ... الان نمیدونم بایدچی بگم

با حرص گفت : یعنی چی؟؟ منو گرفتی فاطمه؟ از اول قرار بود یه هفته فکر کنی و جواب بدی الانم یه هفتت تموم شده و من جواب میخوام

اونقدر جدی حرف میزد که چشمam رو بستم

نفسشو پر صدا بیرون داد تو جاش تکونی خورد و گفت : بیینمت

سر بلند نکردم که با غیظ گفت : اینکه الان خجالت میکشی و نگاهم نمیکنی داره عصبیم میکنه

بازم سر بلند نکردم که با حرص گفت : انتظار داری برات بخونم سرتoblند کن فاطمه ، منو یه نگاه کن فاطمه
یه لحظه صدرای رو با کلاه قرمزی مقایسه کردم ... شبیه بودن؟؟؟ وای فکر کن صدرای کلاه قرمز سرش بزاره چه شوددد

صدرای به چی میخندی؟؟؟؟

خندمو خوردم و لمبو به دندون گرفتم که گفت : نکمده داشتی منو با کلاه قرمزی مقایسه میکردم؟

با سر حرفشو تایید کردم که با خنده گفت : چقدرم که شبیهشم

با مکث و نگاه عمیقی که حتی با وجود سر پایینم حسش میکردم گفت : کلاه قرمزی هم میشم ، به شرط اینکه سرونازم بشی

عمیق و با لحن خاص و دلنشیمنی گفت : میشی ؟ سرونازم میشی ؟ ... اره فاطمه ؟؟؟

ناخوداگاه سرمو بلند کردم و تو چشمای مشتاقش خیره شدم

میتونستم ؟ ... میتونستم بشم سروناز صدرا ؟ میتونستم تا اخر عمر اسمش رو با خودم یدک بکشم و خودم رو با رسمش معرفی کنم ؟؟؟

اره میتونستم ...

میخواستم ...

و این خواستن و تونستن چیزی بود که یه هفته بود بهش فکر کرده بودم ، همه گذشته و خاطراتمون رو ، خنده ها و دعواهایمون رو ، حرفامون رو ، همه و همه رو کنار هم

گذشته بودم و به این نتیجه رسیده بودم که میخواهمش ... با تمام وجود و احساسم...

من : نه ...

به وضوح جا خوردنش رو حس کردم

لخند پر اطمینانی زدم و گفتم : نمیخوام کلاه قرمزیم باشی ... میخوام فاطمه باشم و تو علی م ... میتوనی ؟؟؟ من علی میخوام صدرا ... میتوونی
علی زندگیم باشی ؟

با بہت نگاہم کرد و رفته لبخندی رو لبس شکل گرفت و اروم و پر اطمینان گفت : علی نمیشم اما به همون علی قسم ، علی وار پیشت
میمونم

تموم شد ...

همه حس های زیبا به یه باره تو دلم نشست و انگار زندگی تازه زیر پوستم جریان پیدا کرد و وارد یه بهشتی شدم که انگار سالها بود ازش
رونده شده بودم و حالا برگشتم بهش ...

اون شب همه قرارها گذاشته شد و حالا بماند که بابا چقدر متک بارم کرد که تو که دلت رضا نمیداد و تمایل نداشتی

خلاصه اینکه جلو همه بنده رو لو داد ؛ /

قرار بود با صدرا بریم تا حلقه به انتخاب خودم بخریم و روز بعدش هم مراسم عقد بگیریم ...

بیشتر حلقه ها بزرگ بودن یا طرح های عجیب غریب داشتن و به دلم نمینشست ...

دلم میخواست برخلاف انگشت نشونم که پر نگین بود و چشم گیر ، حلقم ساده باشه اما شیک

صدرا : بیا اینو ببین ... این دیگه قشنگ

نیم قدم فاصلمون رو پر کردم و کنارش وایستادم که به حلقه ای اشاره کرد

یه حلقه طلا سفید که روش یه نگین ساده داشت ...

من : نه دلم میخواهد حلقم ساده باشه ، بدون نگین و اینا

چپکی نگام کرد و گفت : ولی من از این خوشم او مده

من : یعنی من مجبورم هرچی بگی بخرم ؟؟؟

صدراء؛ بله ، الان من حکم شوهرت رو دارم و تو باید هرچی میگم قبول کنی

من : اولا هنوز شوهرم نشدم ، ثانیا غلام حلقه به گوشت که نیستم هرچی بگی بگم چشم ارباب

تک خنده ای کرد و سمتم خم شد و کنار گوشم گفت : من که غلام سیاه و حلقه به گوشتیم

گر گرفتم از همون نزدیکی و لحنش ... خودمو پس کشیدم که خندید

با اخم ریزی اما لبام میخندید

دوباره مشغول دید زدن حلقه ها شدم که بالاخره حلقه موردنظرمو پیدا کردم

یه حلقه کاملا ساده که روش طرح های ساده حک شده بود

من : اینو میخواهم

صدرام نگاهی بهش انداخت و با سری که تکون داد رفته بیم داخل مغازه و انگشتتر رو سفارش دادیم

انگشت‌تر فوق العاده به انگشت کشیده و پوست سفیدم میومد و اونقدر خوشم او مده که دلم نمیخواست از دستم درش بیارم

بعد از حساب کردن پول حلقه سوار ماشین شدیم تا برگردیم خونه چون همه چیز اماده بود و احتیاج به خرید دیگه ای نداشتیم

جعبه حلقم رو از تو کیفم دراوردم و انداختم دستم

دستمو سمت صدرا گرفتم و گفتم : خوشگل نه ؟

نیم نگاهی به دستم انداخت گفت : هیچم خوشگل نیست ...

با لب و لوچه اویزون نگاهش کردم

در حالی که نگاهش به رو به رو بود گفت : خوشگل اون دختر خانمی که الان کنارم نشسته و لب و لوچشو اویزون کرده

با این حرفش چنان گر گرفتم که انگار شوت شدم تو کوره

خندون سمتم برگشت و درحالی که با دندون گوشه لبس رو گاز میگرفت نگاهم کرد

سر به زیر شدم چون طاقت اون نگاه رو نداشم

صدرا : هی خدا ببین چه زن بی ذوقی دارم ، یه نمیگه شوهرم عشقم اقامون توام خوشگلی عزیزم

سمتش برگشتم و گفتم : اولا مرد باید جذاب باشه ، نه خوشگل .... ثانیا به اقامون میگم نه به جناب عالی

تیز نگاهم کرد و گفت : منظورت چیه به شوهرم ؟؟؟

خندون گفت : به شوهرم دیگه همونی که اسمش فردا میره تو شناسنامه

اخمشن جاشو به خنده ریزی کرد و در حالی که با دست روی فرمون ضرب گرفته بود گفت : اونم میره ببینم دیگه چه بهونه ای میاری

نیم نگاهی بهم کرد و گفت : حالا بگو ببینم من جذابم یا خوشگل ؟

صورتش رو از نظر گذرondonم

صورت گرد و پوست گندمی ، چشمای مشکی و ابروهای پر مردونه .... موهای پر و مشکی لب و بینی متناسب با صورتش

قد بلند و هیکل نسبتا پر ..

جذاب بود ؟ .... بود

لبخندی زد و سرمو تکون دادم که اونم لبخند پت و پهنه زد و گفت : جووونممم جذاب

لباس جشن عقدم شیری رنگ بود و بلندیش تا روی زانوم بود و حالت فون داشت ...

مدلش دکله بود و از روش تور حریری خورده بود و با همون حریر استین سه رباعی داشت

دلم نمیخواست برم ارایشگاه و گفتم دختر دوست مامان که ارایشگر بود بیاد خونه

همون اول بهش گفت که ارایش ساده میخوام و اونم مشغول شد

نمیدونم چقدر گذشته بود که ایدا و رویا اومدن اتفاق

رویا : واااایییی چی شدی فاطی

ایدا با خنده زد به شونش و گفت : صاحب داره

با این حرفش یه حس عجیب و دلنشیں به رگ های تزریق شد ...

اینکه تو رو برای کسی بدونن که دوستش داری ، بهترین حس های دنیا رو به قلبت میاره

ایدا که او مد جلوتر تازه تونستم بیینمش که اونم هی دست ارایشگر پارازیت میشد

ایدا همون سادش هم خوشگل بود، و حالا با اون ارایش نسبتا غلیظ واقعا زیبا شده بود

بعد از یه ساعت بالاخره کار ارایش و موہام تموم شد و مژده (ارایشگر) دست از سرم برداشت

پارچه سفیدی که روی اینه اتفاق اندخته بودن برداشتن و من تونستم بعد از چند ساعت خودم رو بیینم

هر چند از دیدن اون دختر تو اینه شوکه شدم ...

ابروهای پر و دخترونیم حالا نازک شده بودن

با خط چشم پهنه که پشت پلکم کشیده بود حالت چشمای درشت و سبز رنگم رو با زیبایی تمام به نمایش گذاشته بود

و با اون رژ قرمز لب های باریکم ، برجسته شده بودن

موهای خرمایی روشننم فر شده بودن و با کلی سنجاق و گیره کنار گوش چیم بسته شده بود و روی شونم ریخته بود

رویا : بسه خوردی خودتو ..

بازوم رو اروم کشید و تا برگشتم غرق اغوش خواهانه اش شدم

رویا : آگه بدونی چقدر خوشحالم عروس شدی

من : مررسی خواهی

ایدا : بسه بدوید که مهمون ها اومن

ایدا و رویا کمک کردن لباسم رو پوشیدم و کفش های شیری ورنیم رو پام کردم

رویا با وسواس و احتیاط گوشواره های پیچیم رو که شکل گل بود و نگینی وسطش داشت ، گوشم کرد و زنجیر خریفم به گردنم بست

رویا : تمومم شد

تشکری کردم و دوباره رفتم سمت اینه ....

ایدا با دسته گل کوچیکی که توش پر رز های قرمز بود سمتیم اومند و گفت : فعلا دسته گلش رو بگیر تا خود شازده بیاد

با لبخند دسته گل رو گرفتم و بو کشیدم

رویا : چه رمانیک

ایدا خنده کنان گفت : رمانیک تر استشمام بوی عرق افاسون

با این حرفش من و رویا عوقی کردیم که ایدا بلند خنده دید

طاهره خانم که حالا شده بود مامان جون ، او مد اتاق و بعد کلی تعریف و دعای خیر گفت که بریم بیرون تا صدرام بیاد و خطبه خونده بشه

دلم میخواست مامان بود و چادر عروسیم رو اون سرم ولی تو اتاق نبود

من : مامانم کجاست ؟

طاهره جون با مهربونی سمتم او مد و گفت ؛ یکم دلش گرفته ، تنها دخترش داره عروسش میشه

من-بغض کردم که طاهره جون گفت : اع نکن اینجوری شگون نداره مادر

به زور لبخندی زدم و طاهره جون چادر سفید و طلا کوب شدم رو سرم کرد

دخترها کمک کردن تا از اتاق رفتم-بیرون و همین که پا تو پذیرایی گذاشتم صدای دست و سوت بلند شد

با کمک رویا روی مبلی که پای کلی بادکنک و کاغذرنگی های رنگی بود، نشستم و چند دقیقه بعد ایدا بلند اومدن صدرا رو خبر داد

دستم عرق کرد و قلبم تو سینم طوری میزد که از زیر چادر هم مشخص بود

صدرا یالا گویان او مد تو ...

از زیر چادرم نگاهش میکردم

سمتم اومد و با مکث کنارم نشست

دکمه کت مشکیش رو باز کرد و راحتتر نشست

عاقد هم يالا گویان اومد و پشت میزی که برآش گذاشته بودن نشست و شروع کرد به خوندن و رویا قران رو داد دستم ...

با هر ایه ای که میخوندم غرق ارامش میشدم ...

وقتی عاقد برای بار سوم ازم و کالت خواست رویا خندون گفت که زیرلفظی میخوام

صدرا کمی ستم برگشت و جعبه ای رو باز کرد و روی صفحه قرانم گذاشت

تو جعبه مخللی قرمز همون انگشتی بود که روز خرید حلقه بهم نشونش داده بود

لبخندی رو لبم نشست که عاقد برای بار چهارم پرسید و من با اطمینان کامل با قلبی که مملو از عشق و احساس بود ، با ارامشی که زیر بوستم
حس میکردم بله رو گفتم

بله ای که یعنی میخوام ... یعنی راضیم ... یعنی حاضرم تا ابد بشم همسر و همراه این مرد که اگه خوش منم خوش باشم و اگه خدایی نکردد
غمی پیش اومد من با تمام احساس و لطافت زنانم کنارش باشم و ارومش کنم

این بله یعنی ...

دوستت دارم

بعد از کلی امضا بالاخره عاقد رفت بیرون

طاهره جون ستم اومد و کمک کرد چادرم رو از سوم بردارم ...

چادرم رو دست طاهره جون دادم و دوباره نشستم کنار صدرا

صدرا تو کاشن تکونی خورد و انگار که گرمش باشه یقه لباسش رو تکونی داد

زیر چشمی نگاهش کردم که دیدم اونم داره نگاهم میکنه

گوشه لیمو به دندون گرفتم و سر به زیر شدم

ولی همچنان گرمی نگاهش وجودم رو به اتیش میکشید

اتیشی که نمیسوزوند و برعکس برام حکم گلستان رو داشت ...

حاضر بودم تا ابد تو اون اتیش گلستان وار بشینم و لذت ببرم ...

یه هفته از مراسم عقدمون تموم شده بود و من و صدرا باهم راهی مشهد شدیم و این به پیشنهاد خود صدرا بود و من روز قبل خبردار شدم / :

مانتوی سفیدم رو پوشیدم و روسای ساتنم رو که ترکیبی ارنگ های صورتی و زرد و ابی و سفید بود ، به حالت لبنانی پوشیدم و بعد از پوشیدن
چادرم از اتاق بیرون او مدم و بعد از خداحافظی از مامان و بابا راهی اولین سفرم با مرد زندگیم شدم

نیم ساعتی از راه افتادنمون میگذشت که گفتم : خیلی خوشحالم که اولین سفرمون مشهد

صدرا : همچینم اولی نیستا

خندیدم و گفتم : اون که قبول نیست ... اون تقلی بود و اجباری

از گوشه چشم نگاهم کرد و با خنده گفت : ولی من اون سفر اجباری رو خیلی دوست داشتم ... اون دربستی رو

خندش بیشتر شد و گفت : اون روز من و سرکار خانم بی خبر از همه چی داشتیم با اون دربستی میرفتیم تو دل عاشقی ...

دستشو تو هوا تکون دادو بلند و خندون گفت : درست تا عاشق

و جواب من عشقی بود که با نگاه و لبخند عمیقم نثار مردی میکردم که حالا محروم بود و نزدیکتر از هر کس ...

مردی که برای داشتنش و بودنش در کنارم دعا میکردم و هر لحظه ای که میگذشت بیشتر شکرگذار این عشق میشدم

نمیدونم تو چه جاده ای بودیم که چشمم به گل های نرگس افتاد و با کلی جیغ و داد و التماس صدرا رو راضی کردم وایسته

صدرا ماشین رو کنار درختچه هایی که اونجا بود نگه داشت و من با دو رفتم سمت گل های نرگسی که اونجا بود و یکی رو چیدم

صدرا : چرا چیدیش گِ نِ اَه داره

من : دوستش دارم .. گل نرگس دوست دارم

سمتم اومد و با لحنی که دل بی قرارم رو بی تاب تر میکرد گفت : منم تورو دوست دارم

بی حرف و با نگاهی که داد میزد منم دوست دارم ، بهش چشم دوختم

بازم ستم اومد و با ابروی بالا رفت گفت : نمیخوام اینطور نگاهم کنی ... دلم میخواد بگی

تو یه قدمیم وایستاد و در حالی که به چشمam خیره بود گفت :

" چه لذتی دارد پیش تو گفتن حرف های تکراری ...

مطمئنم که دوستت دارم ...

مطمئنی که دوستم داری ؟ !! "

و من با تموم وجود و اطمینان جوابش رو دادم

بَوْسَه ای کوتاه روی پیشونیم زد که از فرط لذتش چشمam رو بستم

کی گفته هم اغوشی یعنی عشق ؟ یکی شدن جسم ها یعنی اوج عشق و علاقه ؟؟؟

اون روز بین اون درخت های کم و بین اون همه ماشین هایی که با سرعت عبور میکردن ، عشق واقعی رو تجربه کردم ... بدون هم اغوشی و
یکی شدن جسم

با همون بَوْسَه کوتاه فهمیدم عشق یعنی یکی شدن روح و قلب ها ...

مثل قلب من و قلب صدرا ...

صدرا : خب حالا خانم خوشگلم وایسته که میخوام ازش عکس بگیرم

سرمو تكون دادم و کنار همون درخت های که اونجا بود وایستادم و گل نرگس خوشگلmm تو دستم گرفتم

بعد از اون عکس دوتایی باهم عکس گرفتیم و درآخر صدرا یه عکس ازم گرفت ...

عکسی که چهارم تو ش مشخص نبود و گل نرگس صورتم رو پوشونده بود ...

صدرا : به به بین چه اثر هنری خلق کردم ... بیا بین

کنارش وایستادم و که دستش رو دور کمرم حلقه کرد و گفت : ترکیب دوتا گل باهم .. گل نرگس و گل صدرا

سرمو بلند کردم و با تموم عشقم لب زدم : دوستت دارم

حدود ساعت پنج صبح میشد که رسیدیم ...

البته زودتر میشد برسیم ولی خب وسط راه هم وایمیستادیم نه اینکه یه کله بریم

نزدیک حرم هتلی گرفتیم و قرار شد بعد استراحت بریم زیارت ...

صدرای اونقدر خسته بود که همون اول افتاد رو تخت و خوابید .

منم رفتم دوش کوتاهی گرفتیم و با همون موهای نم دار گرفتیم خوابیدم

نمیدونم چقدر خوابیده بودم که با حس نوازشی چشمم باز کردم و با چشمای خندون صدرا رو به رو شدم

صدرای سلام خانم خوش خواب

چشمم بستم و با لبخند گفتیم : بازم خوابیم میاد

صدرای من بدیخت پشت فرمون بودم تو خسته شدی و میخوابی ؟

با همون چشم بسته گفتیم : همین که نزاشتیم خوابت ببره و پا ب پات بودم خودش کلی کار

صورتش بهم نزدیک شد و اینو از برخورد نفس هاش به صورتم فهمیدم

صدرا : اینکه الان پیشمند و من خوددار ، سخت تر

با این حرفش اونقدر خجالت کشیدم که حتی چشمam رو هم باز نکردم و محکم بهم فشار دادم

منتظر هر عکس العملی و کاری از طرف صدرا بودم که یهו تخت بالا پایین شد و تخت سبک شد و این یعنی صدرا رفت ....

چشم باز کردم و برگشتم که دیدم با نیش باز نگاهم میکنه

صدرا ؟ خانم منحرف احیانا نمیخواهد بلند شید بربیم زیارت

یعنی داشت سر به سرم میزاشت ؟؟؟؟

بیشuwuuuuورررررر

+ ها چته ؟ نکنه از خدا خواسته بودی ؟

با حرص لبمو رو هم فشار دادم و رو تخت نشیستم که با خنده گفت : باز اخماتو که من زن اخمو نمیخوام

بدجنسی گفتم که خنده بلندی کرد و لپمو کشید

سمت حمومی که تو سوییتمون بود رفت و گفت :

برام لباس اماده میکنی تا بیام ؟

من : اره

صدرا : مرسی خانم

دو روزی از او مد نمون به مشهد می گذشت و من و صدرابی هیچ رابطه اضافی کنار هم بودیم و همین بودن در کنار هم اونقدر لذت داشت که احتیاج به هیچ چیز دیگه نبود

صدرا : بیا اینجا ببینم

دستمو کشید و دنبال خودش برد

جلوی مغازه ای واایستاد و به لباسی که پشت ویترین بود اشاره کرد

صدرا : اینو میخواهم برات بخرم

به لباس نگاه کردم و از دیدنش چشم چهارتا شد

من : من اینو بپوشم ؟؟؟؟؟؟؟؟

صدرا : اره مگه چشه ؟ -

چپکی نگاهش کردم و گفت : مگه من بچم که اینو بپوشم

دستمو کشیدو در حالی که تو مغازه میرفت گفت : دلم میخواhad زنم بچگونه بپوش

به فروشنده که پسر جوانی بود لباس رو سفارش داد

یه لباس صورتی که روش يه شکل خرس داشت و گوشаш با پارچه پشمی از لباس اویزون بود ...

اخه من با بیست و یک سال سن اینو میپوشیدم اونم جلو شوهرم؟؟؟؟؟

تو خونه کم از این لباسا نداشتیم اما خب جلو صدرا ...

لباس رو که تازه فهمیدم يه شلوارک هم داشت، خردیم و از مغازه بیرون اومدیم

من : چرا خریدیش ؟؟؟

صدرا : چون دوست دارم تو تن تو بینم .... میخواه هر لباسی گه خوشم اومد تو تنم زنم بینم نه تو تن مانکن و زن دیگه ... این بد ؟؟؟

هیچی نگفتم و تو سکوت به باقی خریدمون رسیدیم

صدرا : به نظرت اون چطوره ؟

خسته از خرید برگشتم و گفتیم : او ف صدرا بیا بریم خسته شدم به خدا

صدرا : غرغرو خانم اونجا رو بین

سمتی اشاره کرد ...

رو تابلو نگاه کردم ...

من : عکس ؟؟؟

صدرًا: هوم بيا ...

دستمو گرفت و هم قدم باهم وارد مغازه شدیم

خانم و اقای تقریبا میان سالی بودن که با دیدن من و صدرا لبخندی زدن و با لهجه مشهدی خوش امد گفتن

صدر ۱: عکس میخواهیم بگیریم... با لباس محلی

زن لبخندی زد و گفت: البته از این طرف لطفا

پشت سر زن رفته که اتفاق کوچیکی که مثل اتاق پرو بود، باز کرد و دو دست لباس محلی بیرون اورد

یکی زنونه و یکی مردونه

اگه بخواييد - دو تا مدل ديگه هم داريم

صدر ا: میشہ بیارید؟

زن لباس محلی دیگه ای اورد که صدرا یکی رو برداشت و گفت: این فکر کنم بهت بیاد ... نظرت چیه؟

به لباس نگاه کردم

یه لباس با زمینه سفید که روش گلهای زرشکی داشت و دامن پر چینی که پایینش با روبان قرمز صورتی و زرد نوار خورده بود و از رو لباس يه روسری با ریش ریش های سفید بود

به نظرم جالب و بامزه بود

با راهنمایی زن رفتیم و لباس رو پوشیدم و خود زن روسریم رو بست

طوری که اون ریش ها ریخته شده بود رو پیشونیم

چند دقیقه بعد صدرا اومد

از دیدنش پقی زدم زیر خنده

یه کت بلند قهوه ای که کمرش رو با پارچه ای بسته بود و شلوار تیره تری پوشیده بود که تا ساق پاش با همون رنگ کت ، پارچه خورده بود و يه کلاه هم رنگ شلوارش سرشن گذاشته بود

صدرا : به چی میخندی خاتون ؟

کنارم وایستاد و سرتا پامو نگاه کرد و گفت : چه خانمی دارم منتتن ... هرچی میپوشه میاد بهش

در حالی که کلاهش رو مرتب میکردم گفتیم : نه مثل اقامون

با صدای خانم عکاس از هم جدا شدیم

طبق گفته عکاس من رو زمین نشستم و خودش دامنم رو یهند زمین کرد که دور تا دورم رو گرفته بود و يه دستگاه کوچولو که مثلا برای ریسه کردن پنبه بود ، جلوم گذاشت و گفت يه دستمو

به کمرم بزنه و نیم رخ سمت دوربین وایستم

صدر اهم پشت سرم روی سکوی کوچیکی نشست و پای چپش رو روی پای راستش انداخت و یه چی شبیه به فانوس تو دستش گرفت و با غرور و اخم که بیشتر شبیه به مردهای اخموی زمان های قدیمی مینداخت به دوربین نگاه کرد

عکاس بعد یک دو سه ای که گفت عکس رو گرفت ...

عکسی که فوق العاده شده بود وقتی چاپ شد کلی ذوق کردم و بالا پایین پریدم

و حالا ...

مامانی _

سمت نازنین زهرا برگشتم

دختر سه ساله ای که ثمره عشق من و صدر ابود و از روزی که پا به زندگیمون گذاشت ، شادی و خوشبختی رو با خودش به زندگیمون اورد

تو چشماش که درست همنگ چشمای خودم بود ، نگاه کردم و گفتم : جانم دخترم

نازنین زهرا : منم ازینا موهم (منم از اینا میخوام)

به قاب همون عکسی که اون سال انداختیم نگاه کردم و از یاداوری خاطره ها لبخندی زدم

دست به موهای خرمایی و بلندش کشیدم و گفتم : بایایی باید بیاد و ببره که از این عکسا بگیریم

نازنین زهرا : کی میهاد ؟ -

به ساعت دیواری که تو اتاق خواب بود نگاه کردم و گفتم : یه ساعت دیگه میاد

متفسر به ساعت نگاه کرد و گفت : بنهنی شن تا دیه (یعنی چندتا دیگه)

بلندش کردم و گفتم : ده تا دیگه ... حالا بشمار ببینم بلدی

شروع کرد به شمردن

نازین زهرا : اد ، دو ، چال ، هف ، هج ، ... (یک ، دو ، چهار ، هفت ، هشت و)

دلم برای این شمردنش قنج رفت و لپ تپل و سفیدشو محکم ب**و**سیدم که جیغش دراومد

و حالا من و صدرا و دخترمون هرسه با لباس های محلی جدید نشستیم و به دوربین نگاه میکنیم

دوربینی که یکی دیگه از خاطره های خوب و به یادموندنیمون رو به قاب گرفت

قابی که شاید تصویرمون رو تونست اسیر کنه اما هرگز هیچ قابی پیدا نخواهد شد که بتونه عشق بینمون رو به تصویر بکشه ...

پایان ...

۷۲ مر